

RÎ BÂLAMANÔRAMÂ

WITH

SIDDHÂNTA KAUMUDÎ

A NEW EDITION.

MAINLY BASED ON THE VARIOUS READINGS PREVALENT IN
SOUTHERN INDIA, CRITICALLY EXAMINED BY PUNDITS.

UTTARÂRDHAM.

॥ श्रीबालमनोरमा ॥

। सिद्धान्तकौमुदीसहिता ।

दाक्षिणात्येनेकमहनीयकोशस्थपाठाननुसृत्य बहुविद्वत्साहाय्येन यथामति

त्रिशिरःपुरविराजमान सैण्ड् जोसप्प् कालेज् प्रधानसंस्कृताध्यापकैः

शब्दालङ्कारविद्याभूषणैः कविशिखामणिभिः सारस्वतसारज्ञैः

तद्वै बाधूलश्रीनिवासाचार्यैः

सम्यक् परिशोधिता ।

॥ उत्तरार्धम् ॥

EDITED AND PUBLISHED BY

S. CHANDRASEKHARA SASTRIGAL,
TEPPAKULAM, TRICHINOPOLY.

PRINTED BY BR. JOSEPH S.J.,

AT THE ST. JOSEPH'S INDUSTRIAL SCHOOL PRESS, TRICHINOPOLY.

1910.

[48 pp. 8 Annas.]

[All Rights Reserved.]

SELECTED OPINIONS.

त. तथ्यपनिशम्भी, क्युरेटर, अचन्तशयनम्—“श्रीमन्तधन्वशेखरशास्त्रिणः, भवाद्विः संशोध्य सुखसा बालमनोरमायाः पदार्थविशेषान् भागान् परितुष्टेन मनसा ययैक्षिषि । सा हि सिद्धान्तकौमुदीव्याख्यास्वन्तमा कृत्वा निरूपयन्त्येवमिदं नानां सिद्धान्तकौमुदीशतानां पाणिनिसूत्रव्याख्यानवाक्यानां सर्वेषामर्थं सूत्रत आनीय प्रौढमते वाचस्पत्युपयोगीविचारकृतकृत्यसिद्धयुक्तं सुकुमारतरपदसन्दर्भैरेव मन्मद्वेधयितुं समर्थं बालपरमकारुणिकी ‘अध्यापकनिते’ इत्यपि नामधेयं कृतसंज्ञकमिति । एतां वर्षद्वयान् प्रत्यन्तप्रयत्नलिप्या मुद्रणोत्तरमंशतः कथञ्चिदासाय तिरहेतितां विदित मया त्रिभिरम्—अस्या वाग्विस्तरगुण्या उत्कलिप्यायि सामध्येण मुद्रणे बहुद्रव्यव्ययतापेक्षत्वादशक्ये, दूर एव कृत्वा मुद्रणालयेन मुद्रणं देवनागरीमुद्रणं प्रति प्रत्याशेति । सयं प्रत्याशा न केवलमुन्मीलिता भवद्भिः, किन्तु फलप्रान्तभूमि नोत्प्रेक्ष्यन्मन् नहन्तां लोकापकारस्य संस्कृतभक्तवर्गः सर्वो, मन्ये कृष्णं भवन्त्यो धारयते । संशोधनञ्च ग्रन्थस्य भवद्भिः स विदितं परवर्ति । अस्या तस्या विश्वविद्यालयस्य प्रकाशनस्य पत्रकृतस्य वा गुणस्य पुस्तके संविधानमख्यन्तं वो रमणीयम्

कविभूषणः श्री. ति. अ. ति. कुमारताताचार्यः निजाशयममायमावेदयते—

“देवी वाण्यमला दुर्धरचक्रवैद्यारदीशालिनी सापि व्याकृतिसंस्कृतैव घटते भावस्य संसूचने ।

दुरादितिदिक्षितैव सुलभा तां गूढभावाभिमां व्याख्यान्ती ननु वासुदेवकृतिनः प्राथ्यी कवीन्द्रैः कृतिः ॥

जयतु निगमराशेस्तुङ्गमङ्गं धरण्यां जयतु कलिहृतस्याप्यस्य रक्षाऽसदृश ।

कथमिव ननुपयव्यादृष्टन्तु हलोकस्तुतिभिरुलम्ब्यो नाधुनाऽऽख्यातविद्वाः ॥”

अपि प्रेषाः । श्रीचन्द्रशेखरवर्योः । “अवालोकिप्रताप्सामभिर्भवद्भिर्दुद्रयितुं देवनागरक्षरैरुपक्रान्तायाः वासुदेवाध्वरिक्तेः श्रीमन् बालमनोरमायाः त्रयो भागाः । इयं हि कृतिः कौमुदीजिज्ञासमानानां महत्यायुपकृतये प्रभवतीति सत्यमातिष्ठामहे अतोऽस्या मुद्रणे व्यापृतान् श्रीमतोऽपि निर्मायमुपतिष्ठामहे । यतोऽय विरलास्सद्यवसायशालिनस्सुरभारतीप्रचारसम्पाद हेवाकायतचित्ता विद्वांसः । तदियमितो नातिचिरदिप्रयत्नोपसर्गमासादयतु पूर्तिमभङ्गुरेणालोकेन लोकैकेश्वरस्य परमकस्य करस्य श्रीमतो नारायणस्येति प्राध्वमाशास्महे” इति ॥

बङ्गलूरैर्गविराजमानचामराजेन्द्रसंस्कृतपाठशालायां व्याकरणशास्त्राध्यापकः, निजगिह्ण करिगिर्याच सानन्दमावेदयते—

“मनोज्ञपदविन्यासा वल्लुभावा मनोरमा । चित्तेभ्यो रोचतां सर्वविदुषां गुणदर्शनाम् ॥

सयं बालमनोरमा मन्दावाःशालेकि । या दुर्ग्रहानप्यर्थान् विना प्रयासं सुकुमारतरपदसन्दर्भैरेव ग्राहयन्ती प्रक्रियाश्च तत्र त नातिस्क्षेपं विवृण्वती तत्त्वबोधिध्यादिप्रौढप्रबन्धानप्यतिशेते इति श्रुतिपथमुपनीततया समुत्पादितदिदृक्षपि देवनागरैरमुद्रि तथा चिराय सुलभदर्शना नाभूत् । सम्प्रति सुन्दरैरक्षरैश्चास्तरपत्रेषु व्याख्यानव्याख्येययोरन्यूनानतिरेकसंविभजनेन निपु तरस्मुश्रमाणा प्रकाशकमहाभागैरुत्पीयसा मूल्यान वितीर्यमाणा आवर्जयेदेव सर्वेषामनसासीति दृढतरम्प्रत्योमि । आश्चा चापूर्वप्रबन्धप्रचयमभिलषन्तः सर्वेऽपि गरीयसि कार्येऽस्मिन्सन्तादराणां शास्त्रिवर्याणाम् अवश्यसङ्गाह्यैतत्पुस्तकस्य सङ्ग्रह सहकृत्वानो भवेयुः” इति ॥

Richard Schmidt, Ph. D., Bibliothek der Deutschen Morgenlandischen Gesellschaft :—“I beg to send you my sincerest thanks for your valuable edition of the Bālamānōramā, Part I, of which you were so kind as send to the signed Library. South Indian Pundits are now very much occupied in Sanskrit philology, which looked at in Europe with great interest.

श्रीरस्तु । कल्याणं भवतु । शिवास्ते सन्तु पन्थान इति भृशमाशास्ते । तत्रभवतामनुचरः ।”

Honourable Mr. Justice Asutosh Mookerjee, Saraswati, M. A., D. L., F. R. A. S., F. R. S. E., etc., Yi Chancellor, Calcutta University, and Justice, High Court, Calcutta :—“I have looked through the splendid edition of the Siddhanta Kaumudi with Bālamānōramā, now in course of publication by Chandrasekhara Sastrigal. The work has been prepared with great care and attention, and is sure to be of great use to every student of the work Panini. The commentary is remarkable for its simplicity, and may be strongly recommended to our B. A. (Honour and M. A. students. There can be no reasonable doubt that a careful study of the work will greatly facilitate the acquisition of a critical knowledge of Sanskrit, and I shall anxiously look forward to its completion.”

Mr. Harinath De, B. A. (Cantab.), M. A. (Cal.), M. R. A. S. of the Indian Educational Service, Member of the Syndicate of the Calcutta University, Lecturer in Comparative Philology to the University of Calcutta and Librarian, Imperial Library, Calcutta :—“I have glanced through much of the Bālamānōramā published by the late Mr. Chandrasekhara Sastrigal. It is a very neatly and correctly printed work and likely to prove useful to beginners of Panini. The commentary, so far as I can judge, is simple and lucid. I beg leave to recommend the work strongly for the patronage of the Sanskrit-loving public.”

Pandit Umapatidatta Sharma Pandeya, B. A., M. R. A. S., and M. R. S. A. (London); Member of the Asiatic Society of Bengal, The Sahitya Sabha, The Bangiya Sahitya Parishad, The Imperial Library, The Barabazar Library, The Kanyakubjamandal Pusthakalaya and The Hindi Sahitya Sabha, formerly Principal Shri Vishuddhananda Saraswati Vidyalaya in Calcutta, The Nagaripracharini Sabha of Benares, The Nagaripracharini Sabha of Arrah; Senior Professor of Sanskrit, Meerut College, and Examiner, Calcutta University, etc. etc., etc. :—“I have gone through your valuable edition of Paninian Vyākaran in the new garb Bālamānōramā. It will indeed be of immense value to the students when complete, for they will find in a nutshell all that is worth knowing in the Vyākaran collected together from Kāshika, Mahābhāshya, Siddhanta Kaumudi and other well-known works on the subject. The foot-notes contain sufficient hints to understand the text without the help of a teacher, provided the student has an elementary knowledge of Sanskrit. Some of the aphorisms (Sūtras) of Panini have been excellently elucidated. I wish this edition every success. Please send the other parts also when published. Thanking you in anticipation.”

॥ श्रीमुनित्रयमन्दिरस्थाः ॥

॥ क्रय्या ग्रन्थाः ॥

पाणिनितन्त्रवादनक्षत्रमाला—श्रीमदप्पयदीक्षितविरचिता । अत्र कौतुभ-
नाज्ञानन्नर्य— न धातुलोप— तत्ककौण्डिन्य— विप्रतिषेध— इको गुणविषयका त्रिमर्शा
अतिप्रदाता अवश्यज्ञेयाश्च सन्ति— ग्रन्थसंख्या च प्रायेण ३५००. रू. १—८—०.

व्याकरणक्रोडपत्रप्रथमभागः—अत्र रप्रत्याहारमण्डनमाधवाभरणादिकम्
उत्तरपदत्व इति वार्तिकार्थविचारानुपसर्जनात्सूत्रप्रत्याख्यानविचारादिकं चास्ति (पुटाः
१२०)—रू. १—०—०.

व्याकरणक्रोडपत्रद्वितीयभागः—अत्र अर्थवत्सूत्रस्थानिवत्सूत्रप्रातिपदि-
कार्यगजसूत्रवादादार्थादिकं भट्टोजिमुहूर्तहलन्त्यसूत्रार्थविचारादिकं चास्ति (पुटाः १२०)—
रू. १—०—०.

शांकरि—लघुशब्देन्दुशेखरव्याख्या । रू. ०—१२—०

व्याकरणग्रन्थरत्नावली—प्रतिमासं प्रचार्यमाणा संचिकेयम् । अस्या-
नन्युत्तमा व्याकरणग्रन्थाः प्रकाश्येन् । अवतीर्णा पष्ठी संचिका । अत्र वादनक्षत्रमाला-
बृहच्छब्दरत्नबृहच्छेखरादिकं प्रकटितम् । रू. ०—६—६.

कादम्बरीसंग्रहः—अत्युत्तमानि सरलसरसानि कादम्बरीवाक्यान्वेवोद्धृत्य
संस्कृतोऽयं ग्रन्थः, बहुभिः पत्रैः पण्डितैश्च साधु प्रशंसितः । वारद्वयं एफ्. ए. भागे
पाठ्यतया नियमितश्च । रू. १—८—०.

साहित्यरत्नमञ्जूषा—समयोपयोगिगद्यपद्यसंकलनात्मकः प्रबन्धः । अत्र
चम्पारो भागाः; प्रथमे बहुभ्यो नाटकेभ्यो वाक्यानि, द्वितीये तेभ्य एव पद्यानि, तृतीये
गद्यकाव्येभ्यो वाक्यानि, चतुर्थे अनेकेभ्यः काव्येभ्यः पद्यानि चोद्धृत्य योजितानि ।
पण्डितानां विशिष्य विद्यार्थिनां चातीवोपकारकः । एतादृशपुस्तकावश्यकता सर्वेषामपि
संमता रू. १—०—०.

गद्यत्रयम्—(भगवद्रामानुजविरचितम्) रू. १—०—०.

रघुवंशविमर्शः रू. १—०—०.

वररुचिचरितम् रू. ०—४—०.

तिलकमञ्जरीसंग्रहः (प्रथमभागः) रू. ०—८—०.

 सर्वेषामपि प्रेषणव्ययः पृथक्.

Pandit, R. V. Krishnamachariar. रा. च. वि. कृष्णमाचार्यः,
Srimunitraya Mandiram Varadarajan St.,
Triejinopoly. श्रीमुनित्रयमन्दिरम्, वरदराजन् स्ट्रीट्,
तृच्चिनाप्पल्लि.

पाटेः पटिः । पाटयतीति पटुः । नम्यतेऽनेन नाकुर्वल्मीकम् । मन्यत इति मधु । जायत इति जतु ।

१९ । वलेर्गुक्च । 'वल संवरणे' । वल्गुः ।

२० । शः कित्सन्वच्च । श्यतेरुः स्यात्स च कित्सन्वच्च । शिशुर्बालः ।

२१ । यो द्वे च । ययुरश्वोऽश्वमेधीयः । सन्वदिति प्रकृते द्वेग्रहणमित्व-
निवृत्त्यर्थम् ।

२२ । कुर्भश्च । बभ्रुः । 'बभ्रुर्मुन्यन्तरे विष्णौ बभ्रू नकुलपिङ्गलौ' ।
चादन्यतोऽपि । चक्रुः कर्ता । जघ्नुर्हन्ता । पपुः पालकः ।

२३ । पृभिदिव्यधिगृधिधृषिभ्यः । कुः स्यात् । पुरुः । भिनत्ति भिदुर्व-
ज्रम् । 'ग्रहिण्या-' (सू २४१२) इति सम्प्रसारणम् । विरहिणं विध्यति विधुः ।
'विधुः शशाङ्के कर्पूरे हृषीकेशे च राक्षसे' । गृधुः कामः । धृषुर्दक्षः ।

२४ । कृग्रोरुच्च । करोतीति कुरुः । गृणातीति गुरुः ।

२५ । अपटुःसुषु स्थः । 'सुषामादिषु च' (सू १०२२) इति षत्वम् ।
अपटु । प्रतिकूलम् । टुपु । सुपु ।

२६ । रपेरिञ्चोपधायाः । अनिष्टं रपतीति रिपुः ।

२७ । अर्जिदृशिकम्यमिपशिवाधामृजिपशितुग्धुग्दीर्घहकारश्च । अर्जयति
गुणानृजुः । सर्वानविशेषण पश्यतीति पशुः । कन्तुः कन्दर्पः । अन्धुः कूपः ।
विवेकः । अनागमकानां मागमका आदेशा इति पक्षे तु स्थानषष्ठ्येवेति बोध्यम् । 'फलवसारि-
ऽभिधेयवत् । नर्दामेदे मलत्वां त्वा' इति मेदिनी । वल संवरणे इति ॥ दन्त्योष्ठ्यादिः ।
दन्तृज्जवलदन्तेन मूत्रे पवर्गायादि पठित्वा, 'वल प्राणने' इत्युपन्यस्तम् । तल्लक्ष्यविरोधादुपेक्ष्यम् ।
'अयं नाभा वदति वल्गवो गृहे' इत्यादौ दन्त्योष्ठ्यपाठस्य निर्विवादत्वात् । धरणिः कोशस्थमाह ।
वभ्रुरिति ॥ 'वभ्रुर्वैश्वानरे मूलपाणौ च गरुडध्वजे । विशाले नकुले पुंसि पिङ्गले त्वभिधेयवत् ॥'
इति मेदिनीकोशः । अन्यतोऽपीति ॥ 'भ्रः कुश्च' इति वक्तव्ये प्राक् प्रत्ययनिर्देशादित्याहुः ।
भ्रश्चेति प्रकृतिसंगृहेन चकारेण प्रकृत्यन्तरसमुच्चयाच्चेति बोध्यम् । पृभिदिव्यधिगृधि ॥
'पुरुः प्राज्ये अभिधेयवत् । पुंसि स्यादेवलोके च नृत्यभेदपरागयोः' इति मेदिनी ।
सुषामेत्यादि ॥ एतच्च न्यासाद्यनुरोधेनोक्तम् । वार्तिककृता तु, स्थास्थिन्स्थूनामुप-
सङ्ख्यातम् । 'अपटुः पुंसि वाले च वामे स्यादन्यलिङ्गके' इति मेदिनी । अर्जिदृशि ॥
'अर्ज अर्जने' । अस्य ऋजिरादेशः । दृशेः पशिः । कमेस्तुगागमः । 'अम रोगगत्यादिषु' ।
अस्य धुगागमः । 'पशि नाशने' । सौत्रो धातुः । अस्य दीर्घः । 'बाधु लोडने' । अस्य
हादेशः । षड्भ्योऽपि कुप्रत्ययः स्यादित्यर्थः । अविशेषेणेति ॥ चादिगणे तु पश्चिति
पठितम् । 'पशु दृश्यर्थमव्ययम्' इति धरणिः । कन्तुः कन्दर्प इति ॥ 'कन्तुर्मकराङ्कः'

‘पांसुर्ना न द्वयो रजः’ । ‘तालव्या अपि दन्त्याश्च सम्बसूकरपांसवः’ ।
बाधत इति बाहुः । ‘बाहुः स्त्रीपुंसयोर्भुजः’ ।

२८ । प्रथिभ्रदिभ्रस्जां संप्रसारणं सलोपश्च । त्रयाणां कुः सम्प्र-
सारणं भ्रस्जेः सलोपश्च । पृथुः । मृदुः । न्यङ्कादित्वात्कुत्वम् । भृज्जति
तपसा भृगुः ।

२९ । लङ्घिवंहोर्नलोपश्च । लघुः । ‘बालमूललघ्वलमङ्गुलीनां वा लो-
रत्वमापद्यते’ (वा ४७९८) । रघुर्नृपभेदः । बहुः ।

३० । ऊर्णोतेर्नुलोपश्च । ऊरु सक्थि ।

३१ । महति ह्रस्वश्च । उरु महत् ।

३२ । श्लिषेः कश्च । श्लिष्यतीति श्लिकुर्भृत्यः । उद्यतो ज्योतिश्च ।

३३ । आङ्परयोः खनिशृभ्यां ङिच्च । आ खनतीत्यागुः । परं शृणातीति
परशुः । पृषोदरादित्वादकारलोपात्परशुरपि ।

३४ । हरिमितयोर्दुवः । ‘द्रु गतौ’ अस्मात् हरिमितयोरुपपदयोः कुः स
च ङित् । हरिभिर्दूयते हरिदुर्वृक्षः । मितं द्रवति मितद्रुः समुद्रः ।

३५ । शते च । शतधा द्रवति शतद्रुः । बाहुलकात्केवलादपि । द्रव-
त्यूर्ध्वमिति दुर्वृक्षः शाखा च । तद्वान्द्रुमः ।

इति त्रिकाण्डशेषः । पांसुरिति ॥ ‘पङि पसि नाशने ।’ नुरादिर्दन्यान्तः । स्त्रीपुंसयो-
रिति ॥ उक्तं ह्यमरेण । ‘द्वौ परौ द्वयोर्भुजवाहू’ इति । परौ द्वौ भुजवाहुश्चदौ द्वयोः स्त्रीपुंसयोरिति
तदर्थः । अकारान्तोऽप्ययम् । अत एव ‘बाह्वोश्च भुजयोः पुमान्’ इति दामोदरः । ‘बाहा
भुजेऽपुमान्मानभेदाश्चप्रवायुषु’ इति मेदिन्याम् । टावन्तोऽप्ययम् । प्रथिभ्रदि ॥ प्रथने इति
पृथुः । ‘पृथुः स्यान्महति त्रिषु । त्वक्पत्र्याङ्गृणजरेऽथ पुमान्मौ नृपान्तरे’ इति मेदिनी ।
भ्रदितुं शक्यते अकटिनत्वादिति मृदुः कामलः । ‘भृगुः पुमान् मुनौ हरं तटे शुके’ इति
मेदिनी । ‘भृगुः शुके प्रपाते च जमदग्नौ पिनाकिनि’ इति कोशान्तरम् । लघुरिति ॥
‘पृक्त्रायां स्त्री लघुः क्लीबं शीघ्रे कृष्णागुरुष्वपि’ इति त्रिकाण्डशेषः । ‘लघुरगुरौ च मनोज्ञे निःसारं
वाच्यवत् क्लीबम् । शीघ्रे कृष्णागुरुषु च पृक्त्रानामौषधौ तु स्त्री’ इति मेदिनी । नृपभेद इति ॥
एतेन ‘अवेक्ष्य धातोर्गमनार्थमर्थविचकार नाम्ना रघुमात्मसम्भवम्’ इति व्याख्यातम् । बहुरिति ॥
बहुम् तु त्वादिसङ्ख्यासु विपुले त्वभिधेयवत्’ इति मेदिनी । ऊर्जङ्गेति उज्ज्वलदत्तः । तत्र ।
तयोर्भेदात् । ऊर्णयते आच्छाद्यते इत्यूरुः । कर्मणि प्रत्ययः । उरु महदिति ॥ कर्तरि प्रत्ययः ।
उद्यत इति ॥ स हि यावत्कार्यं श्लिष्यति लगति व्याप्रियते इति यावत् । परशुरपीति ॥
‘पशुः परशुना सह’ इति विश्वः । हरिदुर्वृक्ष इति ॥ दारहरिद्रा इत्येके । तद्वानिति ॥

३६ । खरु शङ्कुपीरु नीलङ्गुलिगु । पञ्चैते कुप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । खनते रेफश्चान्तादेशः । खरुः कामः क्रूरो मूर्खोऽश्वश्च । ‘शङ्कुर्ना कील-
शत्ययोः’ । ‘पिबतेरीत्त्वं युगागमश्च’ । पीयुर्वीयसः कालः सुवर्णश्च ।
निपूर्वालिगि गतावस्मात्कुर्नेर्दीर्घश्च । नीलङ्कुः कृमिविशेषः शृगालश्च । ‘नीलाङ्कुः’
इति पाठान्तरम् । तत्र धातोरपि दीर्घः । ‘लग सङ्गे’ अस्य अत इत्वश्च ।
लगतीति लिगु चित्तम् । लिगुर्मूर्खः ।

३७ । मृगय्वादयश्च । एते कुप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । मृगं यातीति मृगयु-
व्याधः । देवयुर्धार्मिकः । मित्रयुर्लोकयात्राभिज्ञः । आकृतिगणोऽयम् ।

३८ । मन्दिवाशिमथिचतिचङ्क्यङ्किभ्य उरच् । मन्दुरा वाजिशाला ।
वाशुरा रात्रिः । मथुरा । चतुरः । चङ्कुरो रथः । अङ्कुरः । खर्जूरादित्वादङ्कुरोऽपि ।

३९ । व्यथेः सम्प्रसारणं किञ्च । ‘विथुरश्चोररक्षसोः’ ।

‘युद्धभ्यां मः’ । खरुशब्दस्य क्रूरो मूर्ख इत्यर्थः । द्वयं दशपादीवृत्त्यनुसारेणोक्तम् । खरुः पतिवरा
कन्येत्यपि बोध्यम् । ‘खरुदन्ते हरे दर्पे हये श्वेते तु वाच्यवत्’ इति विश्वत्रिकाण्डशेषौ ।
शङ्कुरिति ॥ ‘शकि शङ्कायाम्’ । शङ्कतेऽस्मादिति, ‘शङ्कुः कीले गरे शस्त्रे सङ्ख्यापादप-
भेदयोः । यादोभेदे च पापे च स्थाणावपि च दृश्यते’ इति विश्वः । पीयुरिति ॥ ‘पीयुः
काले रवौ घृके’ इति मेदिनी । कृमिविशेष इति । ‘नीलङ्कुः कृमिजातौ स्यात् भम्भराली-
प्रमूनयोः’ इति विश्वः । पाठान्तरमिति ॥ ‘नीलङ्कुरपि नीलाङ्कुः’ इति विश्वः । धातो-
रपीति ॥ केचित्तु नीलशब्दे उपपदे गमेष्ठिलोपः उपपदस्य मुम् दीर्घश्च पाक्षिको निपात्यते
इत्याहुः । ‘लिगु ण्विते नपुंसकम्’ इति वररुचिः । मृगय्वादयश्च ॥ ‘मृगयुः पुंसि
गोमायौ व्याधे च परमेष्ठिनि’ इति मेदिनी । ‘मृगयुर्वेद्वाणि ख्यातो गोमायुव्याधयोरपि ।
देवयुर्धार्मिके ख्यातो देवयुर्लोकयात्रिके’ इति विश्वः । आकृतिगण इति ॥ तेन, ‘पील
प्रतिष्ठम्भे’ अस्मात्कुः । ‘पालुर्गजे द्रुमे काण्डे परमाणुप्रमूनयोः’ इति विश्वः । भट्टास्तु
पीलशब्दस्य वृक्षे आर्यप्रसिद्धिः गजे तु म्लेच्छप्रसिद्धिरित्याश्रित्य व्यवजहृः । कडि मदे ।
कण्डुरित्यादि बोध्यम् । वाशुरा रात्रिरिति ॥ वाश्यन्ते अस्यामिति विग्रहः । वासुरो
गर्दभ इत्यन्ये । ‘वाशुरा वासितारात्र्योः’ इति मेदिनी । ‘चङ्कुरः स्यन्दने वृक्षे’ इति मेदिनी ।
‘अङ्कुरो रथिरे लोत्रि पानीयेऽभिनवोद्भिदि’ इति च । खर्जूरेति ॥ ‘अङ्कुराङ्कुर एव च’
इति विश्वप्रकाशः । व्यथेः ॥ ‘व्यथ भयसञ्चलनयोः’ । अस्मादुरच् कित् स्याद्भातोः सम्प्र-
सारणश्च । दशपाद्यां तु धः किञ्चेति पठित्वा धकारमन्तादेशं विधाय विथुरोऽनभिः इत्युदा-
हृतम् । माधवेनापि तदेवानुसृतम् । न त्वेतद्युक्तम् । ‘त्वमेषां विथुरा शवांसि । अतिविद्धा
विथुरेणाचिदस्मा’ इत्यादिमन्त्रेषु थकारपाठस्य निर्विवादत्वात् । यदपि माधवेनोक्तं विदिभिदि
इत्यत्र व्यथेः सम्प्रसारणश्चेति वचनात् कुरचि थान्तं रूपमिति । तदतिस्थवीयः । कुरज्विधायके

४० । मुकुरदर्दुरौ । मुकुरो दर्पणः । बाहुलकान्मकुरोऽपि । ‘दृ विदारणे’ धातोर्द्विर्वचनमभ्यासस्य रुक्मिलोपश्च । ‘दर्दुरस्तोयदे भेके वाद्यभाण्डाद्विभेदयोः’ । ‘दर्दुरा चण्डिकायां स्याद्ग्रामजाले च दर्दुरम्’ इति विश्वः ।

४१ । मद्गुरादयश्च । उरजन्ता निपात्यन्ते । माद्यतेर्गुक् । मद्गुरो मत्स्यभेदः । ‘कवृ वर्णे’ । रुगागमः । ‘कर्बुरं श्वेतरक्षसोः’ । बभ्रातेः खर्जूरान्दित्वादूरोऽपि । ‘बन्धूरबन्धुरौ स्यातां नम्रसुन्दरयोस्त्रिषु’ इति रन्तिदेवः । ‘कोकतेर्वा कुक् (च)’ (गण १९५) कुकुरः—कुकुरः ।

४२ । असेरुरन् । असुरः । प्रज्ञाद्यण् । आसुरः ।

४३ । मसेश्च । पञ्चमे पादे ‘मसेरुरन्’ इति वक्ष्यते । ‘मसूरा मसुरा व्रीहिप्रभेदे पण्ययोषिति’ । ‘मसूरा मसुरा वा ना वेद्याव्रीहिप्रभेदयोः’ । ‘मसूरी पापरोगे स्यादुपधाने पुनः पुमान्’ । ‘मसूरमसुरौ च द्वौ’ इति विश्वः ।

४४ । शावशेराप्तौ । शु इत्याश्वर्थे । श्वशुरः । ‘पतिपत्नयोः प्रसूः श्वशूः श्वशुरस्तु पिता तयोः’ इत्यमरः ।

४५ । अविमहोष्टिषच् । अविषः । महिषः ।

४६ । अमेर्दीर्विश्च । ‘आमिषं त्वस्त्रियां मांसे तथा स्याद्भोग्यवस्तुनि’ ।

४७ । रुहेर्द्विश्च । ‘रङ्गुशम्बररौहिषाः’ । ‘रौहिषो मृगभेदे स्याद्रौहिषश्च तृणं मतम्’ इति संसारावर्तः ।

सूत्रे व्यथेरुपसङ्ख्यानस्यप्रसिद्धत्वात् । तस्मादिह धः किञ्चेति दशपादीपाठं पुरस्कुर्वन्तः प्रसादकारादयोऽप्युपेक्ष्याः । कथं तर्हि विधुर इति प्रयोगस्य निर्वाह इति चेत् । धुरो विगत इति प्रादिसमासेनेत्यवधेहि । ‘समासान्ताः’ इति सूत्रे वृत्तिपदमङ्गयोस्तथैवोक्तत्वात् । मुकुर इति ॥ ‘मकि मण्डने’ । अस्मादुरच् नलोपश्च । बाहुलकादिति ॥ धातोरुपधायाः पक्षे उकार इति भावः । ‘मुकुरो मकुरोऽपि च’ इति विश्वः । ‘मुकुरः स्यान्मकुरवत् दर्पणे वकुळद्रुमे । कुलालदण्डे’ इति मेदिनी च । धातोरिति ॥ केचित्तु गुणो दुगागमश्च निपात्यते इत्याहुः । कर्बुरमिति ॥ ‘कर्बुरं सलिले हेम्नि कर्बुरः पापरक्षसोः । कर्बुरा कृष्णवृन्तायां शबले पुनरन्यवत्’ इति मेदिनी । अविष इति ॥ राजा समुद्रश्च । महिषो महान् । ‘तुरीयन्धाम महिषो विवक्ति । उत माता महिषमन्ववेनत्’ । टित्त्वात् डीप् । महिषी राजपत्नी । रुहेः ॥ ‘रौहिषो मृगभेदे स्याद्रौहिषश्च तृणं मतम्’ इति संसारावर्तः ।

४८ । तवेर्णिद्वा । ‘तव’ इति सौत्रो धातुः । ‘तविषताविषावन्धौ स्वों च’ । स्त्रियां तविषी-ताविषी नदी देवकन्या भूमिश्च । ‘तविषी बलम्’ इति वेदभाष्यम् ।

४९ । नाजि व्यथेः । ‘अव्यथिषोऽब्धिसूर्ययोः’ । अव्यथिषी धराराज्योः ।

५० । किलेर्वुक्च । किल्बिषम् ।

५१ । इषिमदिमुदिस्विदिछिदिभिदिमन्दिचन्दिमिमिहिमुहिमुचिरुचि-
रुधिवन्धिषुषिभ्यः किरच् । इषिरोऽग्निः । मदिरा सुरा । ‘मुदिरः कामुका-
भ्रयोः’ इति विश्वमेदिन्यौ । खिदिरश्चन्द्रः । ‘छिदिरोऽसिकुठारयोः’ । भिदिरं
वज्रम् । मन्दिरं गृहम् । स्त्रियामपि । ‘मन्दिरं मन्दिरापि स्यात्’ इति विश्वः ।
‘चन्दिरौ चन्द्रहस्तिनौ’ । तिमिरं तमोऽक्षिरोगश्च । मिहिरः सूर्यः । ‘मुहिरः
काम्यसभ्ययोः’ । मुचिरो दाता । रुचिरम् । रुधिरम् । बधिरः । ‘शुष
शोषणे’ शुषिरं छिद्रम् । शुष्कमित्यन्ये ।

५२ । अशेर्णित् । आशिरो वहिरक्षसोः ।

५३ । अजिरशिशिरशिथिलस्थिरस्फिरस्थविरस्वादिराः । अजेर्वाभावा-
भावः । अजिरमङ्गणम् । शशेरुपधाया इत्वम् । ‘शिशिरं स्यादृतोर्भेदे तुषारे
शीतलेऽन्यवन्’ । ‘अथ मोचने’ उपधाया इत्वं रेफलोपः । प्रत्ययरेफस्य
लत्वम् । शिथिलम् । स्थास्फाभ्योऽष्टिलोपः । स्थिरं निश्चलम् । स्फिरं प्रभूतम् ।
वेदभाष्यमिति ॥ ‘इन्द्रो मित्रस्य तविषीम् । इन्द्रस्यात्र तविषीभ्यः’ इत्यादिमन्त्रेष्विति भावः ।
वैदिकनिघण्टौ, ‘आजः पाजः’ इत्यादिषु बलनामसु तविषीशब्दस्य पाठश्चेह मूलमिति बोध्यम् ।
‘तविषः शोभनाकारे भेदेऽब्धिव्यवसाययोः । तविषी देवकन्यायां पुंसि स्वर्गे महोदधौ ॥ तविषी
चेन्द्रकन्यायां ना स्वर्गाम्बुधिकावने’ इति मेदिनी । किलेर्वुक् च ॥ ‘किल श्वेत्यकीडनयोः’ ।
‘किन्विषं पापारोगयोः । अपराधेऽपि’ इति मेदिनी । इषिरोऽग्निरिति ॥ आहार इत्यन्ये ।
‘छिदिरः पावके रज्जां करवाले परश्वधे । मन्दिरं नगरेऽगारे क्लीबं नामकरालये । चन्दिरोऽनैकपे
चन्द्रे । तिमिरन्ध्रान्तनेत्रामयान्तरे । मिहिरः सूर्यबुधयोः । मुहिरः काममूर्खयोः । रुधिराऽङ्गारके
पुंसि क्लीबन्तु कुङ्कुमाभ्युजोः । शुषिरं वंश्यादिवाद्ये विवरे च नपुंसकम् । मूषिके न स्त्रियां
नीन्योषधौ रन्प्रान्विते त्रिषु । आशिरो वीतिहोत्रे स्यात् राक्षसे भास्करे पुमान्’ इति मेदिनी ।
अजिरमङ्गणमिति ॥ अङ्गेल्युटि अनादेशस्य बाहुलकाणत्वमित्येके । अन्ये तु विश्वकोशा-
द्युपष्टम्भेन दन्त्यमेवेच्छन्ति । इह दशपादीवृत्तौ नञ्पूर्वस्य जीर्यते ऋवर्णलोपो निपात्यते
इत्युक्तन्तदपि ग्राह्यम् । ‘आशुन्दृतमजिरं प्रलमीज्यम्’ इत्यादौ न जीर्यतीत्यजिरः इत्यर्थस्यानु-
गुणत्वात् । ‘अजिरं प्राङ्गणे कार्यविषये दडुरेऽनिले । शिशिरो ना हिमे न ह्री त्वतुभेदे जडे

तिष्ठतेर्बुक्कहस्वत्वञ्च । खविरः । खदिरः । बाहुलकाच्छीडो बुक्कहस्वत्वञ्च । शिविरम् ।

५४ । सलिकल्यनिमहिभडिभण्डिशण्डिपिण्डितुण्डिकुकिभूभ्य इलच् । सलति गच्छति निम्रमिति सलिलम् । कलिलः । अनिलः । महिळा । पृषो-
दरादित्वान्महेळापि । भड इति सौत्रो धातुः । ‘भडिलौ शूरसेवकौ’ ।
भण्डिलो दूतः कल्याणञ्च । शण्डिलो मुनिः । पिण्डिलो गणकः । तुण्डिलो
मुखरः । कोकिलः । भविलो भव्यः । बाहुळकात्कुटिलः ।

५५ । कमेः पश्च । कपिलः ।

५६ । गुपादिभ्यः कित् । गुपिलो राजा । तिजिलो निशाकरः । गुहिलं
वनम् ।

५७ । मिथिलादयश्च । मथ्यन्तेऽत्र रिपवो मिथिला नगरी । पथिलः—पथिकः ।

५८ । पतिकठिकुठिगडिगुडिदंशिभ्य एरक् । पतेरः पक्षी गन्ता च ।
कठेरः कृच्छ्रजीवी । कुठेरः पर्णाशः । बाहुळकान्नुम्र । गडेरौ मेघः । गुडेरौ
गुडकः । दंशेरौ हिंस्रः ।

५९ । कुम्बेर्नलोपश्च । कुबेरः ।

६० । शदेस्त च । शतेरः शत्रुः ।

६१ । मूलेरादयः । एरगन्ता निपाल्यन्ते । मूलेरौ जटा । गुधेरौ गोप्रा ।
गुहेरौ लोहघातकः । मुहेरौ मूर्खः ।

६२ । कबेरोतः पश्च । कपोतः पक्षी ।

त्रिपु- । खदिरः शाकभेदे स्यात् ना चन्द्रे दन्तधावने’ इति मेदिनी । शिविरमिति ॥
शेरतेऽस्मिन् राजानः । ‘निवेशः शिविरं षण्डम्’ इत्यमरः । सलिकलि ॥ कलिल इति ॥
मिश्रो गहनश्च । महिळेति ॥ ‘महिळा फलिनीस्त्रियोः’ इति मेदिनी । पृषोदरेति ॥
तथाच दमयन्तीकाव्ये, ‘परमहेलारतोऽप्यपारदारिकः’ इति । परस्य महेला स्त्री । अथ च परमा
उत्कृष्टा हेला क्रीडा तत्र रत इत्यर्थः । कपिल इति ॥ ‘कपिला रेणुकायाश्च शिशपागोविशे-
षयोः । पुण्डरीकः करिण्यां स्त्री वर्णभेदे त्रिलिङ्गकम् । नानले वासुदेवे च कुक्कुरे’ इति
मेदिनी । रेणुकंठ लताविशेषः । ‘हरेणू रेणुका कौन्ती कपिला भस्मगन्धिनी’ इत्यमरात् ।
मिथिलादयश्च ॥ मथं विलोडने । अकारस्यत्वं निपातनात् । कुठेर इति ॥ कठ
कृच्छ्रजीवने । कुठि च । द्वितीयस्य इदित्वान्नुमि प्राप्ते आह । बाहुलकादिति ॥
कबेरोतः ॥ गुपादिसूत्रादारभ्य एतदन्तानि सप्त सूत्राणि केषाञ्चिदसम्मतानि । कपोत

६३ । भातेर्दवतुः । भातीति भवान् ।

६४ । कठिचकिभ्यामोरन् । कठोरः । चकोरः ।

६५ । किशोरादयश्च । किंपूर्वस्य शृणातेष्टिलोपः । किमोऽन्त्यलोपः । किशोरोऽश्वशावः । सहोरः साधुः ।

६६ । कपिगण्डिगण्डकटिपटिभ्य ओलच् । कपीति निर्देशान्नलोपः । कपोलः । गडोलगण्डोलौ गुडकपर्यायौ । कटोलः कटुः । पटोलः ।

६७ । मीनातेरु- । मयूरः ।

६८ । स्यन्देः सम्प्रसारणञ्च । सिन्दूरम् ।

६९ । सितनिगमिमसिसच्यविधाञ्कुशिभ्यस्तुन् । सिनोतीति सेतुः । 'तितुत्र-' (३१६३) इति नेट् । तन्तुः । गन्तुः । मस्तु दधिमण्डम् । सच्यत इति सक्तुः । अर्धर्चादिः । 'ज्वर त्वर-' (सू २६५४) इत्यूट् । तत्र विङ्गन्ती-त्यनुवर्तत इति मते तु बाहुलकान् । ओतुर्बिडालः । धातुः । क्रोष्टा ।

७० । पः किच्च । पिवतीति 'पितुर्वह्नौ दिवाकरे' ।

७१ । अर्तेश्च तुः । अर्तस्तुः स्यात्स च किन् 'ऋतुः स्त्रीपुष्पकालयोः' ।

इति ॥ 'कपोतः स्याच्चित्रकण्ठे पागवतविहङ्गयोः' इति मेदिनी । 'कपोतः पक्षिमात्रेऽपि' इति त्रिकाण्डशेषः । अत्रान्तचश्चिव प्रामादिकम् । 'यत्कपोतः पदमग्रा कृणोति । देवाः कपोत इषिणे । यदिच्छन्' इत्यादौ सर्वत्र प्रत्ययस्वरण मञ्जोदात्तस्यैव पठ्यमानत्वात् । कठोर इति ॥ कठिनः पूर्णश्च । 'कठोरताराधिपलाञ्छनच्छविः' इति साधः । किशोर इति ॥ 'किशोरोऽश्वस्य शावके । तैलपण्यौषधौ च स्यात्तरुणावस्थसूर्ययोः' इति मेदिनी । कपोल इति ॥ कटे वर्षावरणयोः । केचित्तु सूत्रे कडि मंदं इत्येतं पठन्ति । कण्डोलः पिटकः, चण्डालश्च । 'चण्डालिका तु कण्डोलबीणाचण्डालवल्लकी' इत्यमरः । पटोल इति ॥ 'पटोलं वल्लभेदे नौषधौ ज्यौत्स्यान्तु योषिति' इति मेदिनी । 'कल्ल शब्दे ।' बाहुल्यकादतोऽप्योलच् । 'कल्लोलः पुंसि हर्षे स्यान्महत्सुर्मिषु वारिणः' इति मेदिनी । स्यन्देः ॥ 'सिन्दूरस्तरुभेदे स्यात् सिन्दूरं रक्तचूर्णके । सिन्दूरी रोचनारक्तवल्लीकाधातकीषु च' इति मेदिनीविश्वप्रकाशौ । सितनि ॥ 'सेतुर्नालौ कुमारके' इति मेदिनी । 'सेतुरालौ स्त्रियां पुमान्' इति, 'मण्डन्दधिभवं मस्तु' इति चामरः । 'धातुर्नेन्द्रियेषु च । शब्दयोनिमहाभूततद्गुणेषु रसादिषु । मनःशिलादौ श्लेष्मादौ विशेषाद्वैरिरेऽस्मिन् च' इति मेदिनी । 'श्लेष्मादिरसरक्तादिमहाभूतानि तद्गुणाः । इन्द्रियाण्यश्मविकृतिः शब्दयोनिश्च धातवः' इत्यमरः । अर्तेश्च तुः ॥ तुनि प्रकृते अन्तोदात्तत्वार्यन्तुः क्रियते । 'ऋतुना यज्ञम् । य ऋतुर्जनानाम्' इत्यादि । 'ऋतुर्वर्षादिषट्सु च । आर्तवे मासि च पुमान्' इति

७२ । कमिमनिजनिगाभायाहिभ्यश्च । एभ्यस्तुः स्यान् । ‘कन्तुः कन्दर्प-
चित्तयोः’ । मन्तुरपराधः । जन्तुः प्राणी । ‘गातुः पुंस्कोकिले भृङ्गे गन्धर्व-
गायनेऽपि च’ । भातुरादित्यः । ‘यातुरध्वगकालयोः’ । रक्षसि ह्रीवम् । हेतुः
कारणम् ।

७३ । चायः किः । ‘केतुर्ग्रहपताकयोः’ ।

७४ । आप्नोतेर्हस्वश्च । अप्तुः शरीरम् ।

७५ । वसेस्तुन् । वस्तु ।

७६ । अगारे णिच् । ‘वेरमभूर्वास्तुरस्त्रियाम्’ ।

७७ । कृजः क्रतुः । क्रतुर्यज्ञः ।

७८ । एधिवह्योश्चतुः । एधतुः पुरुषः । वहतुरनङ्गान् ।

७९ । जीवेरातुः । ‘जीवातुरस्त्रियां भक्ते जीविते जीवनौषधे’ ।

८० । आतृकन्टुद्दिश्च । जीवेरित्येव । ‘जैवातृकस्त्विन्दुभिषगायुष्मत्सु
कृषीवले’ ।

८१ । कृषिचमितनिधनिसर्जिस्वर्जिभ्य ऊः । ‘कर्षूः पुंसि करीषाग्नौ
कर्पूनेद्यां स्त्रियां मता’ । चमूः । तनूः । धनूः शस्त्रम् । ‘सर्जं सर्जने’ । सर्ज-
वर्णिक् । ‘खर्जं व्यथने’ । खर्जूः पामा ।

८२ । मृजेर्गुणश्च । मर्जूः शुद्धिकृन् ।

८३ । वहो धश्च । ‘वधूर्जायास्तुषास्त्रीषु’ ।

मेदिनी । कमि ॥ कमिग्रहणं प्रपञ्चार्थम् । ‘अर्जिदृशि’ इत्यादिना कुप्रत्यये तुकि सिद्धत्वात् । मन्तु-
रिति ॥ ‘मन्तुः पुंस्यपराधेऽपि मनुष्येऽपि प्रजापतौ’ इति मेदिनी । ‘दीर्घं ह्यङ्कुशम्’ इति मन्त्रस्य
वेदभाष्ये तु मन्तुम इति मन्तुर्ज्ञानन्तद्वान् हे इन्द्रेति व्याख्यातम् । ‘गातुर्ना कोकिले भृङ्गे
गन्धर्वे त्रिषु रोषणे’ इति मेदिनी । ‘भातुर्ना किरणे सूर्ये’ इति च । चायः किः ॥ ‘केतुर्ना
रूपपताकारिग्रहोत्पातेषु लक्ष्मणि’ इति मेदिनी । अप्तुः शरीरमिति ॥ अभिलषितार्थश्च,
आप्तव्यत्वात् । अत एव आप्नोयामशब्दस्याभिलषितार्थप्रापक इत्यवयवार्थमाहुः । कृजः क्रतुः ॥
‘क्रतुर्यज्ञे सुनौ पुंसि’ इति मेदिनी । एधिवह्योश्चतुः ॥ चित्त्वादन्तोदात्तः । ‘स्योनं पत्ये वहतुं
कृणुष्व’ । ‘वहतुः पथिके वृषभे पुमान्’ इति मेदिनी । आतृकन् ॥ ‘जैवातृकः पुमान् सोमे कृषका-
युष्मतोस्त्रिषु’ इति मेदिनी । कृषि ॥ रभसकोशस्थमाह । कर्षूरिति ॥ ‘कर्षूः पुमान् करीषाग्नौ
स्त्रियां कुल्याल्पखातयोः’ इति मेदिनी । ‘सर्ज्वर्णिजि विद्युति । स्त्रियां स्वर्गे विधौ रुद्रे’ इति,
‘खर्जः कीटान्तरे स्मृता । खर्जूरी पादपे कण्ड्वाम्’ इति च । मृजेः ॥ ‘मर्जूः स्त्री शुद्धौ धावकेऽपि च’
इति मेदिनी । वहः ॥ ‘वधूः स्नुषा नवोढा स्त्री भार्यापृक्काङ्गनासु च’ इति विश्वः । ‘पृक्का च महिला

८४ । कषेऽलश्च । कच्छूः पामा ।

८५ । णित्कसिपद्यर्तेः । कासूः शक्तिः । पादूश्चरणधारिणी । आरूः पिङ्गलः ।

८६ । अणो ढश्च । आङ्गर्जलप्लवद्रव्यम् ।

८७ । नञि लम्बेर्नलोपश्च । 'तुम्ब्यलावूरुभे समे' इत्यमरः ।

८८ । के श्र एरङ् चास्य । कशब्दे उपपदे शृणातेरूः स्यात् एरङादेशः । 'कशेरूस्तृणकन्दे स्त्री' बाहुलकादुपप्रत्यये कशेरूः । छीबे पुंसि च ।

८९ । त्रो दुट् च । तरतेरूः स्यात्तस्य दुट् । 'तर्दूः स्याद्दारुहस्तकः' ।

९० । दरिद्रातेर्यालोपश्च । इश्च आश्च यौ तयोर्लोपः । दर्दूः कुष्ठप्रभेदः ।

९१ । नृतिश्रृध्योः कूः । नृतूर्नर्तकः । श्रधूरपानम् ।

९२ । ऋतेरम् च । ऋतिः सौत्रो धातुः । ततः कूरमागमश्च । रन्तूर्देवनदी सत्यवाक्च ।

९३ । अन्दूहम्भूजम्बूकफेलूककन्धूदिधिषूः । एते कूप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । अन्दूर्बन्धनम् । 'दृभी ग्रन्थे' निपातनान्नुम् । दम्भूः । अनुस्वाराभावोऽपि निपातनादित्येके । दन्भूः । जनेर्बुक् । जम्बूः । 'जमु अदने' इत्यस्येत्येके ।

बधूः' इति त्रिकाण्डशेषः । कषेः ॥ कषशेषेति दण्डके पठितः । 'कल्लान्तु, पामपामे विचर्चिका' इत्यमरः । णित्कसि ॥ कस गतौ । 'कामूर्बिकलवाचि स्यात् तथा शक्त्यायुधे त्रियाम्' इति मेदिनी । 'कामूः शक्त्यायुधे रुजि । बुद्धौ विकलवाचि स्यात्' इति हेमचन्द्रः । न लम्बते अलावुः । त्रो दुट् च ॥ तर्दूरिति ॥ 'नेट्टुशि' इति नेट् । वरमनादाविति परिगणनस्यानाश्रितत्वात् बाहुलकाद्वा । केचित्तु त्रो दुक् चेति पठित्वा धातोर्दुगागममाहुः । तेषान्धातोर्गुणो दुर्लभः । चकारवत्त्वेन वा साधर्मायः, दुगागमात्पूर्वं यत्प्राप्तन्तदपि भवतीति व्याख्यानात् । दरिद्रातेः ॥ इश्च आश्चेति ॥ भोजदेवस्तु र्यालोप इति रेफादिकं पदं छित्वा द्वेधा व्याख्ययत् । इश्च आश्च । दर्दूः । रश्च इश्च आश्च । 'अन्त्यवाधेऽन्त्यसदेशस्य' इति द्वितीयरेफलोपः । दर्दूः । मृगश्वादिन्वाद्वर्द्धस्वान्तश्च । 'ददृणो ददृरोगी स्यात्' इत्यमरः । इश्चञ्चत्वारि रूपाणि । अन्दूहम्भू ॥ अन्दूर्बन्धनमिति ॥ 'अदि बन्धने' । 'अन्दूः त्रियां स्यान्निगडे प्रभेदे भूषणस्य च' इति मेदिनी । 'अन्दुको हस्तिनिगडे' इत्यमरः । 'संज्ञायाङ्गन्' । 'केऽणः' इति ह्रस्वः । केचित्तु 'अम गतौ' अस्य दुक् अन्दूर्बुद्धिरिति व्याख्ययुः । दृभी ग्रन्थे इति तुदादिः । दम्भूरिति ॥ सन्दर्भकर्तृत्वर्थः । कथकः इत्यन्ये । अस्य रूपाणि हूहूवदित्युक्तम् । कैयटोऽप्यत्रानुकूलः । माधवाद्यस्तु दृढशब्दे उपपदे भुवः क्तिप्रत्ययः, उपपदस्य दृढादेशो निपात्यते । यद्वा दन्विति नान्तमव्ययं दृढार्थकमुपपदं, दन्भूः, तरुः सर्पः कपिवेति व्याख्याय 'दन्कर' इति य

बाहुलकाद्भस्वोऽपि । जम्बुः । कफं लाति कफेल्ः श्लेष्मातकः । निपातना-
देत्वम् । कर्क दधाति कर्कन्धूर्वदरी । निपातनान्नुम् । दिधि धैर्यं स्यति
त्यजतीति दिधिपूः पुनर्भूः । केचित्तु ‘अन्दूहम्भूजम्बूकम्बू’ इति पठन्ति ।
‘दम्फ उत्क्लेशे’ दम्फूः सर्पजातिः । ‘कमेर्बुक्’ । कम्बूः परद्रव्यापहारी ।

९४ । मृग्रोरुतिः । मरुत् । गरुत्पक्षः ।

९५ । ग्रो मुट् च । गिरतेरुतिस्तस्य च मुट् । गर्मुत्सुवर्णं तृणविशेषश्च ।

९६ । हृषेरुलच् । ‘हर्षुलो मृगकामिनोः’ । बाहुलकाच्चटतेः । चटुलं
शोभनम् ।

९७ । हृमृरुहियुषिभ्य इतिः । ‘हरित्ककुभि वर्णे च तृणवाजिविशेषयोः’ ।
सरिन्नदी । ‘रोहिन्’ मृगविशेषस्य स्त्री । ‘युष’ इति सौत्रो धातुः । ‘ऋश्यस्य
रोहिन् पुरुषस्य योषिन्’ इति भाष्यम् ।

९८ । ताडेर्णिलुक् च । ताडयतीति तडिन् ।

९९ । शमेढः । बाहुलकादित्संज्ञा एयादेशः इट् च न । ‘शण्डः स्यात्पुंसि
गोपतौ’ । शण्डः । ह्रीबः ।

वर्षाभूवद्रूपमस्येत्याहुः । ह्रस्वोऽपीति ॥ उदाहृतञ्च विक्रमादित्येन । ‘तस्या जम्बोः फलरसो
नदीभूय प्रवर्तते’ इति । यत्तु “परिणतजम्बुफलोपभोगहृष्टा” इति भारविप्रयोगं ह्रस्वान्तत्वे
साधकत्वेनोदाजहुः । तत्र । ‘इको ह्रस्वोऽड्यः’ इति सूत्रेण गतार्थत्वान् । दिधिमिति ॥
केचित्तु दधातेरित्वन्धित्वं पुक् च निपात्यते । दधात्यसौ दिधिपूरित्याहुः । उज्ज्वलदत्तोक्तं
पाठमाह । केचित्त्विति ॥ एतच्च कैयटसाधवादिमहाग्रन्थविरुद्धमित्यवधेयम् । अत एव
‘दम्भूः स्त्री सर्पचक्रयोः’ इति भान्ते मेदिनी । मरुदिति ॥ प्रज्ञादित्वादाणि मारुतोऽपि ।
मरुतशब्दोऽप्यव्युत्पन्नोऽस्ति । तथा च विक्रमादित्यकोशः । ‘मरुतः स्पर्शनः प्राणः समीरो
मारुतो मरुत्’ इति संसारवर्तश्च । ‘कोऽयं वाति स दाक्षिणात्यमरुतः’ इति कविराजः ।
अत्रानुपपत्तिं मत्वा दाक्षिणात्यपवन इति पाठं कल्पयन्त्यल्पद्वानः इति वर्णविवेकः । गरु-
दिति ॥ यवादिरयम् । तेन मनुषो बत्वं न । गरुत्मान् । ग्रो मुट् च ॥ ‘गर्मुन् स्त्री स्वर्ण-
लतयोः’ इति मेदिनी । विश्वकोशमाह । हरिदिति ॥ ‘हरिदिशि स्त्रियां पुंसि हयवर्णविशेषयोः ।
अस्त्रियां स्यात्तृणे च’ इति मेदिनी । ऋश्यस्येति ॥ एतेन ‘गतं रोहिर्द्रूतां रिरमयिषुमृश्यस्य
वपुषा’ इति पुष्पदन्तप्रयोगो व्याख्यातः । ‘रोहिन्मृग्यां लताभेदे स्त्री नार्कै’ इति मेदिनी ।
शमेढः ॥ बाहुलकादिति ॥ यद्यपि ‘नेडुशिकृति’ इति इणिविधः सुवचः । तथापि
नेडुरमनादाविति परिगणनादेवमुक्तम् । ‘शण्डः स्यात्पुंसि गोपतौ’ आकृष्टाङ्गे वर्षवरे तृतीय-
प्रकृतावपि’ इति मेदिनी । कमठ इति ॥ ‘कमठः कच्छपे पुंसि भाण्डभेदे नपुंसकम्’ इति

१०० । कमेरठः । कमठः । 'कमठः कच्छपे पुंसि भाण्डभेदे नपुंसकम्'
इति मेदिनी । बाहुलकाज्जरठः ।

१०१ । रमेवृद्धिश्च । रामठं हिङ्गु ।

१०२ । शमेः खः । शङ्खः ।

१०३ । कणेष्टः । कण्ठः ।

१०४ । कलस्तृपश्च । तृपतेः कलप्रत्ययः । चातृफतेः । तृपला लता ।
'तृफला तु फलत्रिके' ।

१०५ । शपेर्वश्च । शबलः ।

१०६ । वृषादिभ्यश्चित् । वृषलः । पललम् । बाहुलकाहुणः । सरलः ।
तरलः । 'कमेवृक् (च)' (गण १९६) कम्बलः । 'मुस खण्डने' मुसलम् ।
'लङ्गेवृद्धिश्च' (गण १९७) लाङ्गलम् । 'कुटिकशिकौतिभ्यः प्रत्ययस्य मुट् ।

मेदिनी । जरठ इति ॥ नृषू वयोहानौ । 'जरठः कठिने पाण्डौ कर्कशेऽप्यभिधेयवत्' इति
विश्वमेदिन्यौ । 'जरठः कठिने जीर्णै' इति वैजयन्ती । शमेः खः ॥ 'शङ्खो निधौ ललाटास्त्रि
कम्बो न स्त्री' इत्यमरः । 'शङ्खः कम्बो न योषित्रा भालास्त्रि निधिभिन्नस्त्रे' इति मेदिनी ।
कणेष्टः ॥ 'कण्ठो गले सन्निधाने ध्वनौ मदनपादपे' इति विश्वमेदिन्यौ । फल-
त्रिके इति ॥ 'त्रिफला तृफला च सा' इति विश्वः । त्रिफलाशब्दसमानार्थस्तृफला-
शब्द इति 'द्विगोः' इति सूत्रे रक्षितः । 'शप आकोशे' । वृषादिभ्यश्चित् ॥ 'शूद्रा-
श्वाश्वरवर्णाश्च वृषत्याश्च जघन्यजाः' इत्यमरः । 'वृषलस्तुरगे शूद्रे' इति हेमचन्द्रः ।
पललमिति ॥ पल गतौ । 'पललं तिलचूर्णे च पङ्के मांसं नपुंसकम् । ना राक्षसे'
इति मेदिनी । 'सरलः पूतिकाष्ठे नाऽथोदारावकयोस्त्रिषु' इति मेदिनी । 'सरला विरलायन्ते
घनायन्ते कलिद्रुमाः । न शमी न च पुत्रागा अस्मिन्संसारकानने' इत्यभियुक्तप्रयोगः ।
कमेरिति ॥ बाहुलकादित्यत्रानुपज्यते । 'कम्बलो नागराजे स्यात् सास्नाप्रावारयोरपि ।
कृमावयुनरामङ्गे सलिले तु नपुंसकम्' इति मेदिनी । 'मुसलं स्यादयोऽप्रे च पुनपुंसकयोः
त्रिव्याम् । तालमूल्यामाखुपर्णागृहगोधिकयोरपि' इति मेदिन्याम् । मूर्धन्यमध्योऽप्ययमिति
वर्णदेशना, 'मुस खण्डने' इति धातोर्दन्त्यान्तेषु मूर्धन्यान्तेषु च बोपदेवात्रेयादिभिः पठित-
त्वात् । उज्ज्वलदन्तादयस्तु तालव्यमध्यमप्याहुः । अत एव मुसलोऽपि चेति विश्वकोशे
मुसलोऽपि चेति पाठान्तरम् । लङ्गेरिति ॥ बाहुलकादिलेख । एवमप्रेऽपि । 'लाङ्गलं
तालहलयोः पुष्पभिद्गृहदाक्षणाः । लाङ्गली गृहपिप्पल्याम्' इति हेमचन्द्रः । 'लाङ्गली तोय-
पिप्पल्यां क्लीबन्तु कुसुमान्तरे । गोदारणे तृणे राजगृहदाश्विशेषयोः' इति मेदिनी । 'कुम्भलो
मुकुले पुंसि न द्वयान्तरकान्तरे । 'कोमलं मृदुले जले' इति च । बाहुलकादन्यत्रापि । तथा
'कुस श्लेषणे' । दन्त्यान्तो निर्विवादः । बोपदेवमते तालव्यान्तोऽपि । गुणः । कोसलः कोशलो

(च), (गण १९८) कुट्मलः । कुडेरपि । कुड्मलः । कश्मलम् । बाहुलका-
ट्टणः । कोमलम् ।

१०७ । मृजेष्टिलोपश्च । मलम् ।

१०८ । चुपेरचोपधायाः । चपलम् ।

१०९ । शकिशम्योर्नित् । शकलम् । शमलम् ।

११० । छो गुग्गुस्त्रश्च । छगलः । प्रज्ञादित्वाच्छगलः ।

१११ । जमन्ताडुः । दण्डः । रण्डा । खण्डः । मण्डः । वण्डश्छिन्नहस्तः ।
अण्डः । बाहुलकात्सत्वाभावः । षण्डः सङ्घातः । तालव्यादिरित्यपरे । शण्डः ।
गण्डः । चण्डः । पण्डः क्लीवः । पण्डा बुद्धिः ।

वा देशविशेषः । 'वृद्धेत्कोसल' इति सूत्रे तु दन्त्यपाठ एव साम्प्रदायिकः । 'सम्ब सम्बन्धे,
सम्ब च' । सम्बलम् । 'सम्बलोऽस्त्री सम्बलवत् कुलपाथेयमत्सरे' इति मेदिनी । 'कदि
आह्वाने' । नलोपः । गौरादित्वान्डीप् । 'मदान्दोलितकर्पूरकदलीदलसंज्ञया । विश्रमाय
श्रमापन्नानाह्वयन्तमिवाध्वगान्' इति काशीखण्डम् । अजादेराकृतिगणत्वाद्वापि । 'कदला-
कदलौ पृश्न्यां कदलीकदलौ पुनः । रम्भावृक्षेऽथ कदली पताकामृगभेदयोः ॥ कदला डिम्बि-
कायाश्च' इति मेदिनी । 'पिजि हिंसायाम्' । न्यङ्कादित्वाकुन्वम् । 'पिङ्गलो नागभिद्रु-
चण्डांशुपारिपाश्र्वके । निधिभेदे कवावग्नौ पुंसि स्यात्कपिलेऽन्यवत् ॥ स्त्रियां वेद्याविशेषे च
करिण्याङ्कुमुदस्य च' इति मेदिनी । कुश इति सौत्रो धातुः । 'कुशलः शिक्षिते त्रिषु ।
क्षेमे च सुकृते चापि पर्याप्तौ च नपुंसकम्' इति मेदिनी । 'कमु कान्तौ' । 'कमलं सलिलं
ताम्रे जलजे व्योम्नि भेषजे । मृगभेदे तु कमलः कमला श्रीवरस्त्रियोः' इति विश्वमेदिन्या ।
'मडि भूपायाम्' । 'मण्डलं परिधौ कोठे देशे द्वादशराजके । क्लीवेऽथ निवहे विम्बे त्रिषु
पुंसि तु कुक्कुरे' इति मेदिनी । 'कोठो मण्डलकम्' इत्यमरः । 'बिम्बोऽस्त्री मण्डलं त्रिषु'
इति च । 'कुडि दाहे', 'पट गतौ', 'छो छेदने' । 'कुण्डलङ्कर्णभूषायां पाशेऽपि बलयेऽपि च ।
अथ पटलं पिठके च परिच्छेदे । छदिर्दृग्गोगतिलके क्लीवं वृन्दे पुनर्न ना । छलं स्खलित-
शाठ्ययोः' इति मेदिनी । मृजेष्टिलोपश्च ॥ 'मलोऽस्त्री पापविट्कटे कृपणे त्वभिधेयवत्'
इति मेदिनी । चुपेः ॥ 'चपलः पारदे मीने चिबुके प्रस्तरान्तरे । चपला कमला विद्युत्
पुंश्चलीपिप्पलीषु च । नपुंसकं तु शीघ्रे स्याद्वाच्यवत्तरलं चले' इति मेदिनी । शकिशम्योः ॥
शकलं खण्डे रोहितादीनान्वचि च । तद्योगाच्छकली मत्स्यः । 'मत्स्यान् शकलान्' इति
भाष्यम् । 'शकलन्त्वचि खण्डे स्यात् रागवस्तुनि वल्कले' इति मेदिनी । 'शमलं शकृदेनसोः'
इति नानार्थरत्नमाला । छो गुग्गु ॥ 'छगलं नीलवस्त्रे ना च्छागे क्ली वृद्धदारके' इति मेदिनी ।
'छगलश्छागे च्छगली वृद्धदारकभेषजे' इति हेमचन्द्रः । जमन्ताडुः ॥ जमिति प्रत्याहारः ।
त्रिभ्य एव कणमा इति वृत्तिकारोक्तिस्तु अष्टाध्यायीस्थमात्रविषया । दण्ड इति ॥ बाहुल-
कात्, 'चुद्र' इति नेत्संज्ञा । 'दण्डोऽस्त्री लण्डेऽपि स्यात्' इत्यमरः । 'दण्डौ सैन्यार्कपार्श्वगौ'
इति त्रिकाण्डशेषः । 'रण्डा मूषिकपण्याश्च विधवायाश्च योषिति । खण्डोऽस्त्री शकले

११२ । कादिभ्यः कित् । कवर्गादिभ्यो ङः कित्स्यात् । कुण्डम् । काण्डम् । गुङ् गुडः । 'घुण भ्रमणे' घुण्डो भ्रमरः ।

११३ । स्थाचतिमृजेरालज्वालबालीयचः । तिष्ठतेरालच् । स्थालम्-स्थाली । चतेर्बालच् । चात्वालः । मृजेरालीयच् । मार्जालीयो विडालः ।

११४ । पतिचण्डिभ्यामालच् । पातालम् । चण्डालः । प्रज्ञादित्वादिणि चाण्डालोऽपीत्येके ।

११५ । तमिविशिविडिमृणिकुलिकपिलिपश्चिभ्यः कालन् । तमालः । विशालः । विडालः । मृणालम् । कुलालः । कपालम् । पलालम् । पञ्चालाः ।
नेक्षुविकारमणिभेदयोः । मण्डः पञ्चाहुले शाकभेदे क्लीबन्तु मस्तुनि । चण्डा तु पांसुलायां स्त्री त्रिषु हस्तादिर्वर्जिते । अण्डं मुष्कं च पेश्यां स्यात् । षण्डं पद्मादिसङ्घाते न स्त्री स्यात् गोपतौ पुमान् । गण्डः स्यात्पुंसि खड्गिनि । ग्रहयोगप्रभेदे च बौध्यङ्गे पिटकेऽपि च । चिह्नवीर-कपोलेषु हयभूषणबुधुदे । चण्डोला तिन्त्रिणीवृक्षे यमकिङ्करदैत्ययोः । चण्डी कात्यायनीदेव्यां हिंसाकोपनयोषितोः । चण्डा धनहरो शङ्खपुष्पी त्रिध्वतिकोपने । तीव्रेऽपि । पण्डः शठे धियि स्त्री स्यात्' इति मेदिनी । 'फण गतौ' । फण्डः । प्रज्ञादित्वाद् । फण्डं सुन्दरम् । कादिभ्यः कित् ॥ कुण्डमिति ॥ कुण शब्दोपकरणयोः । कित्त्वान्न गुणः । 'कुण्डमग्न्यालये मानभेदे देवजलाशये । कुण्डी कमण्डलौ जारातपतिवन्नीसुते पुमान् । पिठे तु न ना' इति मेदिनी । काण्डमिति ॥ कमु कान्तौ । 'अनुनासिकस्य कि' इति दीर्घः । 'काण्डोऽर्द्धा दण्डवाणार्धवर्गावसरवारिषु' इत्यमरः । अर्वा कुत्सितः । अत एव 'काण्डं स्तम्भे तरुस्कन्धे वाणे वरदनीरयोः । कुत्सिते वृक्षभिन्नाढीवृन्दे रहसि न स्त्रियाम्' इति मेदिनी । 'गुडो गोलेशुपाकयोः' इत्यमरः । गुडा स्नुही, तद्वत्केशाः अस्य गुडाकेशः, शिवः । जटाधारिन्वान् । 'गुडः स्याद्गोलके हस्तिसन्नाहेशुविकारयोः । गुडा स्नुह्याच्च कथिता गुडिकायाञ्च योषिति' इति मेदिनी । स्थाचति ॥ लचा सिद्धे आलचः आकारश्चिन्त्यप्रयोजनः । चित्स्वरं बाधित्वा पक्षे आयुदात्तार्थ इत्येके । 'स्थालं भाजनभेदेऽपि स्थाली स्यात् पाटलोखयोः' इति मेदिनी । 'चान्वालो यज्ञकुण्डे स्याद्भर्मे च' इति विश्वः । 'मार्जालीयः स्मृतः शूद्रे विडाले कायशोधने' इति मेदिनी । पातालमिति ॥ उपधावृद्धिः । 'पातालं नागलोके स्याद्विवरे बडवानले' इति मेदिनी । 'चडि कोपे' इत्यस्य तु इदित्वान्नुमि अदुपधत्वाभावान्न वृद्धिः । यथु माधवप्रस्थे 'पतिचण्डिभ्यामालन्' इति पठित्वा पातालशब्दे बाहुलकाद्बुद्धिमुक्त्वा आलमिति वृद्धर्थं जितेङ्गेचित्यठन्ति इत्युपन्यस्य चण्डालशब्देऽपि वृद्धिः स्यादिति दूषितम् । तदतिरभसात् । एके इत्यपरितोषोद्भावनम् । तद्वीजन्तु 'कुलालवरुडकर्मारनिषादचण्डालमित्रामित्तेभ्यश्छन्दसि' इति चण्डालात्स्वार्थेऽणं विदधता वार्तिकेन तद्भाष्येण च सह विरोध इति बोध्यम् । तमि-चिशि ॥ 'तमु काङ्क्षायाम्, विश प्रवेशने, विड आकोशे, मृण हिंसायाम्, कुल संरक्षणे, कपि चलने, निर्देशान्नलोपः । 'पल गतौ, पचि विस्तारे । 'तमालस्तिलके खड्गे तापिच्छे वारुणद्रुमे ।

११६ । पतङ्गः ।

११७ । तरत्यादिभ्यश्च । तरङ्गः । लवङ्गम् ।

११८ । विडादिभ्यः कित् । विडङ्गः । मृदङ्गः । कुरङ्गः । बाहुलकादुत्वं च ।

११९ । सृष्ट्वोर्द्विश्च । सारङ्गः । वारङ्गः खङ्गादिमुष्टिः ।

१२० । गन्गाम्यद्योः । गङ्गा । अद्रः पुरोडाशः ।

१२१ । छापूखडिभ्यः कित् । छागः । पूगः । खङ्गः । बाहुलकात् 'षिड अनादरे' गन्सत्वाभावश्च । षिङ्गस्तरलः । 'षिङ्गैरगद्यत ससम्भ्रममेवमेका' इति माघः ।

१२२ । भृञः किन्तु च । भृञो गन्कित्स्यात्तस्य नुट् च । 'भृङ्गाः पिङ्गालिधूम्याटाः' ।

विशाला त्विन्द्रवारुण्यामुजयिन्यान्तु योषिति । नृपवृक्षमिदोः पुंसि पृथुलेऽप्यभिधेयवत् । विडालो नेत्रपिण्डे स्यात् पृषदंशुकके पुमान् । मृणालं नलदे क्लीवं पुत्रपुंसकयोर्विसे । कुलालः ककुभे कुम्भकारे स्त्री त्वजनान्तरे । कपालोऽस्त्री शिरोऽस्त्रिं स्याद्वटादेः शकले व्रजे । पाञ्चाली पुत्रिकाराल्योः स्त्रियां पुम्भून्नि नीवृति' इति मेदिनी । बाहुलकात् इत्येतरपि । शाला । 'शल चलने' अस्माद्वि 'छायाशालानिशानाम्' इति निपातनात् स्त्रीत्वमिति न्यासकारः । वोपदेवस्तु 'शालङ्कथने' इति पपाठ । 'शाला दुस्कन्धशाखायाङ्गृहे गेहैकदेशयोः । ना ज्ञपे' इति मेदिनी । पतेः ॥ पतेर्बाहुलकादर्थान्तरेऽपि । 'पतङ्गः शलभे शालिप्रभेदे पक्षिसूर्ययोः । क्लीवं सूते' इति मेदिनी । सूते पारदे इत्यर्थः । तरत्यादिभ्यः ॥ 'तरङ्गस्तुरगार्दानामुत्फाले बलभङ्गयोः' इति विश्वः । विडङ्ग इति ॥ 'विड आक्रोशे' । 'विलङ्गः कृमिसङ्घे विडङ्गो नागरेऽन्यवत्' इति विश्वः । 'विडङ्गखिष्वभिज्ञे स्यात् कृमिघ्ने पुंनपुंसकम्' इति मेदिनी । मृदङ्ग इति ॥ 'मृद क्षोदे । 'मृदङ्गः पटहे घोषे' इति मेदिनी । कुरङ्ग इति ॥ 'कृ विक्षेपे' बाहुलकादुत्त्वम् । कुर शब्दे इति वा अस्तु । 'सारङ्गः पुंसि हरिणे चातके च मतङ्गजे । शबले त्रिषु' इति मेदिनी । बाहुलकात् 'नृ नये' । 'अथ नारङ्गः पिप्पलीरसः । यमजप्राणिनिकटे नागरङ्गद्रुमेऽपि च' इति मेदिनी । गन् गम्यद्योः ॥ बाहुलकादमेरपि । 'अङ्गं गात्र उपाये च प्रतीके चाप्रधानके । अङ्गो देशविशेषे स्यादङ्ग सम्बोधनेऽव्ययम्' इति विश्वः । 'अङ्गं गात्रे प्रतीकोपाययोः पुंभून्नि नीवृति । क्लीबकत्वे त्वप्रधाने त्रिष्वङ्गवति चान्तिके' इति मेदिनी । छापू ॥ छायते छिद्यते यन्नार्थमिति छागः । पूयते सुखमनेन । 'पूगस्तु क्रमुके वृन्दे' इति मेदिनी । 'खड भेदने' । खङ्गो गण्डकशृङ्गे स्यात् निखिंशे गण्डकेऽपि च' इति शब्दतरङ्गिणी । 'खङ्गो गण्डकशृङ्गेऽसिबुद्धभेदेषु गण्डके' इति मेदिनी । भृञः ॥ किङ्गहणं स्पष्टार्थम्, अनुवृत्त्यैव लाभात् । 'भृङ्गो धूम्याटपिङ्गयोः । मधुव्रते भृङ्गराजे पुंसि भृङ्गहुडत्वचि' इति मेदिनी । 'शृङ्गं प्रभुत्वे शिखरे चिह्ने क्रीडाभ्युपनयनके । विषाणोत्कर्षयोश्चाथ शृङ्गः स्यात्कूर्चशीर्षिके । स्त्री विषायां

१२३ । शृणातेर्ह्रस्वश्च । शृङ्गम् ।

१२४ । गणशकुनौ । नुद् चेत्यनुवर्तते । शार्ङ्गः ।

१२५ । मुदिग्रोर्गगौ । मुद्गः । गर्गः ।

१२६ । अण्डन्कृष्टभृष्टञः । करण्डः । सरण्डः पक्षी । भरण्डः स्वामी । वरण्डो मुखरोगः ।

१२७ । शृद्भसोऽदिः । शरत् । ‘दरद्धृदयकूलयोः’ । भसज्जघनम् ।

१२८ । दृणातेः पुग्नस्वश्च । दृषत् ।

१२९ । त्यजितनियजिभ्यो ङित् । त्यद् । तद् । यद् । सर्वादयः ।

१३० । एतेस्तुद् च । एतद् ।

१३१ । सर्तेरटिः । ‘सरट् स्याद्वातमेघयोः’ । वेदभाष्ये तु ‘याभिः कृशानुम्’ इति मन्त्रे ‘सरट्भ्यो मधुमक्षिकाभ्यः’ इति व्याख्यातम् ।

१३२ । लङ्घेर्नलोपश्च । लघट् वायुः ।

१३३ । पारयतेरजिः । पारक् सुवर्णम् ।

१३४ । प्रथः कित्सम्प्रसारणञ्च । पृथक् । स्वरादिपाठादव्ययत्वम् ।

१३५ । भियः पुग्नस्वश्च । भिषक् ।

१३६ । युष्यसिभ्यां मदिक् । ‘युष्’ सौत्रो धातुः । युष्मद् । अस्मद् । त्वम् । अहम् ।

१३७ । अर्तिस्तुमुहृष्टधुक्षिभुभायावापदियक्षिनीभ्यो मन् । एभ्यश्चतुर्दशभ्यो मन् । अर्मश्चक्षूरोगः । स्तोमः सङ्घातः । सोमः । होमः । समो

स्वर्णमीनभेदयो ऋषभौषधौ’ इति मेदिनी । ‘शृङ्गं विषाणमाख्यातं शैलाग्रे जलयन्त्रके । मीनौषधिसुवर्णानां भेदे शृङ्गा प्रयुज्यते ॥’ इति उत्पलिनीकोशः । अण्डन् कृष्ट ॥ ‘करण्डी मधुकोशासिकारण्डेषु ललाटके’ इति मेदिनी । ‘वरण्डोऽप्यन्तरावेदौ समूहमुखरोगयोः’ इति विश्वमेदिन्यौ । बाहुलकात् तरतेः । ‘तरण्डो बडिशीसूत्रबद्धकाष्ठादिके प्लवे’ इति मेदिनी । शृद् ॥ ‘शरत् स्त्री वत्सरेऽप्यृतौ । दरत् स्त्रियां प्रपाते च भयपर्वतयोरपि । भसत् स्त्री भास्वरे योनौ’ इति च मेदिनी । “उवे अम्बसुलाभिके” इति मन्त्रस्य व्याख्यायां भसद्गग इति वेदभाष्यम् । “जाघन्या पत्नीः संयाजयन्ति भसद्वीर्या हि स्त्रियः” इत्यत्र भसज्जघनमिति व्याख्यातारः । दृणातेः ॥ ‘दृषन्निष्पेषणशिलापदप्रस्तरयोः स्त्रियाम्’ इति मेदिनी । अर्तिस्तु ॥ ‘सोमस्तुहिनदीधितौ । वानरे च कुबेरे च पितृदेवे समीरणे । वसुप्रभेदे कर्पूरे नीरे सोमलतौषधौ’ इति मेदिनी । ‘धर्मोऽस्त्री पुण्य आचारे स्वभावोपमयोः

गमनम् । धर्मः । क्षेमं कुशलम् । क्षौमम् । प्रज्ञाद्यणि क्षौमञ्च । भामः आदित्यः । यामः । 'वामः शोभनदुष्टयोः' । पद्मम् । यक्ष पूजायाम् । यक्ष्मो रोगराजः । नेमः ।

१३८ । जहातेः सन्वदालोपश्च । 'जिह्वः कुटिलमन्दयोः' ।

१३९ । अवतेष्टिलोपश्च । मन्प्रत्ययस्यायं टिलोपो न प्रकृतेः । अन्यथा डिदित्येव ब्रूयात् । 'ज्वरत्वर-' (सू २६५४) इति ऊठौ । तयोर्दीर्घे कृते गुणः । चादिपाठादव्ययत्वमित्युज्ज्वलदत्तस्तत्र । तेषामसत्त्वार्थत्वान् । वस्तुतस्तु स्वरादिपाठादव्ययत्वम् । अवतीति ओम् ।

१४० । ग्रसेरा च । ग्रामः ।

१४१ । अविसिविसिशुषिभ्यः कित् । ऊमं नगरम् । स्यूमो रश्मिः । सिमः सर्वः । 'शुष्ममभिसमीरयोः' ।

१४२ । इषियुधीन्धिदसिज्याधूमूभ्यो मक् । 'इष्मः कामवसन्तयोः' ।

कर्ता । अहिंसोपनिषत्त्रयाये ना धनुर्यमसोमपे' इति च । 'धर्मः पुण्ये यमे न्याये स्वभावा-
चारयोः कर्ता' इति विश्वः । 'क्षौमं पटे दुकूलेऽर्द्धा क्षौमं वल्कलजांशुके । शणजेऽनसिजे'
इति मेदिनी । 'भामः क्रोधे रवौ दीप्तौ । यामस्तु पुंसि प्रहरे संयमेऽपि प्रकीर्तितः । वामं
धने पुंसि हरे कामदेवे पयोधरे । वल्गुप्रतीपसव्येषु त्रिषु नार्यौ स्त्रियामथ । वामी शृगाली-
वडवारासभीकरर्भाषु च । पद्मोऽर्द्धा पद्मके व्यूहनिधिसंख्यान्तरेऽम्बुजे । ना नागे' इति च
मेदिनी । यक्ष पूजायामिति ॥ यत्तुज्ज्वलदत्तेन 'यक्ष भक्ष हसनयोः' इत्युपन्यस्तम्, तत्र,
तस्य चवर्गनृतीयादित्वात् । न च लक्ष्यमपि तथैवेति भ्रमितव्यम् । "अक्षिभ्यान्ते नासिका-
भ्याम्" इति मन्त्रे यक्षमशब्दस्यान्तःस्थादित्वनिर्णयात् । न च तदुपन्यस्तधातुरप्यन्तःस्थादि-
रिति भ्रमितव्यम् । 'यक्षत् क्रीडन् रममाणः' इत्यादिप्रयोगेण तथा कविकल्पद्रुमादिभिः सह
विरोधादिति दिक् । मनिन्प्रत्यये तु नान्तः । 'राजयक्षमेव रोगाणाम्' इति माघः । 'यक्ष-
णापि परिहाणिराययौ' इति रघुः । दशपादीवृत्तौ तु इह सूत्रे पक्षीति पवर्गायादि पठित्वा
सौत्रो धातुः बाहुल्यकारणस्य नेत्संज्ञा इत्युक्ता अक्षिपक्षमेत्युदाहृतम् । तत्र । 'पक्ष परिग्रहे'
इत्यस्मान्मनिना गतार्थत्वात् । 'नेमः क्लीबेऽवधौ गते प्राकारे कैतवेऽपि च' इति मेदिनी ।
'नेमस्त्वर्थे प्राकारगर्तयोः । अवधौ कैतवे च' इति हेमचन्द्रः । जहातेः ॥ 'जिह्वस्तु कुटिले
मन्दे क्लीवन्तगरपादपे' इति मेदिनी । अवतेः ॥ 'ओं प्रथेऽर्द्धाकृतौ रोषे' इति विश्वः ।
ग्रसेरा च ॥ 'ग्रसु अदने' । अतो मन् । धातोराकारश्च । 'ग्रामः स्वरे संवसथे वृन्दे
शब्दादिपूर्वके' इति विश्वः । शब्दादिपूर्वको ग्रामशब्दो वृन्दे । शब्दग्रामो गुणग्राम इति यथा ।
संपूर्वोऽयं युद्धे । तदुक्तम् । 'संपूर्वः संयुगे स्मृतः' इति । ऊमं नगरमिति ॥ 'त्वे क्रतुम्'
इति मन्त्रे 'ऊमास्तर्पका यजमानाः' इति वेदभाष्यम् । स्यूमो रश्मिरिति ॥ सूत्रतन्तुरित्यन्ये ।
'शुष्मं तेजसि सूर्ये ना' इति मेदिनी । 'शुष्मं बलम्' इति वेदभाष्ये । इषियुधि ॥

ईषीति पाठे दीर्घादिः । युध्मः शरो योद्धा च । इध्मः समित् । दस्मो यज-
मानः । श्यामः । धूमः । सूमोऽन्तरिक्षम् । बाहुलकादीर्मं व्रणः ।

१४३ । युजिरुचितिजां कुश्च । युग्मम् । रुक्मम् । तिग्मम् ।

१४४ । हन्तेर्हि च । हिमम् ।

१४५ । भियः षुग्वा । भीमः । भीष्मः ।

१४६ । घर्मः । घृधातोर्मगुणश्च निपात्यते ।

१४७ । ग्रीष्मः । प्रसतेर्निपातोऽयम् ।

१४८ । प्रथेः पिवन्सम्प्रसारणं च । पृथिवी षवन्नित्येके । पृथ्वी ।
‘पृथ्वी पृथिवी पृथ्वी’ इति शब्दार्णवः ।

१४९ । अशुप्रुषिलटिकाणिखटिविशिभ्यः कन् । अश्वः । ‘प्रुष स्नेह-
नादौ’ । प्रुष्वः स्यादृतुसूर्ययोः । प्रुष्वा जलकणिका । लट्वा पक्षिभेदः फलं
च । कण्वं पापम् । बाहुलकादिच्चे किण्वमपि । खट्वा । विश्वम् ।

१५० । इण्शीभ्यां वन् । एवो गन्ता । ‘ये च एवा मरुतः’ । असत्त्वे
निपातोऽयम् । शेवं लाञ्छनं पुंसाम् । ‘शेवं मित्राय वरुणाय’ ।

१५१ । सर्वनिघृष्वरिष्वलष्वशिवपट्प्रद्वेष्वा अस्वतन्त्रे । अकर्तयेते
निपात्यन्ते । स्तुतमनेन विश्वमिति सर्वम् । निपूर्वाद्धर्षेर्गुणाभावोऽपि । निघृष्यते
युध्म इति ॥ ‘युध्मो धनुषि संयुगे’ इति मेदिनी । ‘दस्मस्तु यजमाने स्यादपि चौरै हुताशने’
इति च । ‘न पूषणम्’ इति मन्त्रस्य भाष्ये तु दस्मो दर्शनीय इति व्याख्यातम् । ‘त्रिषु श्यामौ
हरित्कृष्णौ श्यामा स्याच्छारिका निशा’ इत्यमरः । ‘श्यामो वटे प्रयागस्य वारिदे वृद्धदारके ।
पिके च कृष्णहरितोः पुंसि स्यात्तद्वति त्रिषु । मरीचे सिन्धुलवणे क्लीबं स्त्री शारिकौषधौ ।
अप्रसूताङ्गनायाश्च प्रियङ्गावपि गुग्गलौ । यमुनायां त्रियामायां कृष्णत्रिवृत्तिकौषधौ । नीलिका-
याम्’ इति मेदिनी । ईर्ममिति ॥ ‘ईरं गतौ’ । ‘व्रणोऽस्त्रियार्मीर्ममरुः क्लीबे’ इत्यमरः । ‘जन
जनने’ । जन्मम् । मनिनन्तस्तु नान्तः । ‘जनुर्जननजन्मानि’ इत्यमर उभयसाधारणः ।
युजिरुचि ॥ ‘रुक्मन्तु काञ्चने लोहे’ इति विश्वमेदिन्यौ । हन्तेर्हि च ॥ ‘हिमं तुषार-
मलयोद्भवयोः स्यान्नपुंसकम् । शीतले वाच्यलिङ्गः’ इति मेदिनी । ‘भीष्मो गाङ्गेयघोरयोः ।
भीमोऽम्लवेतसे घोरै शम्भौ मध्यमपाण्डवे । घर्मः स्यादातपे ग्रीष्मेऽप्युष्णस्वेदाम्भसोरपि ।
ग्रीष्म ऊष्मर्तुभेदयोः’ इति च मेदिनी । अशुप्रुषि ॥ ‘अश्वः पुंभेदवाजिनोः’ इति विश्वः । ‘लट्वा
करञ्जभेदे स्यात् फले मद्ये खगान्तरे’ इति विश्वमेदिन्यौ । ‘कण्वं पापे मुनौ पुंसि कण्वं
बीजाद्यशीधुषु । विश्वात्वतिविषायां स्त्री जगति स्यान्नपुंसकम् ॥ न ना शुष्क्यां पुंसि
देवप्रभेदेऽप्यखिले त्रिषु’ इति मेदिनी । इण्शीभ्याम् ॥ शेवं सुखमिति वेदभाष्यम् ।

अनेन निघृष्वः खुः । रिष्वो हिंस्रः । लष्वो नर्तकः । लिष्व इत्यन्ये । तत्रोपधाया इत्वमपि । शंतेऽस्मिन् सर्वमिति शिवः शम्भुः । शीडो ह्रस्वत्वम् । पट्टो रथो भूलोकश्च । प्रहूयते इति प्रह्वः । ह्वेच आकारवकारलोपः । जहाते-
रालापो वा । ईषेर्वन् । ईष्वः आचार्यः । इष्व इत्यन्ये । ‘अस्वतन्त्रे’ किम् । सर्ता सारकः । बाहुलकाद्भसतेः । ह्रस्वः ।

१५२ । शेवयद्द्विजिह्वाग्रीवाप्वमीवाः । शेव इत्यन्तोदात्तार्थम् । यान्त्यनेन यह्वः । ह्रस्वो हुगागमश्च । लिहन्त्यनया जिह्वा । लकारस्य जः गुणाभावश्च । गिरन्त्यनया ग्रीवा । ईडागमश्च । आप्रोतीत्याप्वो वायुः । मीवा उदरकृमिः । वायुरित्यन्ये ।

१५३ । कृगृशृद्भ्यो वः । कर्वः कामः आगुश्च । गर्वः । शर्वः । दर्वो राक्षसः ।

१५४ । कनिन्युष्टषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः । यौतीति युवा । वृषा इन्द्रः । तक्षा । राजा । धन्वा मरुः । धन्व शरासनम् । युवा सूर्यः । प्रति-
दीव्यन्त्यस्मिन्प्रतिदिवा दिवसः ।

१५५ । सप्यशूभ्यां तुद् च । सप्त । अष्ट ।

१५६ । नञि जहातेः । अहः ।

१५७ । श्वन्नुक्षन्पूषन्प्रीहन्क्लेदन्स्नेहन्मूर्धन्मज्जन्नर्यमन्विश्वप्सन्परिजम्-
न्मातरिश्वन्मघवन्निति । एते त्रयोदश कनिप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । श्वयतीति

ह्रस्व इति ॥ ‘हस शब्दे’ । ‘ह्रस्वो न्यक्स्वर्वयोस्त्रिषु’ इति मेदिनी । शेवयह्व ॥ दशपादी-
वृत्तिरीत्याह । यान्त्यनेनेति ॥ अन्ये तु यजतेर्जकारस्य हकारो निपात्यत इत्याहुः । यह्वशब्दो
वदिकनिघण्टौ महन्नामसु पठितः । प्रवो यह्वं पुरुषाम् । ‘यह्वं महान्तम्’ इति वेदभाष्यम् ।
मीवेति ॥ वेदभाष्ये तु अमीव इति छित्वा ‘अम रोगे’ इत्यस्माद्भः ईद् चेत्युक्तम् । ‘अमी
वहा वास्तोष्पते’ इत्यादिमन्त्रास्तत्रानुकूलाः । कनिन्यु ॥ ‘युवा स्यात्तरुणे श्रेष्ठे निसर्ग-
बलशालिनि । वृषा कर्णे महेन्द्रे ना’ इति मेदिनी । ‘तक्षा तु वर्धकिस्त्वष्टा रथकारस्तु काष्ठ-
तद्’ इत्यमरः । ‘राजा प्रभौ च नृपतौ क्षत्रिये रजनीपतौ । यक्षे शक्ने च पुंसि स्यात्’ इति
मेदिनी । ‘समानौ मरुधन्वानौ’ इत्यमरः । ‘अथास्त्रियाम् । धनुश्चापौ धन्वशरासनकोदण्ड-
कामुक्कम्’ इति च । धन्वा तु मरुदेशे ना क्वांवे चापे स्थलेऽपि च’ इति मेदिनी । धन्वि-
र्गत्यर्थः सौत्रो धातुः । ‘द्यु अभिगमे’ युवा सूर्यः । प्रतिदिवेति ॥ ‘प्रतिदीवे इन्धत्
आकृतान्’ इति मन्त्रे तु प्रतिदिवा कितव इति व्याख्यातम् । श्वन्नुक्षन् ॥ कनिप्रत्ययान्ता

श्वा । उक्षा । पूषा । 'सिंह गतौ' । इकारस्य दीर्घत्वम् । प्रेहतीति प्रीहा
कुक्षिव्याधिः । 'क्लिद् आर्द्राभावे' । क्लियति क्लेदा चन्द्रः । स्निह्यतेर्गुणः ।
स्निह्यतीति स्नेहा सुहृच्चन्द्रश्च । सुहृन्त्यस्मिन्नाहते मूर्धा । सुहेरुपधाया दीर्घो
धोऽन्तादेशो रमागमश्च । मज्जत्यस्थिषु मज्जा अस्थिसारः । अर्यपूर्वो माङ् ।
अर्यमा । विश्वं प्साति विश्वप्सा अग्निः । परिजायते परिज्मा चन्द्रोऽग्निश्च । जने-
रुपधालोपो मश्चान्तादेशः । मातर्यन्तरिक्षे श्रयतीति मातरिश्वा । धातोरिकार-
लोपः । 'मह पूजायाम्' । हस्य धो वुगागमश्च । मघवा इन्द्रः ।

॥ इत्युणादिषु प्रथमः पादः ॥

॥ अथ उणादिषु द्वितीयः पादः ॥

१५८ । कृहभ्यामेणुः । करेणुः । हरेणुः गन्धद्रव्यम् ।

१५९ । हनिकुपिनीरमिकाशिभ्यः कथन् । हथो विषण्णः । कुष्ठः ।
नीथो नेता । रथः काष्ठम् ।

इति ॥ नायं निदिदि भावः । एतच्च हलन्तशब्दप्रकरणे मघवन्शब्दे व्युत्पादितम् । केचित्तु
नित्वं स्वीकृत्योक्षन्नादीनां सौत्रमन्नोदात्तनिपातनमाहुः । तद्वैरवादुपेक्षितम् । श्वेति ॥ इकार-
लोपो निपात्यते । पूषेति ॥ 'पूष वृद्धौ' 'क्लैदौपधिशशाङ्गयोः' इति यादवः । मूर्धेति ॥ 'मूर्धा
ना मन्मकोऽन्त्रियाम्' इत्यमरः । मज्जेति ॥ टावन्तोऽप्ययम् । ऊर्ध्वया सार्द्धमूर्ध्मापि मज्जोक्तो
मज्जया सह इति द्विरुपकोशात् । 'अर्यमा तु पुमान् मूर्धं पितृदेवान्तरेऽपि च' इति मेदिनी ।
परिजायते इत्यादि ॥ एतच्च दशपार्दपुन्यनुरोधेनोक्तम् । 'परिजमानं सुखं रथम्' इति
मन्त्रस्य वेदभाष्ये तु परिज्मा परितो गन्ता । अजैः परिपूर्वस्य 'श्वन्तुक्षन्' इत्यादिना मन्त्रत्ययः ।
अकारलोपः । आयुदात्तत्वञ्च निपात्यते इत्युक्तम् । उज्ज्वलदत्तस्तु परिज्वेति पठित्वा जु इति
मात्रो धातुः परिपूर्वः, यणादेशः, परिज्वा चन्द्र इत्याह । तल्लक्ष्यविरोधादुपेक्ष्यम् । मात-
रिद्वेति ॥ सप्तम्या अलुक् उदात्तत्वञ्च निपात्यते । इह भत्वविषये सम्प्रसारणञ्च भवति ।
श्रयुवेति सूत्रेऽभिव्यक्ततरत्वेन कुक्कुरवाचकस्यैव श्वशब्दस्य ग्रहणम् । इह सूत्रान्त इति
शब्द आद्यर्थः । तेनान्येभ्योऽपि यथादर्शनङ्गानि । दशपाद्यान्तु इतिशब्दो न पठ्यते ॥

॥ इत्युणादिषु प्रथमः पादः ॥

कृहभ्याम् ॥ 'करेणुरिभ्यां स्त्री नेमे' इत्यमरः । 'करेणुर्गजयोषायां स्त्रियां पुंसि
मतङ्गजे' इति मेदिनी । गन्धेति ॥ कलापश्चेति बोध्यम् । 'कलापस्तु सतीनकः । हरेणुः
खण्डके चास्मिन्' इति वैश्यवर्गे अमरः । 'हरेणुर्ना सतीने स्त्री रेणुकाकुलयोषितोः' इति
मेदिनीविश्वप्रकाशौ । 'कुष्ठं रोगे सुगन्धे च' इति विश्वः । 'नीथे नीथे मघवानं सुतासः' इति

१६० । अवे भृञः । अवभृथः ।

१६१ । उषिकुषिगतिंभ्यस्थन् । ओष्ठः । कोष्ठम् । गाथा । अर्थः ।
बाहुलकाच्छोधः ।

१६२ । सतेर्णिन्त् । सार्थः समूहः ।

१६३ । जृवृञ्भ्यामूथन् । जरूथं मांसम् । ‘वरूथो रथगुप्तौ ना’ ।

१६४ । पातृतुदिवचिरिचिसिचिभ्यस्थक् । पीथो रविः घृतं पीथम् ।
‘तीर्थं शास्त्राध्वरक्षेत्रोपायोपाध्यायमन्त्रिषु । अवतारविजुष्टाम्भःस्त्रीरजःसु च
विश्रुतम्’ इति विश्वः । तुत्थोऽग्निः । उक्थं सामभेदः । रिक्थम् । बाहुलका-
दृचेरपि । ‘रिक्थमृक्थं धनं वसु’ । सिक्थम् ।

१६५ । अतेर्निरि । निर्ऋथं साम ।

१६६ । निशीथगोपीथावगथाः । निशीथोऽर्धरात्रो रात्रिमात्रं च । गोपीथं
तीर्थम् । अवगथः प्रातःस्नातः ।

१६७ । गश्चोदि । उद्गीथः साम्नो भागविशेषः ।

१६८ । समीणः । समिथो वह्निः, संग्रामश्च ।

मन्त्रे नीथशब्दस्यान्तोदात्तत्वं बाहुलकात् । ‘नीथे नीथे स्तोत्रे स्तोत्रे च’ इति वेदभाष्यम् । ‘रथः
पुमानवयवे स्यन्दने वेतसेऽपि च’ इति मेदिनी । ‘रथः स्यात्स्यन्दने काये चरणे वेतसेऽपि
च’ इति विश्वः । ‘काष्ठा दारुहरिद्रायाङ्कालमानप्रकर्षयोः । स्थानमात्रे दिशि च स्त्री दारुणि
म्यात्रपुंसकम्’ इति मेदिनी । उषिकुषि ॥ ‘कोष्ठः कुसूले चात्मीये मध्ये कुक्षेर्गृहस्य च ।
गाथा श्लोके संस्कृतान्यभाषायां शेषवृत्तयोः’ इति मेदिनी । ‘अर्थोऽभिधेयैवस्तुप्रयोजन-
निवृत्तिषु’ इत्यमरः । ‘अर्थो विषयार्थनयोर्द्धर्मकारणवस्तुषु । अभिधेये च शब्दानां निवृत्तौ च
प्रयोजने’ इति मेदिनी । शोधः श्वयथुः । शु गतौ । सतेर्णिन्त् ॥ ‘सार्थो वणिक्समूहे
स्यादापि सङ्घातमात्रके’ इति मेदिनीविश्वप्रकाशौ । जृवृञ् ॥ ‘जरूथोऽसुरविशेषः’ इति वेद-
भाष्यम् । ‘वरूथं स्यात्तनुत्राणे रथगोपनवेदमनोः’ इति हेमचन्द्रः । ‘वरूथो रथगुप्तौ स्याद्व-
रूथं रथवेदमनोः’ इति विश्वः । पातृ ॥ ‘तुत्थो प्रावाज्जने तु स्यात्नीलीसूक्ष्मैलयोरपि’ इति विश्वः ।
‘तुत्थमञ्जनभेदे स्यात् नीलीसूक्ष्मैलयोः स्त्रियाम् । सिक्थो भक्तपुलाके ना’ इति मेदिनी । अतेर्ः ॥
‘ऋ गतौ’ ‘द्रोघवाचस्ते निर्ऋथं सञ्चन्ताम्’ इति मन्त्रे ‘निर्ऋथो हिंसा’ इति वेदभाष्यम् ।
‘निशीथस्तु पुमानर्धरात्रे स्याद्रात्रिमात्रके’ इति मेदिनी । ‘प्रतिल्यञ्चारुमध्वरम्’ इति मन्त्रे गोपीथः
सोमपानमिति वेदभाष्यम् । यास्कोऽप्येवम् । तीर्थमिति तु वृत्तिकारः । अचगथ इति ॥
गाडो ह्रस्वत्वं निपातनात् । समीणः ॥ ‘समिथशब्दः सङ्ग्रामपर्यायेषु वैदिकनिघण्टौ पठितः ।
‘प्रिये जात’ इति मन्त्रे समिथा युद्धानि’ इति वेदभाष्यम् । युक्चैतत् । सम्यगेति

१६९ । तिथपृष्ठगूथयूथप्रोथाः । तिजेर्जलोपः । तिथोऽनलः कामश्च
पृष्ठम् । गूथं विष्टा । यूथं समूहः । 'प्रोथमस्त्री तुरङ्गास्ये प्रोथः प्रस्थित उच्यते'

१७० । स्फायितश्चिवश्चिशकिक्षिपिक्षुदिसृपितृपिहपिवन्धुन्दिध्विति-
वृत्यजिनीपदिमदिमुदिखिदिछिदिभिदिमन्दिचन्दिदहिदसिदम्भिवसिवा-
शिशीङ्हसिसिधिशुभिभ्यो रक् । द्वात्रिंशतो रक्स्यात् । वलि यलोपः ।
स्फारम् । न्यङ्कादित्वात्कुत्वम् । तक्रम् । वक्रम् । शक्रः । क्षिप्रम् । क्षुद्रः ।
सृप्रश्चन्द्रः । तृप्रः पुरोडाशः । तृप्रो बलवान् । वन्द्रः पूजकः । उन्दी ।
उन्द्रो जलचरः । श्वित्रं कुष्ठम् । 'वृत्रो रिपौ ध्वनौ ध्वान्ते शैले चक्रे च
दानवे' । अजेर्वी । वीरः । नीरम् । पद्रो ग्रामः । मद्रो हर्षो देशभेदश्च । 'मुद्रा
प्रत्ययकारिणी' । 'खिद्रो रोगो दरिद्रश्च' । छिद्रम् । भिद्रं वज्रम् । मन्द्रः ।
चन्द्रः । पचाद्यचि चन्दोऽपि । 'हिमांशुश्चन्द्रमाश्चन्द्रः शशी चन्दो हिमद्युतिः' ।
दहोऽग्निः । दस्रः स्ववैद्यः । 'दभ्रः समुद्रः स्वल्पं च' । वसेः सम्प्रसारणे ।
३१६८ । न रपरसृपिसृजिसृशिसृहिसवनादीनाम् । (८-३-११०)

जयार्थमन्वेति व्युत्पत्तेः । सम्पूर्वस्य इणः क्तिन्नाद्यन्तस्य लोकेऽपि युद्धार्थत्वदर्शनाच्च । उक्तं
ह्यमरेण 'समित्याजिसमिद्युधः' । तिथं पृष्ठम् । 'पृष्ठु सेचने' 'पृष्ठन्तु चरमन्तनोः' इत्यमरः ।
'पृष्ठश्चरममात्रेऽपि देहस्यावयवान्तरं' इति मेदिनी । स्तोत्रविशेषोऽपि पृष्ठम् । चित्राधिकरणे
पृष्ठेः स्तुवत इत्यादौ तथा निर्णयात् । गूथमिति ॥ 'गु पुरीषोत्सर्गे' निपातनाद्दीर्घः । एवं
यूथेऽपि । 'यूथन्तिर्यक्समूहे स्त्री पुष्पभेदे च योषिति' इति मेदिनी । 'यूथी पुष्पप्रभेदे स्यात्
मागध्याश्च करणुके । यूथन्तिर्यक्समूहेऽपि वृन्दमात्रेऽपि भाषितम्' इति विश्वः । 'युद् गतौ'
निपातनाद्गुणः । 'प्रोथोऽस्त्री हयघोणाणां ना कव्यामध्वगे त्रिषु' इति मेदिनी । स्फायितश्चि ॥
द्वात्रिंशत इति ॥ दशपाद्यान्तु त्रयस्त्रिंशदुक्ताः । दम्भिवहिवसीति पठित्वा 'बह प्रापणे'
उहोऽनङ्गानित्युदाहरणात् । माधवोऽप्येवम् । स्फारमिति ॥ 'नेडुशि' इति नेट् । वलि
यलोपः । 'स्फारः स्यात्पुंसि विकटे करकादेश्च वुहुदे' इति मेदिनी । तक्रमिति ॥
'तञ्चू सङ्कोचे' । 'वक्रः स्याज्जटिले क्रूरे पुटभेदे शनैश्चरे' इति विश्वः । 'वक्रः शनैश्चरे
पुंसि पुटभेदे नपुंसकम् । शक्रः पुमान् देवराजे कुहनार्जुनभूश्होः' इति मेदिनी । क्षुद्र
इति ॥ क्षुद्रि सम्पेषणे । 'क्षुद्रः स्यादधमक्रूरकृपणाल्पेषु वाच्यवत् । क्षुद्रा व्यङ्गानटी-
कण्टकारिकासरघासु च । चाङ्गेरवेऽथयोर्हिंसासक्षिकामात्रयोरपि' इति मेदिनी । तृप्रः पुरो-
डाश इति ॥ 'न तृप्रा उरुव्यसः' इति मन्त्रे वेदभाष्यकारैः प्रकृतसूत्रे उज्ज्वलदत्तादिभि-
श्चेत्थं व्याख्यातम् । दशपादीवृत्तौ तु तृप्रमाज्यङ्गाष्टत्वेत्युक्तम् । तृप्रन्दुःखमिति सुब्धातुवृत्तौ
माधवः । हिमांशुरित्यादि शब्दार्णवः । दस्यति रोगान् क्षिपति दस्रः । 'दस्रः खरेऽश्विनीसुते'

रेफपरस्य सकारस्य सृप्यादीनां च मूर्धन्यो न स्यात् । ‘पूर्वपदात्’
(सू ३६४३) इति प्राप्तः प्रतिषिध्यत इति वृत्तिर्भूयोऽभिप्राया । तेन ‘शासि-
वसि—’ (सू २४१०) इति प्राप्तमपि न । उस्त्रो रश्मिः । उस्त्रा गौः । वाश्रो
दिवसः । वाश्रं मन्दिरम् । शीरोऽजगरः । हस्त्रो मूर्खः । सिध्रः साधुः ।
शुभ्रम् । बाहुलकात् मुसे रक् । मुस्रम् उदश्रु ।

१७१ । चकिरम्योरुच्चोपधायाः । चुक्रमम्लद्रव्यम् । रुन्नोऽरुणः ।

१७२ । बौ कसेः । विकुस्रश्चन्द्रः ।

१७३ । अमितम्योर्दीर्घश्च । आम्रम् । ताम्रम् ।

१७४ । निन्देर्नलोपश्च । निद्रा ।

१७५ । अर्देर्दीर्घश्च । आर्द्रम् ।

१७६ । शुचेर्दश्च । शूद्रः ।

१७७ । दुरीणो लोपश्च । दुःखेनेयते प्राप्यत इति दूरम् ।

१७८ । कृतेरच्छः क्रू च । कृच्छ्रं क्रूरः ।

१७९ । रोदेर्णिलुक् च । रोदयतीति रुद्रः ।

१८० । बहुलमन्यत्रापि संज्ञाछन्दसोः । णिलुगित्येव । ‘वान्ति पर्णशुषो
वातास्ततः पर्णमुचोऽपरे’ ।

इति मेदिनी । ‘दस्रः खरे चाश्विनयोः’ इति विश्वः । भूयोऽभिप्रायेति ॥ माधवस्तु
वृत्तिस्वरसमनुरुद्ध ‘अविन्द उस्त्रिया’ इति मन्त्रे बाहुलकात् षत्वं नेति व्याचष्टे । ‘उस्त्रो वृषे
च किरणेऽप्युस्त्रार्जुन्युपचित्रयोः’ इति मेदिनी । ‘उस्त्रा गव्युपचित्रायामुस्त्रन्तु किरणे स्मृतः’
इति विश्वः । ‘वाश्रो ना दिवसे क्लीवं मन्दिरे च चतुष्पथे’ इति मेदिनी । ‘वाश्रो रासभपक्षि-
णोः’ इत्येके । माधवस्तु ‘वाश्रेव विद्युन्मिमाति’ इति मन्त्रे शब्दयुक्ता प्रस्तुतस्तना धेनुर्वाश्रेति
व्याख्यत । ‘शुभ्रं स्यादध्रके क्लीबमुद्गीप्रशुक्लुयोस्त्रिषु’ इति मेदिनी । चुक्रमिति ॥ ‘चक
तृप्तौ’ । ‘चुक्रस्त्वम्लेऽम्लवेतसे । चुक्रो चाङ्गेरिकायां स्यात् वृक्षाम्ले चुक्रमिव्यते’ इति विश्वः ।
‘चुक्रं वृक्षाम्ले चाङ्गेर्यां स्त्री पुंस्यम्लेऽम्लवेतसे’ इति मेदिनी । अर्देर्दीर्घश्च ॥ ‘आर्द्रा
नक्षत्रभेदे स्यात् त्रियां क्लिप्तेऽभिधेयवत्’ इति मेदिनी । शुचेर्दश्च ॥ शूद्रो वृषलः ।
‘अहहारे त्वा शूद्रा’ इति श्रुतौ तु रूढेर्बाधायोग एव पुरस्कृतः । तथा चोत्तरतन्त्रे भगवता
व्यासेन सूत्रितम् । ‘शुगस्य तदनादरश्रवणात्’ इति । कृतेः ॥ अन्यस्य च्छः । क्रू तु
सर्वस्य । अनेकाल्त्वात् । ‘कृच्छ्रमाख्यानमाभीले पापसान्तपनादिनोः’ इति विश्वमेदिन्यौ ।
‘क्रूरस्तु कठिने घोरं नृशंसे चाभिधेयवत्’ इति च । बहुलमन्यत्रापि संज्ञा ॥ बृंहयति
वर्धयति प्रजाः ब्रह्मा । शं सुखं भावयति शम्भुः । शोषयति शुष्मेत्यादि । छन्दसि, ‘वर्धन्तु

१८१ । जोरी च । जीरोऽणुः । ज्यश्चेत्येके ।

१८२ । सुसुधागृधिभ्यः क्रन् । सुरः । सूरः । धीरः । गृध्रः ।

१८३ । शुसिचिमीनां दीर्घश्च । शुः सौतः शूरः । सीरम् । चीरम् । मीरः समुद्रः ।

१८४ । वाविन्धेः । वीधं विमलम् ।

१८५ । वृधिवपिभ्यां रन् । वर्धं चर्म । वप्रः प्राकारः ।

१८६ । ऋज्रेन्द्राग्रवज्रविप्रकुब्रचुब्रक्षुरखुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्लशुक्लग्रैर-
वत्रेराभालः । रज्जन्ता एकोनविंशतिः । निपातनाद्रुणाभावः । ऋज्रो नायकः ।
इदि इन्द्रः । अज्जेर्नलोपः । अग्रम् । 'वज्रोऽस्त्री हीरके पवौ' । डु वप्, उपधाया
इत्त्वम् । विप्रः । कुम्बिचुम्ब्योर्नलोपः । कुब्रमरण्यम् । चुब्रं मुखम् । 'क्षुर
विलेखने' रेफलोपः । अगुणः । क्षुरः । 'खुर छेदने' रलोपो गुणाभावश्च ।
खुरः । भन्देर्नलोपः भद्रम् । 'उच्च समवाये' चस्य गः उग्रः । वि भी

त्वा सुष्ठुतयः । य इमं जजान ।' बाहुलकादसंज्ञाछन्दसोराप क्वचिदित्याशयेनोदाहरति ।
वान्तीत्यादि ॥ जोरी च ॥ 'जीरः खड्गे वणिग्द्रव्ये' इति विश्वः । 'जीरस्तु जरणे खड्गे'
इति मेदिनी । ज्यश्चेति ॥ तथा च, 'न धातुलोपे' इति सूत्रे 'जीवेरदातुः' इत्यस्य प्रत्याख्या-
नार्थं नैतज्जीवे रूपं किन्तु रकि ज्यः सम्प्रसारणमिति भाष्ये उक्तम् । सुसु ॥ 'सुरा चषक-
मद्ययोः । पुल्लिङ्गस्त्रिदिवेशे स्यात्' इति मेदिनी । 'सुरो देवे सुरा मये चषकेऽपि सुरा क्वचित्'
इति विश्वः । सुवति प्रेरयति कर्मणि लोकमिति सूरः । सूर्यः । 'धीरो धैर्यान्विते स्वैरे बुधे
ह्लावन्तु कुङ्कुमे । स्त्रियां श्रवणतुल्यायाम्' इति मेदिनी । 'गृध्रः खगान्तरे पुंसि वाच्यलिङ्गो-
ऽर्थलुब्धके' इति च । शुरिति तालव्यादिर्गत्यर्थः । 'शूरः स्यात् यादवे भटे' इति मेदिनी ।
'शूरश्चाभटे सूर्ये' इति विश्वहेमचन्द्रौ । 'शूरः सूरश्च तरणौ' इति द्विरूपेषु विश्वः । 'सीरो-
ऽर्कहलयोः पुंसि । चारि क्षिल्ल्यां नपुंसकम् । गोस्तने वल्लभेदे च रेखालेखनभेदयोः' इति
मेदिनी । 'चीरन्तु गोस्तने वल्ले चूडायां सीसकेऽपि च । चिरी कृच्छ्रादिकाक्षिल्लयोः' इति
विश्वः । वाविन्धेः ॥ 'वीधन्तु विमलार्थकम्' इति विशेष्यनिघ्नेष्वमरः । 'वप्रः पितरि केदारे
वप्रः प्राकारो धसोः' इति धरणि रन्तिदेवौ । 'वप्रस्ताते पुमानस्त्री वेणुक्षेत्रचये तटे' इति मेदिनी ।
ऋज्रेन्द्र ॥ 'ऋज गत्यादिषु' । 'ऋज्राश्वः प्रष्टिभिरम्बरीष' इति मन्त्रे ऋज्रा गतिमन्तोऽश्वा
यस्य स ऋज्राश्च इति वेदभाष्यम् । 'इन्द्रः शचीपतावन्तरात्मन्यादित्ययोगयोः' इति
विश्वः । 'अग्रं पुरस्तादुपरि परिमाणे पलस्य च । आलम्बने समूहे च प्रान्ते च स्यान्नपुंसकम् ।
अधिके च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवत्' इति मेदिनी । 'क्षुरः स्याच्छेदनद्रव्ये कोकिलाक्षे
च गोक्षुरे' इति विश्वमेदिन्यौ । 'खुरः कोलदले शफे । भद्रः शिवे खड्गरीटवृषभेरुकदम्बके ।
करिजातिविशेषे ना ह्लावं भङ्गलमुस्तयोः । काञ्चने च स्त्रियां रास्त्राकृष्णाव्योमनदीषु च । तिथिभेदे

भेरी । पक्षे लः । भेलो जलतरणद्रव्यम् । शुचेश्वस्य कः, शुक्रः । पक्षे लः । शुक्रः । शुङ् वृद्धिः । ‘गौरोऽरुणे सिते पीते’ ‘वन सम्भक्तौ’ । वन्नो विभागी । इणो गुणाभावः । ‘इरा मद्ये च वारिणि’ । ‘मा माने’ माला ।

१८७ । समि कस उक्त् । ‘कस गतौ’ । सम्यक् कसन्ति पलायन्ते जनाः अस्मादिति सङ्कसुकः दुर्जनः, अस्थिरश्च ।

१८८ । पचिनशोर्णुकन्कुमौ च । पचेः कः । पाकुः सूपकारः । नशोर्णुम् । नंशुकः ।

१८९ । भियः कुक्त् । भीरुकः ।

१९० । कुन्शिल्लिपसंज्ञयोरपूर्वस्यापि । रजकः । इक्षुकुट्टकः । चरकः । ‘चष भक्षणे’ । चषकः । शुनकः । भषकः ।

१९१ । रमे रश्च लो वा । रमको विलासी । लमकः ।

१९२ । जहातेर्दे च । जहकस्त्यागी कालश्च ।

१९३ । ध्मो धम च । धमकः कर्मकारः ।

प्रसारिण्याङ्कटफलानन्तयोरपि । त्रिषु श्रेष्ठे च साधौ च न पुंसि करणान्तरे । उग्रः शूद्रासुते क्षत्राद्रे पुंसि त्रिषूक्तये । स्त्री वचाक्षुद्रयोः’ इति मेदिनी । ‘भेदः हवे भीरुके च निर्बुद्धिसुनि-भेदयोः’ इति विश्वः । ‘भेलः हवे मणौ पुंसि भीरावज्ञे च वाच्यवत् । शुक्रः स्यात् भागवे ज्येष्ठे मासे वैश्वानरे पुमान् । रेतोऽक्षिरुग्भिदोः क्लीबं शुक्ले योगान्तरे सिते । नपुंसकन्तु रजते । गौरः पीतेऽरुणे श्वेते विशुद्धेऽप्यभिधेयवत् । ना श्वेतसर्पे चन्द्रे न द्वयोः पद्मकेसरे । गौरी त्वसज्जातरजःकन्याशङ्करभार्ययोः । ‘रोचना रजनीपिङ्गाप्रियङ्गुवसुधासु च । आपगाया विशेषेऽपि यादसां पतियोषिति’ इति मेदिनी । ‘नदीभेदे च गौरी स्याद्धारुणस्य च योषिति’ इति विश्वः । ‘अष्टवर्षा’ तु या दत्ता श्रुतशीलसमन्विते । सा गौरी तत्सुतो यस्तु स गौरः परिकीर्तितः’ इति ब्रह्माण्डवचनं श्राद्धकाण्डे हेमाद्रिणा उदाहृतम् । एतेन ‘गौरः शुच्याचारः’ इति भाष्यं व्याख्यातम् । ‘इरा भूवाक्सुरासु च’ इति मेदिनी । ‘मालं क्षेत्रे जने मालो माला पुष्पादि-दामनि’ इति मेदिनी । ‘मालमुन्नतभूतलम्’ इत्युत्पलः । ‘क्षेत्रमारुह्य मालम्’ इति मेघदूतः । मणिपूर्वोऽयमर्थान्तरेऽपि रूढः । ‘मणिमाला स्मृता हारे स्त्रीणान्दन्तक्षतान्तरे’ इति विश्वः । बाहुलकात् ‘तिज निशाने’ रन् दीर्घत्वं जस्य वः । ‘तीत्रा तु कटुरोहिण्यां राजिकागण्डद्वयोः । त्रिष्वत्युष्णे नितान्ते च कटौ’ इति मेदिनी । समि कसः ॥ ‘सङ्कसुकोऽस्थिरः’ इति विशेष्यनिघ्न अमरः । कुक्त् ॥ अपूर्वस्थ निरुपपदस्य अपिशब्दात्सोपपदस्य । अर्थद्वारकसम्बन्धे षष्ठी, प्रकृतिप्रत्ययार्थयोः क्रियाकारकभावात् । ‘रजको धावके शुके’ इति विश्वः । ‘रजकौ धावकशुकौ’ इति हेमचन्द्रः । इक्षुकुट्टक इति ॥ ‘कुट्ट छेदने’ । इक्षन् कुट्टयति इक्षुकुट्टको गौडिकः ।

- १९४ । हनो वध च । वधकः ।
 १९५ । बहुलमन्यत्रापि । 'कुह विस्मापने' । कुहकः । कृतकम् ।
 १९६ । कृषेष्टृद्धिश्चोदीचाम् । कार्षकः—कृषकः ।
 १९७ । उदकं च । प्रपञ्चार्थम् ।
 १९८ । वृश्चिकृषोः किकन् । वृश्चिकः । कृषिकः ।
 १९९ । प्राडि पणिकषः । प्रापणिकः पण्यविक्रयी । प्राकषिकः परदारो-
 पजीवी ।
 २०० । मुपेर्दार्घिश्च । मूषिकः आसुः ।
 २०१ । स्यमेः सम्प्रसारणं च । चाद्दीर्घः । सीमिकः वृक्षभेदः ।
 २०२ । क्रिय इकन् । कयिकः क्रेता ।
 २०३ । आडि पणिपनिपतिखनिभ्यः । आपणिकः । आपनिकः इन्द्र-
 नीलः किरातश्च । आपतिकः श्येनो दैवायत्तश्च । आखनिको मूषिको
 वराहश्च ।
 २०४ । श्यास्त्याह्वविभ्य इनच् । श्येनः । स्त्येनः । हरिणः ।
 अविनोऽध्वयुः ।
 २०५ । वृजेः किच्च । वृजिनम् ।
 २०६ । अजरज च । वीभावबाधनार्थम् । अजिनम् ।

'चपकोऽर्द्धा मुरापाले मयमाद्यप्रभेदयोः' इति मेदिनी । लमकः ऋषिविशेषः । कृषेः ॥ कार्षकः कृपावलः । कृपकः स एव । 'कृपकः पुंसि फाले स्यात् कार्षके त्वभिधेयवत्' इति मेदिनी । 'त्रा कुशी कुशिकः फालः' इति रत्नकोशः । उदकं च ॥ उन्दी क्लेदने । ननु 'क्वुन् शिल्प इत्यादिना गतार्थमिदम् । अत आह । प्रपञ्चेति ॥ प्राडि ॥ सङ्घात उपपदम् । आडि ॥ नन्वेनेनैव सिद्धे प्राडित्यत्र पणिग्रहणं व्यर्थमिति चेन्न । उपसर्गान्तरनिवृत्त्यर्थत्वात् । आपणिक इति ॥ वर्णिक । निःस्वरेणाद्युदात्तः । आपणेन व्यवहरतीत्यर्थे ठकि तु 'कितः' इत्यन्तोदात्तः । श्यास्त्या ॥ 'श्येनः पत्रिणि पाण्डुरं' इति मेदिनी । स्त्येनश्चोरः । 'स्तेन चौर्थे' इति चौरादिकात्पचाद्यच्च तु निर्यकारोऽपि । केचित्तु 'स्तायूनां पतये' इत्यादिप्रयोगोपष्टम्भेन निर्य-
 कारस्यापि धृधातोर्भादिषु माधवादिभिः स्वीकृतत्वात् प्रकृतसूत्रेऽपि तमेव पठन्तः स्तेनशब्दो निर्यकार एवेत्याहुः । 'हरिणः पुंसि सारङ्गे विशदे त्वभिधेयवत् । हरिणी हरितायाञ्च नारी-
 भिदृत्तभेदयोः । सुवर्णप्रतिमायाञ्च' इति मेदिनी । वृजेः किच्च ॥ 'वृजिनं कल्मषे क्लीबङ्गेशो
 ना कुटिलेऽन्यवत्' इति मेदिनी । अजिनमिति ॥ 'अजिनश्चर्म कृत्तिः स्त्री' इत्यमरः ।

२०७ । बहुलमन्यत्रापि । कठिनम् । नलिनम् । मलिनम् । कुण्डिनम् ।
यतेः 'यत्परुषि दिनम्' दिवसोऽपि दिनम् ।

२०८ । द्रुदक्षिभ्यामिनन् । द्रविणम् । दक्षिणः । दक्षिणा ।

२०९ । अर्तेः किदिच्च । इरिणं शून्यम् ।

२१० । वेपितुर्बोर्हस्वश्च । विपिनम् । तुहिनम् ।

२११ । तलिपुलिभ्यां च । 'तलिनं विरले स्तोके स्वच्छेऽपि तलिनं
त्रिषु' । पुलिनम् ।

२१२ । गर्वेरत उच्च । गौरादित्वान्ङीप् । गुर्विणी गर्भिणी ।

२१३ । रुहेश्च । रोहिणः ।

२१४ । महेरिनण्व । चादिनन् । माहिनम्—महिनम् राज्यम् ।

२१५ । किंवाचिप्रच्छिश्रिस्तुद्रुप्रज्वां दीर्घोऽसम्प्रसारणं च । वाक् ।
प्राट् । श्रीः । स्रवत्यतो घृतादिकमिति सूः, यज्ञोपकरणम् । दूर्हिरण्यम् । कटप्रूः
कामरूपी कीटश्च । 'जूराकाशे सरस्वत्यां पिशाच्यां जवने स्त्रियाम्' ।

२१६ । आम्रोतेर्हस्वश्च । आपः । अपः । अद्भिः । अद्भ्यः ।

२१७ । परौ व्रजेः षः पदान्ते । व्रजेः किञ्दीर्घो स्तः, पदान्ते तु षश्च ।
परिव्राट् । परिव्राजौ ।

कठिनमिति ॥ कठ कृच्छ्रजीवने । 'कठिनमपि निष्ठुरे स्यात् स्तब्धे तु नपुंसके स्थाल्याम् ।
कठिनी खटिकायामपि कठिना गुडशर्करायाञ्च' इति मेदिनी । मलिनमिति ॥ 'मल
मल्ल धारणे' । 'मलिनन्दूषिते कृष्णे ऋतुमत्यान्तु योषिति' इति मेदिनी । कुण्डिन-
मिति ॥ 'नगरकुण्डिनमण्डजो ययौ' इति श्रीहर्षः । कुण्डिनः ऋषिः । तस्यापत्यद्वौण्डिन्यः ।
दिनमिति ॥ परुषि पर्वणि दिनं खण्डितमिति तैत्तिरीयश्रुत्यर्थः । द्रुदक्षिभ्यामि-
नन् ॥ 'द्रु गतौ' । 'दक्ष वृद्धौ' । 'द्रविणं न द्रव्योर्वित्ते काञ्चने च पराक्रमे । दक्षिणा
दक्षिणोद्भूतसरलच्छन्दवर्तिषु । अवामे त्रिषु यज्ञादिविधिदाने दिशि स्त्रियाम्' इति मेदिनी ।
'दक्षिणः सरलोदारपरच्छन्दानुवर्तिषु । वाच्यवहक्षिणावाची यज्ञदानप्रतिष्ठयोः' इति विश्वः ।
अर्तेः ॥ 'इरिणं शून्यमूषरम्' इत्यमरः । 'इरिणन्तु खरे शून्येऽपि' इति मेदिनी ।
तुहिनमिति ॥ तुहिर् अर्धने । लघूपधगुणे कृते ह्रस्वः । तलिपुलिभ्याश्च ॥ तल
प्रतिष्ठायाम् । पुल महत्त्वे । 'तलिनं विरले स्तोके स्वच्छेऽपि वाच्यलिङ्गकम्' इति मेदिनी ।
महेः ॥ 'कुतस्त्वमिन्द्र माहिनस्सन्' इति मन्त्रे माहिनो महनीयः पूजनीय इति वेदभाष्यम् ।
किंवाचि ॥ पृच्छतीति प्राट् । 'छ्वोः शर्' इति शः । प्राशौ प्राशः । श्रीरिति ॥ 'कृदि-
कारात्' इति ङीष् तु न । कृत्प्रत्ययो य इकार इति व्याख्यानात् । कृदन्तं यदिकारान्तमिति

२१८ । हुवः श्लुवच्च । जुहूः ।

२१९ । सुवः कः । सुवः ।

२२० । चिक्च । इकार उच्चारणार्थः । क इत्, कुत्वम् । सुक् । 'सुवं च सुचश्च सम्मृद्धिः' ।

२२१ । तनोतेरनश्च वः । तनोतेश्चिक्प्रत्ययः, अनो वशब्दादेशश्च । त्वक् ।

२२२ । ग्लानुदिभ्यां डौः । ग्लौः । नौः ।

२२३ । च्विरव्ययम् । डौरित्येव । ग्लौ करोति । 'कृन्मेजन्तः' (सू ४४९) । इति सिद्धे नियमार्थमिदम् । उणादिप्रत्ययान्तश्चव्यन्त एवेति ।

२२४ । रातेडैः । राः । रायौ । रायः ।

२२५ । गमेडौः । 'गौर्नादित्ये बलीवर्दे किरणक्रतुभेदयोः । स्त्री तु स्यादिशि भारत्यां भूमौ च सुरभावपि । नृस्त्रियोः स्वर्गवज्राम्बुरश्मिदृग्बाणलोमसु' बाहुलकादयुतेरपि डोः । 'यौः स्त्री स्वर्गान्तरिक्षयोः' इति कोशः ।

२२६ । भ्रमेश्च डूः । भ्रूः । चाद्रमेः । अग्रेगूः ।

२२७ । दमेडौसिः । दोः । दोषौ ।

२२८ । पणेरिजादेश्च वः । वणिक् । स्वार्थेऽण् । 'नैगमो वाणिजो वणिक्' ।

२२९ । वशेः कित् । 'उशिगम्रौ घृतेऽपि च' ।

२३० । भृव ऊच्च । भूरिक् भूमिः ।

२३१ । जसिसहोरुरिन् । जसुरिर्वञ्जम् । सहुरिरादित्यः पृथिवी च ।

पक्षेऽपि कारग्रहणे तत्सामर्थ्यादेव केवलग्रहणात् । दुर्घटस्तु ङीषि श्रीमित्यपि रक्षित इच्छतीत्याह । 'श्रीवैश्वरचनाशोभाभारतासरलद्रुमे । लक्ष्म्यान्निवर्गसम्पत्तिविधोपकरणेषु च । विभूर्तां च मर्तां च स्त्री' इति मेदिनी । जूराकाशे इत्यादि मूलोदाहृतञ्च । हुवः ॥ चात् क्रिन्दीर्घां । सुवः कः ॥ 'सु गतां' । सुवां यज्ञपादाविशेषः । 'अयं सुवांऽभिजिहर्ति' 'सुवेण पार्वणां जुहोति' इत्यादी प्रसिद्धः । चिक्च ॥ सुव इत्येव । योगविभाग उत्तरार्थः । तनोतेः ॥ व इति सङ्घातग्रहणम् । तदाह । वशब्देति ॥ 'स्त्रियान्तु त्वगसुग्धरा' इत्यमरः । केशवोक्तमाह । गौर्नैत्यादि ॥ 'गौः स्वर्गे च बलीवर्दे रश्मौ च कुलिशे पुमान् । स्त्री सौरभेयदृग्बाणदिग्बाग्भूषण्यु भूषि च' इति मेदिनी । यौरिति ॥ कर्तर्यधिकरणे वा प्रत्ययः । दोरिति ॥ त्रिलिङ्गोऽयमिति प्रागेवोक्तम् । जसिसहोरुरिन् ॥ 'जसुरये स्तर्था पिप्यथुर्गाम्' इति मन्त्रे जसुरये श्रान्तायेति 'नीचायमानं जसुरिं न श्येनम्' इत्यत्र जसुरिं क्षुधितम् । श्येनन्न श्येनपक्षिणमिवेति । 'उतस्य वाजी सहुरिर्ऋतौ वा' इति मन्त्रे सहुरिः सहनशीलः इति च वेदभाष्यम् ।

२३२ । सुयुरुवृजो युच् । सवनश्चन्द्रमाः । यवनः । रवणः कोकिलः । वरणः ।
 २३३ । अशे रश च । अश्रुतेर्युच्स्यात् रशादेशश्च । रशना काञ्ची ।
 जिह्वावाची तु दन्त्यसकारवान् ।

२३४ । उन्देर्नलोपश्च । ओदनः ।

२३५ । गमेर्गश्च । गमेर्युच्स्याद्गश्चादेशः । गगनम् ।

२३६ । बहुलमन्यत्रापि । युच्स्यात् । स्यन्दनः । रोचना ।

२३७ । रञ्जेः क्युन् । रजनम् ।

२३८ । भूमधूभ्रस्जिभ्यश्छन्दसि । भुवनम् । सुवनः आदित्यः । धुवनो
 वह्निः । निधुवनं सुरतम् । भृज्जनमम्बरीषम् ।

२३९ । कृपृवृजिमन्दिनिधानः क्युः । किरणः । पुरणः समुद्रः । वृजन-
 मन्तरिक्षम् । मन्दनं स्तोत्रम् । निधनम् ।

सुयु ॥ 'सवनन्त्वध्वरे स्नाने सोमनिर्दलनेऽपि च' इति मेदिनी । 'रवणः शब्दने खरे' इति
 च । 'वरणस्तिक्तशाकेऽपि प्राकारे वरणं वृत्तौ' इति विश्वः । 'वरुणे वरणः सेतुस्तिक्तशाकः
 कुमारकः' इत्यमरः । अशे रश च ॥ जिह्वेति ॥ 'रस आस्वादाने' चौरादिकः । ततो
 नन्वादिवाल्गुः । 'ण्यासश्रन्थः' इति युज्वा । 'अथ रसनं स्वादाने ध्वनौ । जिह्वायान्तु न पुंसि
 स्यात् रास्नायां रसना स्त्रियाम्' इति मेदिनी । एषा दन्त्यतालव्यवतोर्द्वयोरर्थव्यवस्था भूरिप्रयो-
 गाभिप्रायेणोक्ता । वस्तुतस्तु द्वावप्यर्थद्वये साधू । तथा हि । 'तालव्या अपि दन्त्याश्च शम्बशम्ब-
 लशूकराः । रशनापि च जिह्वायाम्' इति विश्वकोशाज्जिह्वायामुभयम् । 'रसनं निस्वने स्वादे
 रसना काञ्चिजिह्वयोः' इत्यजयधरणिकोशाभ्यां काञ्च्यामुभयं साधु । 'रसनं स्वदाने वाथ रसना
 काञ्चिजिह्वयोः । रसनश्चापि रास्नायाम्' इति विश्वप्रकाशाच्चेति दिक् । एवञ्चेह सूत्रे अशू व्याप्तौ
 'अश भोजने' इति धातुद्वयमपि ग्राह्यम् । 'रस आस्वादाने' 'रस शब्दे' इति धातुभ्यां
 'बहुलमन्यत्रापि' इत्यनुपदं वक्ष्यमाणो युच् । तेन सर्वत्रावयवार्थानुगमोऽपि सूपपाद इत्यवधेयम् ।
 उन्देः ॥ 'ओदनं न स्त्रियां भक्ते बलायामोदनी स्त्रियाम्' इति मेदिनी । बहुलम् ॥
 'स्यन्दनन्तु स्रुतौ नीरे तिनिशे ना रथेऽस्त्रियाम्' इति मेदिनी । 'रोचना रक्तकल्हारे गोपि-
 त्तवरयोषितोः । रोचनः कूटशाल्मल्यां पुंसि स्याद्रोचके त्रिषु' इति च । 'चदि आह्लादाने' ।
 'चन्दनं मलयोद्भवे । चन्दनः कपिभेदे स्यान्नदीभेदे तु चन्दनी' इति विश्वः । 'चन्दनी तु
 नदीभेदे । चन्दनोऽस्त्री मलयजे भद्रकाल्यां नपुंसकम्' इति मेदिनी । भद्रकाली ओषधि-
 विशेषः । 'भद्रकाली तु गन्धोल्यां कात्यायन्यामपि स्त्रियाम्' इति मेदिनी । 'असु क्षेपणे' ।
 'असनं क्षेपणे क्लीबं पुंसि स्याज्जीवकद्रुमे' इति मेदिनी । 'अत सातत्यगमने' । राजपूर्वः ।
 'राजातनः क्षीरिकायां प्रियाले किंशुकेऽपि च' इति विश्वमेदिन्यौ । एवमन्येऽपि द्रष्टव्याः ।
 रञ्जेः क्युन् ॥ बाहुलकात्कृपेरपि । लत्वाभावश्च । कृपणः । भूसू ॥ बहुलवचनाद्भाषायामपि ।
 'भुवनं विष्टपेऽपि स्यात्सलिले गगने जने' इति मेदिनी । कृपू ॥ 'निधनं स्यात्कुले नाशे' इति

२४० । धृषेर्धिष् च संज्ञायाम् । धिषणो गुरुः । धिषणा धीः ।

२४१ । वर्तमाने पृषद्बृहन्महज्जगच्छतृवत् । अतिप्रत्ययान्ताः । 'पृ
सेचने' गुणाभावः । पृषन्ति । बृहत् । महान् । गमेर्जगादेशः । जगत् ।

२४२ । संश्चतृपद्बृहत् । एते निपात्यन्ते । पृथक्करणं शतृवद्भावनिवृत्त्यर्थम्
सञ्चिनोतेः सुट् । इकारलोपः । संश्चत् कुहकः । तृपत् छत्रम् । विपूर्वात् हन्ते
ष्टिलोपः इत ए च । 'वेहद्बर्भोपधातिनी' ।

२४३ । छन्दस्यसानच्छुजृभ्याम् । शवसानः पन्थाः । जरसानः पुरुषः

२४४ । ऋञ्जिवृधिमन्दिसहिभ्यः कित् । ऋजसानो मेघः । वृधसानः
पुरुषः । मन्दसानोऽग्निर्जीवश्च । सहसानो यज्ञो मयूरश्च ।

२४५ । अर्तेर्गुणः शुट् च । अर्शसानोऽग्निः ।

२४६ । सम्यानच्छतुवः । संस्तवानो वाग्मी ।

मेदिनी । 'निधनङ्कुलनाशयोः' इति हेमचन्द्रः । धृषेः ॥ 'धिषणञ्चिदशाचर्ये धिषणा धिषि
योषिति' इति मेदिनी । वर्तमाने ॥ 'पृषन्मृगे पुमान् बिन्दौ न द्वयोः पृषतोऽपि ना । अनयोश्च
त्रिषु श्वेतविन्दुयुक्तोऽप्युभाविसौ' इति मेदिनी । 'बृहती क्षुद्रवार्ताक्यां कण्टकार्याञ्च वाचि च ।
वारिधान्यां महत्याञ्च छन्दोवसनभेदयोः' इति विश्वः । शतृवद्भावात् 'उगिदचाम्' इति नुम् ।
बृहत् विपुलम् । 'महती बल्लकीभेदे राज्ये तु स्यान्नपुंसकम् । तत्त्वभेदे पुमान् श्रेष्ठे वाच्यवत्'
इति मेदिनी । महती नारदीया वीणा । 'अवेक्षमाणं महतीं सुहुर्मुहुः' इति माघः । 'जगत्स्या-
द्विष्टपे क्लीबं वार्या ना जङ्गमे त्रिषु । जगती भुवने क्षमायां छन्दोभेदे जनेऽपि च' इति मेदिनी ।
तत्र वायुवाचिनः पुँलिङ्गस्य नुमि जगन्-जगन्ती-जगन्तः इत्यादि । 'द्युगमिजुहोतीनान्दे च'
इति व्युत्पादितस्य तु नुमभावात् जगत्-जगतावित्यादि । सञ्चिनोतेरिति ॥ सुभूतिचन्द्रस्तु
सम्पूर्वाच्छ्रयतेः संप्रदित्याह । तृपत् छत्रमिति ॥ चन्द्रमा इत्यन्ये । 'पिब मध्वस्तृपदिन्द्रा-
वृषस्व' इति मन्त्रे तु तृपच्छब्दो यागिकः । तृप्यन्नित्यर्थः । वेदभाष्ये तु तौदादिकात् तृपतेः
शतृप्रत्यये आगमशान्नस्यानित्यत्वानुमभाव इत्युक्तम् । तत्तत्रौढिवादमात्रम् । एतेन 'त्वमस्य
ब्राह्मणादानृपपिब' इत्यादि मन्त्रान्तरं व्याख्यातम् । गौरित्यनुवृत्तौ 'वेहद्बर्भोपधातिनी' इत्यमरः ।
छन्दस्य ॥ 'शु गतीं, जृष वयोहानौ' । एतेन 'प्रमन्महे' इत्यादिमन्त्रद्वयेऽपि शवसानशब्दस्य
गन्तृपरतया सौष्टवे बाहुलकोपष्टम्भेन क्लिष्टव्याख्यानं नातीवादर्वीव्यम् । ऋञ्जिवृधि ॥ ऋजि
भर्जने । इदित्वानुम् । तत एव नलोपाभावः । एवञ्च अयं मन्दिसहो च पूर्वसूत्रे एव पठितुं
योग्याः । कित्त्वन्तु वृद्धावेवोपयुज्यते । उत्तरसूत्रेऽपि गुणग्रहणं सुखजम्, अर्तेः शुट् च
वृधेः किदित्युक्तौ सर्वसामञ्जस्यात् । ऋजसानो मेघ इति ॥ 'ऋजसानः पुरुवार उक्थैः ।
अस्मिन् मन्दसामा वृषे वसु' इत्यादिमन्त्राणां भाष्ये तु यौगिकार्थ एव पुरस्कृतः । अर्तेः ॥
धातोर्गुणः । प्रत्ययस्य शुङागमः । 'आसाविषदर्शसानाय शरम्' इति मन्त्रस्य भाष्ये

२४७ । युधिबुधिशिभ्यः किञ्च । युधानः । बुधानः । दृशानो लोक-
पालकः ।

२४८ । हुर्छेः सनो लुक् छलोपश्च । जुहुराणश्चन्द्रमाः ।

२४९ । श्वितेर्दश्च । शिथिदानः पुण्यकर्मा ।

२५० । तृन्तृचौ शंसिक्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिटौ । शंसेः क्षदादि-
भ्यश्च क्रमात्तृन्तृचौ स्तः । तौ चानिटौ । शंस्ता स्तोता । शंस्तरौ । शंस्तरः ।
क्षदिः सौत्रो धातुः शकलीकरणे भक्षणे च । अनुदात्तेत् । ‘वृक्ष्ये चक्षदानम्’
इति मन्त्रात् । ‘उक्षाणं वा वेहतं वा क्षदन्ते’ इति ब्राह्मणाच्च । ‘क्षत्ता
स्यात्सारथौ द्वाःस्थे वैश्यायामपि शूद्रजे’ ।

२५१ । बहुलमन्यत्रापि । मन् मन्ता । हन् हन्ता । इत्यादि ।

२५२ । नप्तृनेष्टृत्वष्टृहोतृपोतृभ्रातृजामातृमातृपितृदुहितृ । न पतन्त्यनेन
पितरो नरके इति नप्ता पौत्रो दौहित्रश्च । नयतेः पुग्गुणश्च । नेष्टा । त्विषेरितो-
ऽस्त्वम् । त्वष्टा । होता । पोता ऋत्विग्भेदः । भ्राजतेर्जलोपः भ्राता । जायां माति

अर्शसानाय शत्रूणां हिंसित्रे इति व्याख्यातम् । युधिबुधि ॥ बाहुलकात् कृपेरपि । कृपाणः
खङ्गः । ‘कृपाणेन कथङ्कारं कृपणः सह गण्यते । परेषान्दानसमये यः स्वकोशं विमुञ्चति ।’
हुर्छेः ॥ ‘युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनः’ इति मन्त्रे जुहुराणङ्कौटित्यकारि पापं, युयोधि पृथक्
कुर्विति भाष्यम् । श्वितेर्दश्च ॥ श्विता वर्णे । अस्मात्सनन्तादानच्, सनो लुक्, तकारस्य
दकारः । किदित्यनुवृत्तेर्न गुणः । पुण्यकर्मेति ॥ स हि उज्ज्वलो भवितुमिच्छति । ‘शिथि-
दानोऽकृष्णकर्मा’ इति विशेष्यनिघ्नो अमरः । अकृष्णं शुक्लं शुद्धमित्यर्थः । इह क्षीरस्वामी प्रकृत-
सूत्रं विस्मृत्य, श्विदि श्रैत्ये, अस्माल्लिटः कानजिति व्याख्येयत् । तत्तुच्छम् । कानचश्छान्दसत्वात् ।
इदित्वेन नलोपानुपपत्तेश्चेति दिक् । कृष्णकर्मेत्यमरे पाठान्तरम् । पापकर्मेत्यर्थः तत्रावयवार्था-
नुगमबलेन बोध्यः । शुद्धो भवितुमिच्छतीत्युक्तौ हि इदानीमशुद्ध इति गम्यते । तृन्तृचौ ॥
‘अप्तृन्’ इत्यतोऽत्र दीर्घो नेत्युदाहरति । शंस्तरादित्यादि ॥ निच्वादाशुदात्तः । तथाच मन्त्रः ।
‘प्रावप्राम उत शंस्तासु विप्रः’ । आदिशब्दात् ‘शासु अनुशिष्टौ’ । शास्ति विनयति सत्त्वानि शास्ता
बुद्धः, शास्तरौ-शास्तरः । ‘शास्ता समन्तभेदे ना शासके पुनरन्यवत्’ इति मेदिनी । प्रपूर्वस्य
तु ‘अप्तृन्’ इति दीर्घः । प्रशास्तारौ-प्रशास्तरः । ‘क्षत्ता शूद्राच्च वैश्याजे प्रतीहारे च सारथौ ।
भुजिष्यातनयेऽपि स्यात् नियुक्तेवधसोः पुमान्’ इति मेदिनी । कोशानुसारेणाह । वैश्याया-
मिति ॥ अमरस्तु ‘क्षत्रियायाश्च शूद्रजे’ इत्याह । याज्ञवल्क्योऽपि । ‘क्षत्त्रिया मागधं
वैश्यात् शूद्रात् क्षत्तारमेव च’ इति । इह बहुलमन्यत्रापिप्रपञ्चार्थत्वात् उपेक्षितम् ।
नप्तेति ॥ नजः प्रकृतिभावः । ‘पत्ल् गतौ’ इत्यस्मात् तृच् टिलोपः । ‘त्वष्टा पुमान्

जामाता । ‘मान पूजायाम्’ नलोपः माता । पातेराकारस्येत्त्वम् । पिता ।
दुहेस्तृच्, इट् गुणाभावश्च । दुहिता ।

२५३ । सुञ्यसेऋः । स्वसा ।

२५४ । यतेष्टृद्धिश्च । याता । ‘भार्यास्तु भ्रातृवर्गस्य यातरः स्युः परस्परम्’ ।

२५५ । नञि च नन्देः । न नन्दति ननान्दा । इह वृद्धिर्नानुवर्तते
इत्येके । ‘ननान्दा तु स्वसा पत्युर्ननन्दा नन्दिनी च सा’ इति शब्दार्णवः ।

२५६ । दिवेऋः । देवा । देवरः । ‘स्वामिनो देवृदेवरौ’ ।

२५७ । नयतेर्ङिच्च । ना । नरौ । नरः ।

२५८ । सव्ये स्थश्छन्दसि । ‘अम्बाम्ब—’ (सू २९१८) इत्यत्र
‘स्थास्थिन्स्थूणामुपसंख्यानम्’ (वा ४९६१) सव्येष्टा सारथिः । सव्येष्टरौ ।
सव्येष्टरः ।

२५९ । अर्तिसृधृधम्यम्यश्यवितृभ्योऽनिः । अष्टभ्योऽनिप्रत्ययः स्यात् ।
अरणिरग्नेर्योनिः । सरणिः । धरणिः । धमनिः । अमनिर्गतिः । अशनिः ।
अवनिः । तरणिः । बाहुलकाद्रजनिः ।

२६० । आङि शुपेः सनश्छन्दसि । आशुशुक्षणिरग्निर्वातश्च ।

२६१ । कृपेरादेश्च चः । चर्षणिर्जनः ।

देवशिल्पतक्षणारादित्यभिद्यपि’ इति मेदिनी । जायां मातीत्यन्तर्भावितव्यर्थः । सुञ्यसेः ॥ असु
क्षेपणे । अस दीप्तयादिषु । आभ्यां सुञि उपपदे ऋन् । यतेः ॥ यती प्रयत्ने । नञि च नन्देः ॥
‘उषाप्यूषा ननन्दा च ननान्दा च प्रकीर्तिता’ इति द्विरूपेषु विश्वः । देवेति ॥ भ्रातर इत्यनुवृत्तौ
‘स्वामिनो देवृदेवरौ’ इत्यमरः । ‘देवे धवे देवरि माधवे च’ इति श्रीहर्षः । नयतेः ॥ ‘स्युः
पुमांसः पञ्चजनाः पुरुषाः पूरुषा नरः’ इत्यमरः । सव्ये ॥ ऋङिच्चेत्यनुवर्तते । सव्ये-
ष्टेति ॥ ‘तत्पुरुषे कृति’ इति सप्तम्या अलुक् । अर्तिसृ ॥ धमिः सौत्रः । ‘अरणिर्बहिर्मन्थे
ना द्वयोर्निर्मन्थदासुणि’ इति मेदिनी । ‘सरणिः श्रेणिवर्त्मनोः’ इति दन्त्यादौ रभसः ।
‘सरणिः पङ्क्तौ मार्गे च’ इति मेदिनी । शृ हिंसायाम् । ततः शरणिरित्येके । ‘शरणिः पथि
चाऽऽवल्लौ’ इति तालव्यादावजयः । ‘इमामग्ने शरणिम्’ इति मन्त्रे शरणि हिंसां व्रत-
लोपरूपां भीमृषः क्षमस्वेति वेदभाष्यम् । ‘धमनी तु शिरा हृद्यविलासिन्याश्च योषिति ।
अशनिः स्त्रीपुंसयोः स्याच्चञ्चलायां पवावपि । तरणिर्युमणौ पुंसि कुमारीनौकयोः स्त्रियाम् ।
रजनी नीलिनीरात्रिहरिद्राजतुकासु च’ इति मेदिनी । कुमारी लताविशेषः । ‘तरणी रामतरणी
कर्णिका कारुकेसरा । सहा कुमारी गन्धाढ्या’ इति धन्वन्तरिनिघण्टुः । रजेर्नलोपोऽपि बाहु-
लकात् । कृपेरादेश्च चः ॥ चर्षणिर्जन इति ॥ वैदिकनिघण्टौ चर्षणिशब्दस्य मनुष्यनामसु

२६२ । अदेर्मुट् च । अद्भानिः अग्निः ।

२६३ । वृत्तेश्च । वर्तनिः । गोवर्धनस्तु चकारान्मुट् वर्त्मनिरित्याह ।

२६४ । क्षिपेः क्चि । क्षिपणिरायुधम् ।

२६५ । अर्चिश्चिहुसृपिछादिछर्दिभ्य इसिः । अर्चिज्वाला । इदन्तो-
ऽप्ययम् । ‘अग्नेध्नाजन्ते अर्चयः’ । शोचिर्दीप्तिः । हविः सर्पिः । ‘इस्मन्-’
(सू २९८५) इति ह्रस्वः । छदिः पटलम् । छर्दिर्वमनव्याधिः । इदन्तोऽपि ।
‘छर्द्यतीसारशूलवान्’ ।

२६६ । बृहेर्नलोपश्च । ‘बर्हिर्ना कुशशुष्मणोः’ ।

२६७ । द्युतेरिसिन्नादेश्च जः । ज्योतिः ।

२६८ । वसौ रुचेः संज्ञायाम् । वसुरोचिर्यज्ञः ।

२६९ । भुवः कित् । भुविः समुद्रः ।

२७० । सहो धश्च । सधिरनङ्गान् ।

२७१ । पिवतेस्फुक् । ‘पाथिश्चक्षुःसमुद्रयोः’ ।

२७२ । जनेरुसिः । अनुर्जननम् ।

२७३ । मनेर्धश्छन्दसि । मधुः ।

२७४ । अर्तिपृवपियजितनिधनितपिभ्यो नित् । अरुः । परुर्ग्रन्थिः ।

पाठात् । ‘ओमासश्चर्षणीधृतः । प्रचर्षिणिभ्यः’ इत्यादिमन्त्राणां भाष्ये तथैव व्याख्यानाच्च । उज्ज्वल-
दत्तस्तु आदेश्च ध इति पठित्वा धर्षणी बन्धकीति व्याख्यात् । तदयुक्तम्, तथा सति शृङ्गेरित्वेव
सूत्रयेत्, प्रागल्भ्यरूपावयवार्थानुगमात् । आदेश्च ध इत्यंशस्य त्यागेन लाघवाच्च । वर्तनिरिति ॥
हृदिकारादिति पक्षे ङीष् । ‘सरणिः पद्धतिः पथा वर्तन्येकपदीति च’ इत्यमरः । क्षिपणि-
रायुधमिति ॥ ‘उतस्य बाजी क्षिपणितुरण्यति’ इति मन्त्रस्य वेदभाष्ये तु क्षिपणि क्षेपणमनु-
तुरण्यति त्वरयति गन्तुमिति व्याख्यातम् । अर्चिरिति सान्तम् । ‘तमर्चिषा स्फूर्जयन्’ इति
मन्त्रः । ‘नयनमिव सनिद्रं धूर्णते नैशमर्चिः’ इति माघः । ‘ज्वालाभासोर्न पुंस्यर्चिः’ इति
नानार्थे सान्तेष्वमरः । इदन्तोऽपीति ॥ णिजन्तादच्च इरिति भावः । ‘अर्चिर्हेतिः शिख-
स्त्रियाम्’ इत्यमरः । ‘रोचिः शोचिरुभे क्लीबे’ इति च । छाद्यतेऽनया छदिः । छदिः स्त्रियामेवेति
लिङ्गानुशासनसूत्रम् । एवञ्च ‘पटलं छदिः’ इत्यमरग्रन्थे पटलसाहचर्याच्छदिषः क्लीबतां वदन्त
उपेक्ष्याः । बृहेः ॥ ‘बर्हिः पुंसि हुताशने । न स्त्री कुशे’ इति मेदिनी । द्युतेः ॥
‘ज्योतिरग्नौ दिनकरे । पुमान्पुंसके दृष्टौ स्यान्नक्षत्रप्रकाशयोः’ इति मेदिनी । वसौ रुचेः ॥
बाहुलकात्केवलादपि । ‘रोचिः शोचिरुभे क्लीबे’ । अर्तिपृ ॥ ‘व्रणोऽस्त्रियामीर्ममरुः क्लीबे’

वपुः । यजुः । तनुः—तनुषी—तनूंषि । धनुरस्त्रियाम् । ‘धनुर्वशविशुद्धोऽपि निर्गुणः किं करिष्यति’ । सान्तस्योदन्तस्य वा रूपम् । ‘तपुः सूर्याग्निशत्रुषु’ ।

२७५ । एतेर्णिच्च । आयुः । आयुषी ।

२७६ । चक्षेः शिच्च । चक्षुः ।

२७७ । मुहेः किच्च । मुहुरव्ययम् ।

२७८ । बहुलमन्यत्रापि । आचक्षुः । परिचक्षुः ।

२७९ । कृगृशृश्रुतिभ्यः ष्वरच् । ‘कर्वरो व्याघ्ररक्षसोः’ । गर्वरो-
ऽहङ्कारी । शर्वरी रात्रिः । ‘वर्वरः प्राकृतो जनः’ । चत्वरम् ।

२८० । नौ सदेः । ‘निषद्वरस्तु जम्बालः’ । निषद्वरी रात्रिः ।

॥ इत्युणादिषु द्वितीयः पादः ॥

॥ अथ उणादिषु तृतीयः पादः ॥

२८१ । छित्वरछित्वरधीवरपीवरभीवरचीवरतीवरनीवरगह्वरकद्वरसं-
यद्वराः । एकादश ष्वरन्प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । ‘छिदिर्’ ‘छद्’ अनयो-
स्तकारोऽन्तादेशः छिदेर्गुणाभावश्च । छित्वरो धूर्तः । ‘छत्वरो गृहकुञ्जयोः’ ।

इत्यमरः । ‘ग्रन्थिनी पर्वपरुषी’ इति च । ‘वपुः क्लीबन्ततुः शस्ताकृतावपि’ इति मेदिनी ।
तनुः शरीरम् । ‘तनुपे तनुपेऽनङ्गम्’ इति सुवन्धुः । ‘स्यात्तनुस्तनुषा सार्धं धनुषा च धनुं
विदुः’ इति द्विरूपेषु विश्वः । ‘अथास्त्रियान्धनुश्चापौ’ इत्यमरः । ‘धनुः प्रियाले ना न स्त्री
राशिभेदे शरासने । धनुर्धरे त्रिषु’ इति सान्ते मेदिनी । चक्षेः ॥ शित्त्वात्सार्वधातुकत्वे
ख्यात् न । चक्षते रूपमतुभवन्त्यनेनेति चक्षुः । मुहेः ॥ ‘मुहुः पुनःपुनः शश्वत् अभीक्ष्णम-
सकृत् समाः’ इत्यव्ययेष्वमरः । अस्मात्परं बहुलमन्यत्रापीति सुस्पष्टत्वात्त्यक्तम् । कृगृ ॥
‘नैर्ऋतः कर्वरः कन्यात्कवुरो यातुरक्षसोः’ इति शब्दार्णवः । ‘शर्वरी यामिनीस्त्रियोः’ इति
मेदिनी । ‘वर्वरः पामरे केशविन्यासे नीवृदन्तरे । वर्वरः फज्जिकायान्तु वर्वरा शाखपुष्पयोः’
इति विश्वः । ‘वर्वरः पामरे केशवत्कले नीवृदन्तरे । फज्जिकायां पुमान् शाकभेदपुष्पभिदोः
स्त्रियाम्’ इति मेदिनी । ‘चत्वरं स्थण्डिलेऽङ्गणे’ इति च । नौ सदेः ॥ ष्वरजनुवर्तते ।
‘सदिरप्रतेः’ इति पत्वम् । ‘निषद्वरः स्मरे पङ्के निशायान्तु निषद्वरा’ इति मेदिनी ॥

॥ इत्युणादिषु द्वितीयः पादः ॥

छित्वर ॥ ‘छित्वरं छेदनद्रव्ये धूर्ते वैरिणि च त्रिषु’ इति मेदिनी । ‘डु धाव्’ ।
अन्यस्य ईत्वम् । एवं ‘पा पाने’ इत्यादीनामित्येके । अन्ये तु ‘पीव मीव तीव नीव स्थौल्ये’

धीवरः कैवर्तः । पीवरः स्थूलः । मीवरो हिंसकः । चिनोतेर्दीर्घश्च । चीवरं
भिक्षुकप्रावरणम् । तीवरो जातिविशेषः । नीवरः परिव्राट् । गाहतेर्ह्रस्वत्वम् ।
गह्वरम् । कटे वर्षादौ, कट्वरं व्यञ्जनम् । यमेर्दकारः संयद्वरो नृपः । पदेः
सम्पद्वर इत्येके ।

२८२ । इणिसञ्जिदीङुण्यविभ्यो नक् । ‘इनः सूर्ये नृपे पत्यौ’ सिनः
काणः । जिनः अर्हन् । दीनः । उष्णः । ऊनः ।

२८३ । फेनमीनौ । एतौ निपात्येते । स्फायतेः फेनः । मीनः ।

२८४ । कृषेर्वर्णे । कृष्णः ।

२८५ । बन्धेर्ब्रधिवुधी च । ब्रध्नः । बुध्नः ।

२८६ । धापृवस्यज्यतिभ्यो नः । ‘धाना भृष्टयवे स्त्रियः’ । पर्णं पत्रम् ।
पर्णः किंशुकः । ‘वस्त्रो मूल्ये वेतने च’ । अजेर्वी । वेनः । अन्नः आदित्यः ।
बाहुलकाच्छृणोतेः । श्रोणः पङ्गुः ।

२८७ । लक्षेरद् च । लक्षेरचुरादिप्यन्तान्नः स्यात्तस्याडागमश्च । चान्मु-
डित्येके । ‘लक्षणं लक्ष्मणं नाग्निं चिह्ने च’ । लक्षणो लक्ष्मणश्च रामभ्राता ।
‘लक्षणा हंसयोषायां सारसस्य च लक्ष्मणा’ ।

एभ्यः प्रत्यये ‘लोपो व्योः’ इति वलोपमाहुः । ‘पीवरः कच्छपे स्थूले’ इति मेदिनी । ‘तीवरो
नाम्बुधौ व्याधे’ इति च । ‘स्यान्नीवरो वणिजके वास्तवेऽपि च दृश्यते’ इति मेदिनीविश्व-
प्रकाशौ । ‘कट्वरं कुत्सिते वाच्यलिङ्गं तत्रे नपुंसकम्’ इति मेदिनी । बाहुलकादुपपूर्वाज्जुहोते-
रुकारलोपः । ‘उपह्वरे समीपे स्यादेकान्तेऽपि नपुंसकम्’ इति मेदिनी । उपह्वरो रथः इति
केचित् । ‘तदुप्रयक्षतम्’ इति मन्त्रे तु उपह्वरे उपगन्तव्ये समीपे देशे । ‘द्वु कौटिल्ये’ ।
गतिविशेषवाचिना धातुना गतिमात्रमिह लक्ष्यते । ततोऽधिकरणे घः । कृदुत्तरपदप्रकृति-
स्वरत्वमिति भाष्ये व्याख्यातम् । इणिसञ् ॥ ‘इनः पत्यौ नृपार्कयोः । जिनोऽर्हति च बुद्धे
च पुंसि स्यात् त्रिषु जित्वरे’ इति मेदिनी । ‘दीना मूषिकयोषायां दुर्गते कातरेऽन्यवत्’ इति
विश्वः । ‘उष्णो ग्रीष्मे पुमान् दक्षाशीतयोरन्यलिङ्गके’ इति मेदिनी । फेनमीनौ ॥ ‘डिण्डीरो
ऽब्धिकफः फेनः’ इत्यमरः । ‘मीनो राश्यान्तरे मत्स्ये’ इति विश्वः । कृषेः ॥ ‘कृष्णः
सत्यवतीपुत्रः केशवे वायसेऽर्जुने । कृष्णा स्यात् द्रौपदीनीलीकणाद्राक्षासु योषिति । मेचके
वाच्यलिङ्गः स्यात् क्लीबे मरिचलोहयोः’ इति मेदिनी । ब्रध्नः सूर्यः । ‘बुध्नोः शिफायां रुद्धे च’
इति विश्वः । ‘बुध्नो ना मूलरुद्रयोः’ इति मेदिनी । धापृ ॥ ‘धाना भृष्टयवे प्रोक्ता धान्यके-
ऽभिनवोद्भिदि’ इति विश्वः । ‘पर्णे पत्रे किंशुके ना’ इति मेदिनी । ‘वस्त्रस्त्वक्कये पुंसि
वेतने स्यान्नपुंसकम्’ इति च । वेन इति ॥ लुण्टाकः प्रजापतिश्च । ‘सपूर्व्यो महोनाम्’
इति मन्त्रे मनोः पुत्रेऽपि प्रसिद्धः । लक्षणमित्यादि ॥ लक्षणलक्ष्मणशब्दौ द्वावपि नाम-

२८८ । वनेरिच्चोपधायाः । वेन्ना नदी ।

२८९ । सिवेष्टेयं च । दीर्घोच्चारणसामर्थ्यान्न गुणः । स्यूत आदित्यः ।
बाहुलकात्केवलो नः । ऊट् । अन्तरङ्गत्वाद्यण् । गुणः । स्योनः ।

२९० । कृवृजृसिद्रुपन्यनिस्वपिभ्यो नित् । कर्णः । वर्णः । 'जर्णश्चन्द्रे
च वृश्चे च' । सेना । द्रोणः । पन्नो नीचैर्गतिः । अन्नमोदनः । स्वप्नो निद्रा ।

२९१ । धेट इच्च । 'धेनः सिन्धुर्नदी धेना' ।

२९२ । तृपिशुषिरासिभ्यः कित् । तृष्णा । शुष्णः सूर्यो वह्निश्च । रत्नं
द्रव्यम् ।

२९३ । सुजो दीर्घश्च । सूना वधस्थानम् ।

२९४ । रमेस्त च । रमयतीति रत्नम् ।

२९५ । रास्त्रासास्त्रास्थूणावीणाः । रास्त्रा गन्धद्रव्यम् । सास्त्रा गोगल-
कम्बलः । स्थूणा गृहस्तम्भः । वीणा वल्लकी ।

२९६ । गादाभ्यामिष्णुच् । गेष्णुर्गायनः । देष्णुर्दाता ।

चिह्नयोः क्रीवो । रामभ्रातरि पुत्रिहो हसयोषायां लक्षणा सारसयोषायां लक्ष्मणा इति व्यवस्थे-
त्यर्थः । 'लक्षणं नास्ति चिह्ने च सारस्यां लक्ष्मणा क्वचित् । लक्ष्मणा त्वौषधीभेदे सारस्यामपि
योषिति । रामभ्रातरि पुंसि स्यात् सार्थाके चाभिधेयवत्' इति मेदिनी । कोशे तु सारस्यामपि
निर्मेकारः स्वीकृतः । वेन्नेति ॥ लघुपधगुणः । बाहुलकादिति ॥ एतच्च 'च्छ्रोः शट्'
इति मूत्रे वृत्तौ 'धेन विधिः' इति मूत्रे कैयटग्रन्थे च स्पष्टम् । 'स्योनः किरणसूर्ययोः' इति
मेदिनी । कृवृ ॥ 'कर्णः पृथाज्येष्टमुने सवर्णाद्रौ श्रुतावपि' इति विश्वमेदिन्यौ । 'वृज् वरणे'
दीर्घपाठे तु 'वृ वरणे' । 'वर्णो द्विजादिशुक्लादियशोगुणकथासु च । स्तुतौ ना न स्त्रियां भेदे
रूपाक्षरविलेखने' इति मेदिनी । विश्वमेदिनीस्थमाह । जर्ण इति ॥ 'जर्णो जीर्णद्रुमेन्दुषु'
इति हेमचन्द्रः । 'द्रोणेऽन्त्रियामादके स्यात् आढकादिचतुष्टये । पुमान् कृषीपतौ कृष्णकाके
स्त्रां नावृदन्तरे । स्त्रियाङ्गाप्राम्बुवाहिन्याङ्गवादीनामपीष्यते । अन्नं भक्तं च भुक्ते स्यात् ।
स्वप्नः स्वप्न प्रसुप्तस्य विज्ञाने दर्शने पुमान्' इति मेदिनी । धेट इच्च ॥ 'धेना नद्यां नदे पुमान्'
इति मेदिनी । 'धेनः समुद्रे नद्याच्च धेना' इति विश्वः । श्लोको धारेत्यादिषु सप्तपञ्चाशत्संख्या-
केषु बाडनामसु धेनेति वैदिकनिघण्टौ पठितम् । अत एव 'धेनां जिगाति दाशुषे । इन्द्रं धेना-
भिरिह मादयस्व' इत्यादिषु धेना वागिति व्याख्यातं भाष्ये । तृपिशुपि ॥ 'अि तृषा पिपासा-
याम्' । 'तृष्णा लिप्सापिपासयोः' इति विश्वः । सुजः ॥ सूनाऽधोजिह्विकापि च'
इति नान्ते अमरः । 'सूतं प्रसवपुष्पयोः । सूना पुत्र्यां वधस्थानगलकाण्डकयोः स्त्रियाम्' इति
मेदिनी । रमेस्त च ॥ 'रत्नं स्वजातिभेदेऽपि मणावपि नपुंसकम्' इति मेदिनी ।

२९७ । कृत्यशूभ्यां क्लृप्तः । कृत्स्नम् । अक्षणमखण्डम् ।

२९८ । तिजेर्दीर्घश्च । तीक्ष्णम् ।

२९९ । श्लिषेरञोपधायाः । श्लक्ष्णम् ।

३०० । यजिमनिशुन्धिदसिजनिभ्यो युच् । यज्युरध्वर्युः । ‘मन्युर्देन्ये क्रतौ कुधि’ । शुन्ध्युरग्निः । दस्युस्तस्करः । जन्युः शरीरी ।

३०१ । भुजिमृङ्भ्यां युक्त्युक्तौ । भुज्युर्भाजनम् । मृत्युः ।

३०२ । सत्तेरयुः । सरयुर्नदी । अयूरिति पाठान्तरम् । सरयूः ।

३०३ । पानीविषिभ्यः पः । पाति रक्षत्यस्मादात्मानमिति पापम् । तद्यो-
गात्पापः । नेपः पुरोहितः । बाहुलकाद्गुणाभावे नीपो वृक्षविशेषः । वेष्पः पानीयम् ।

३०४ । च्युवः किच्च । च्युपो वक्त्रम् ।

३०५ । स्तुवो दीर्घश्च । स्तूपः समुच्छ्रायः ।

३०६ । सुशूभ्यां निच्च । चात्किन् । सूपः । बाहुलकादुत्त्वम् । शूर्पम् ।

३०७ । कुयुभ्यां च । कुवन्ति मण्डूका अस्मिन्कूपः । युवन्ति बध्नन्त्य-
स्मिन्पशुमिति यूपो यज्ञस्तम्भः ।

३०८ । खष्पशिल्पशष्पवाष्परूपर्पतल्पाः । सप्तैते पप्रत्ययान्ता निपा-
त्यन्ते । खनतेर्नकारस्य षत्वम् । ‘खष्पौ क्रोधबलात्कारौ’ । शीलतेर्ह्रस्वश्च ।
शिल्पं कौशलम् । ‘शसु हिंसायाम्’ । निपातनात्षत्वम् । शष्पं बालवृणं
प्रतिभाक्षयश्च । बाधतेः षः । ‘बाष्पो नेत्रजलोष्मणोः’ । वाष्पञ्च । रौतेर्दीर्घः ।
‘रूपं स्वभावे सौन्दर्ये’ । पू । पर्प गृहं बालवृणं पङ्गुपीठञ्च । ‘तल प्रतिष्ठा-
करणे’ चुरादिणिचो लुक् । ‘तल्पं शय्यादृदारेषु’ ।

च्युवः ॥ ‘च्युङ् गतौ’ । अनेकार्थत्वादिह भाषणे । च्यवन्ते भाषन्तेऽनेनेति विग्रहः । दशपाद्यान्तु
‘चुपः किच्च’ इति पठ्यते । ‘चुप मन्दायाङ्गतौ’ । चोपतीति चुपो मन्दगमनकर्ता । **सुशू** ॥ ‘सूपो
व्यञ्जनसूदयोः’ इति मेदिनी । **शूर्पमिति** ॥ बाहुलकादुत्वं रपरत्वं ‘हलि च’ इति दीर्घः ।
‘प्रस्फोटनं शूर्पमस्त्री’ इत्यमरः । दशपाद्यान्तु कुसुयुभ्यश्च । ‘सुशूभ्यामूङ् च’ इति पठित्वा
सूपं शूर्पञ्च व्युत्पादितम् । द्विरूपकोशेऽप्युभयन्दर्शितम् । **कुयुभ्याञ्च** ॥ ‘कु शब्दे, यु मिश्रणे’
आभ्यां पः स च नित्धातोर्दीर्घत्वञ्च । ‘कूपकूपकमृन्मानगतांस्तु गुणवृक्षके’ इति मेदिनी ।
‘शष्पः क्रोधे बलात्क्रतौ’ इति विश्वः । ‘शष्पे बालवृणेऽपि च । पुंसि स्यात्प्रतिभाहानौ’ इति
मेदिनी । विश्वोक्तिमाह । **बाष्प इति** ॥ ‘बाष्पमूष्मणि चाश्रुणि’ इति कोशान्तरमभिप्रेत्याह ।
वाष्पञ्चेति ॥ ‘रूपं स्वभावे सौन्दर्ये’ नालके पशुशब्दयोः । ग्रन्थवृत्तौ नाटकादौ आकरश्लो-
कयोरपि इति विश्वमेदिन्यौ । ‘तल्पमष्टे कलत्रे च शयनीये च न द्वयोः’ इति मेदिनी ।

३०९ । स्तनिहृषिपुष्टिदिभ्यो णेरित्नुच् । ‘अयामन्त—’ (सू २३११) इति णेरयादेशः । स्तनयित्नुः । हर्षयित्नुः । पोषयित्नुः । गदयित्नुः । वावदूकः । मदयित्नुः मदिरा ।

३१० । कृहनिभ्यां क्तुः । क्तुः शिल्पी । हत्नुर्व्याधिः शस्त्रञ्च ।

३११ । गमेः सन्वच्च । जिगत्नुः ।

३१२ । दाभाभ्यां नुः । दानुर्दाता भानुः ।

३१३ । वचेर्गश्च । वग्नः ।

३१४ । धेट इच्च । धयति तामिति धेनुः ।

३१५ । सुवः कित् । ‘सूनुः पुत्रेऽनुजे रवौ’ ।

३१६ । जहातेर्द्वेऽन्तलोपश्च । जह्नुः ।

३१७ । स्थो णुः । ‘स्थाणुः कीले स्थिरे हरे’ ।

३१८ । अजिह्वरीरिभ्यो निच्च । अजेर्वी वेणुः । वर्णुर्नददेशभेदयोः । ‘रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिः’ ।

अमरात्कमाह । तल्पमिति ॥ स्तनिहृषि ॥ स्तनगदी देवशब्दे । चुरादिष्यन्तौ । ‘हृष तुष्टौ, पुष पुष्टौ, मदी हर्षलेपनयोः ।’ घटादिः । ‘स्तनयित्नुः पुमान् वारिधरेऽपि स्तनितेऽपि च’ इति मेदिनी । ‘हर्षयित्नुः सुते हेमि पोषयित्नुः पिके द्विजे । स्तनयित्नुः पयोवाहे तद्धनौ मृगरोगयोः’ इति विश्वः । ‘गदयित्नुः पुमान् कामे जल्पके कार्मुकेऽपि च’ इति विश्वमेदिन्यौ । ‘मदयित्नुः कामदेवे पुमान् मये नपुंसकम्’ इति मेदिनी । कृहनिभ्यां क्तुः ॥ क्तुरिति ॥ कर्तैत्यर्थः । कित्वात्र गुणः । हत्नुरिति ॥ अनुदात्तेत्यादिना अनुनासिकलोपः । एवमुत्तरत्र गमेरपि । शस्त्रञ्चेति ॥ चाद्धन्ता । दशपादीवृत्तौ तु क्नुरिति तकाररहितं पठित्वा कृणुः कर्ता हनुर्वक्त्रैकदेशः । बाहुलकान्नलोपः । गमेस्तु जिगत्नुरित्युदाहृतम् । तत्सर्वं प्रामादिकम् । लक्ष्य-विसंवादात् । तथा च श्रूयते । ‘सुरूपकृतुमूतये । ज्येष्ठराजं भरेकृतुम् अयङ्कृतुरगृभीतः । मा नो वधाय हत्नवे । मृगं न भीममुपहत्नुमुग्रम् । यो नः सनुत्यः उत वा जिगत्नुः’ इत्यादि । अत एव हन्तिधानुं विवृण्वता माधवेन उपहत्नुरित्युदाहृत्य कन्नोः कित्वादनुनासिकलोप इत्युक्तम् । यत्तु तेनैव ‘सुरूपकृतुम्’ इति मन्त्रे विवृण्वता तकारोपजनदृष्टान्दस इत्युक्तम् । तद्दशपादीवृत्तिमनुसृत्य, न तु वस्तुस्थितिमनुरुध्यति सहृदयैराकलनीयम् । दाभाभ्यां नुः ॥ ‘दानुर्दातरि वक्रान्ते’ इति मेदिनी । ‘भानू रश्मिदिवाकरौ’ इत्यमरः । वचेः ॥ वग्नर्वक्ता । धेटः ॥ ‘धेनुस्त्याग्नवसूतिका’ इत्यमरः । विश्वोक्तिमाह । सूनुरिति ॥ जहातेः ॥ ‘जह्नुः स्यात्पुंसि राजर्षिभेदे च मधुसूदने’ इति मेदिनी । विश्वोक्तिमाह । स्थाणुरिति ॥ ‘स्थाणुः कीले हरे पुमान् । अर्बी ध्रुवे’ इति मेदिनी । अजिह्व ॥ ‘वेणुर्नृपान्तरे वंशे’ इति विश्वः ।

३१९ । विषेः किञ्च । विष्णुः ।

३२० । कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः । बाहुलकान्न कस्येत्संज्ञा । ‘कर्को धवलघोटकः’ । दाको दाता । धाकोऽनङ्गानाधारश्च । राका पौर्णमासी । अर्कः । कल्कः पापाशये पापे दम्भे विट्किट्टयोरपि’ ।

३२१ । सृष्टभूशुषिमुषिभ्यः कक् । ‘सृक् उत्पलवातयोः’ । ‘वृक्ः श्वापदकाकयोः’ । भूकं छिद्रम् । शुष्कः । मुष्कोऽण्डम् ।

३२२ । शुक्वल्कोल्काः । शुभेरन्यलोपः । शुक्ः । ‘वल्कं वल्कल-मस्त्रियाम्’ । ‘उष दाहे’ । षस्य लः । उल्का ।

३२३ । इण्भीकापाशलयतिमर्चिभ्यः कन् । ‘एके मुख्यान्यकेवलाः’ । ‘भेको मण्डूकमेषयोः’ इति विश्वमेदिन्यौ । काकः । पाकः शिशुः । शल्कं शकलम् । अत्कः पथिकः शरीरावयवश्च । मर्कः शरीरवायुः ।

‘रेणुः स्त्रीपुंसयोर्धूलौ पुंलिङ्गः पर्पटे तु ना’ इति मेदिनी । विषेः किञ्च ॥ चकारान्त्रित् । आशुदात्तः । ‘विष्णुरित्थाप्रविष्णवे शृषम्’ । कृदा ॥ ‘कर्कः कर्के तले वहौ शुक्लाश्चे दर्पणे घटे’ इति विश्वमेदिन्यौ । ‘राका नद्यन्तरे कच्छां नवजातरजःस्त्रियाम् । संपूर्णेन्दुतिथावपि’ इति मेदिनी । ‘राका तु सरिदन्तरे । राका नवरजःकन्या पूर्णेन्दुः पूर्णिमाऽपि च’ इति विश्वः । इह दाधारा एषां ‘केणः’ इति ह्रस्वोऽपि बाहुलकान्नेति बोध्यम् । ‘अर्कोऽर्कपणे स्फटिके रवौ ताप्रे दिवस्पतौ’ इति विश्वमेदिन्यौ । ‘कल्कोऽस्त्री घृततैलादिशेषे दम्भे विभीतके । विट्किट्टयोश्च पापे च त्रिषु पापाशये पुनः’ इति मेदिनी । बाहुलकात् रमेरपि कः । ‘रङ्कः कृपण-मन्दयोः’ इति मेदिनी । कपिलकादित्वाल्लत्वं टाप् । ‘लङ्का रक्षःपुरी शाखाशाकिनी-कुलटासु च’ इति विश्वमेदिन्यौ । सृष्ट्वा ॥ ‘सृका बाणोत्पलवाता’ इति हेमचन्द्रः । ‘सृकं संशाय पविमिन्द्र तिगमम्’ इति मन्त्रस्य वेदभाष्ये तु सृकं सरणशीलम् । पविं वज्रं संशाय सम्यक्तीक्ष्णीकृत्येति व्याख्यातम् । भूकं छिद्रे च काले च’ इति मेदिनी । ‘शुको व्याससुते कीरे रावणस्य च मन्त्रिणि । शिरीषपादपे पुंसि ग्रन्थिपर्णे नपुंसकम् । वल्कं वल्कलशल्कयोः’ इति च । उल्का ज्वाला विभावसोः’ इति भूतिचन्द्रः । इण्भी ॥ ‘एकं सङ्ख्यान्तरे श्रेष्ठे केवलेतरयोस्त्रिषु’ इति मेदिनी । ‘काकः स्याद्वायसे वृक्षप्रभेदे पीठसर्पिणि । शिरोवक्षालने मानप्रभेदे द्वीपभेदयोः । काका स्यात्काकनासायाङ्काकोलीकाकजङ्घयोः । रक्तिकायां मलव्याश्च काकमाच्यां च योषिति । काकं सुरतबन्धे स्यात् काकानामपि संहतौ’ इति विश्व-मेदिन्यौ । पाकः परिणतौ शिशौ । केशस्य जरसा शौकल्ये स्थात्यादौ पाचनेऽपि च । शल्कन्तु शकले कल्के’ इति मेदिनी । ‘शल्कैरग्निमिन्धानः’ इति मन्त्रे काष्ठखण्डैरिति व्याख्या-तारः । मर्क इति ॥ मर्चिः सौत्रो धातुरिति बहवः । ‘मर्च शब्दे’ चौरादिक इति मिदचो-न्यात्सुत्रे कैयटः । मर्तो मर्तं मर्चयति द्वयेन’ इति मन्त्रे मर्चयति विधेयीकरोति भर्त्सयतीति वेदभाष्यम् । न चैवं णिलोपस्य स्थानिवद्भावात्कत्वं न स्यात् इति वाच्यम् । पूर्वत्रासिद्धे

३२४ । नौ हः । जहातेः कन्स्यान्नौ । निहाका गोधिका ।

३२५ । नौ सदेडिञ्च । 'निष्कोऽस्त्री हेन्नि तत्पले' ।

३२६ । स्यमेरीट् च । स्यमीको वल्मीकः वृक्षभेदश्च । इट् ह्रस्व इति केचिन् । स्यमिकः ।

३२७ । अजियुधिनीभ्यो दीर्घश्च । 'वीकः स्याद्वातपक्षिणोः' । यूका । धूको वायुः । नीको वृक्षविशेषः ।

३२८ । हियो रश्च लो वा । 'ह्रीका ह्रीका त्रपा मता' ।

३२९ । शकेरुनोन्तोन्त्युनयः । 'उन' 'उन्त' 'उन्ति' 'उनि' एते चत्वारः स्युः । शकुनः । शकुन्तः । शकुन्तिः । शकुनिः ।

३३० । भुवो झिच् । भवन्तिर्वर्तमानकालः । बाहुलकादवश्च । अवन्तिः । वदेर्वदन्तिः । 'किंवदन्ती जनश्रुतिः' ।

३३१ । कन्युच्छिपेश्च । चाडुवः । 'क्षिपण्युर्वसन्तः' इत्युज्ज्वलदत्तः । 'भुवन्युः स्वाभिसूर्ययोः' ।

३३२ । अनुङ् नदेश्च । चात्क्षिपेः । नदनुर्मेघः । क्षिपणुर्वातः ।

३३३ । कृवृदारिभ्य उनन् । 'करुणो वृक्षभेदः स्यात्करुणा च कृपा मता' । वरुणः । दारुणम् ।

तदभावात् । बाहुलकात् इयतेः कन् । 'शाको द्वापान्तरेऽपि च । शक्तौ द्रुमविशेषे च पुमान् हारीतके ब्रियाम्' इति मेदिनी । नौ हः ॥ 'निहाका गोधिका समे' इत्यमरः । 'शाकं नस्य-निहाकयोः' इति श्रुतिः । 'निष्कमस्त्री साष्टहेमशते दीनारकर्षयोः । वक्षोऽलङ्करणे हेमपात्रे हेमपलेऽपि च' इति मेदिनी । स्यमेः ॥ 'स्यमु शब्दे' । 'स्यमीका नीलिकायां स्त्री स्यमीको नाकुवृक्षयोः' इति मेदिनी । अजियु ॥ एभ्यः कन् । एषान्दीर्घश्च । तत्सामर्थ्यात् गुणाभावः । शकेः ॥ 'शकुन्तिपक्षिशकुनिशकुन्तशकुनद्विजाः' इत्यमरः । 'शकुनस्तु पुमान् पक्षिमात्रे पक्षिविशेषयोः । शुभशंसिनिमिते च शकुनं स्यान्नपुंसकम्' इति मेदिनी । 'शकुन्तः कीटभेदे स्याद्रासपक्षिविहङ्गयोः' इति । शकुनिः पुंसि विहगे सौवले करणान्तरे' इति च । बाहुलका-त्कमेरपि प्रत्ययादिलोपं कुशब्दादेशः । कुन्तिः । 'इतो मनुष्यजातेः' इति डीष् । 'कुन्ती पाण्डुप्रियायाञ्च सल्लङ्घ्याङ्गुलद्वये' इति मेदिनी । कन्युच् ॥ 'क्षिपण्युस्तु पुमान् देहे सुरभौ वान्यलिङ्गके' इति मेदिनी । 'भुवन्युः स्यात् पुमान् भानौ ज्वलने शशलाञ्छने' इति विश्व-मेदिन्या । कृवृ ॥ 'करुणस्तु रसे वृक्षे कृपायाङ्करुणा मता' इति विश्वमेदिन्या । 'वरुणस्तरुभेदे-ऽप्यु प्रतीचीपतिसूर्ययोः' इति विश्वः । 'दारुणो रसभेदे ना त्रिषु तु स्याद्भ्यावहे' इति मेदिनी ।

३३४ । त्रो रश्च लो वा । 'तरुणस्तलुनो युवा' ।

३३५ । क्षुधिपिशिमिथिभ्यः कित् । क्षुधुनो म्लेच्छजातिः । पिशुनः । मिथुनम् ।

३३६ । फलेर्गुक्च । फल्गुनः पार्थः । प्रज्ञाद्यण् । फाल्गुनः ।

३३७ । अशेर्लेशश्च । लशुनम् ।

३३८ । अर्जेर्णिलुक्च । अर्जुनः ।

३३९ । तृणाख्यायां चित् । चित्त्वादन्तोदात्तः । अर्जुनं तृणम् ।

३४० । अर्तेश्च । अरुणः ।

३४१ । अजियमिशीङ्भ्यश्च । 'वयुनं देवमन्दिरम्' । यमुना । शयुनः अजगरः ।

३४२ । वृतृवदिहानिकमिकषिभ्यः सः । वर्सं तर्सम् । 'तर्सः प्लवसमुद्रयोः' वत्सः । वत्सं वक्षः । हंसः । 'कंसोऽस्त्री पानभाजनम्' । कक्षम् अरण्यम् ।

त्रो रश्च ॥ 'तरुणं कुञ्जपुष्पे ना रुचके यूनि च त्रिषु' इति मेदिनी । 'तरुणी तलुनीति च' इति द्विरूपेषु विश्वः । क्षुधिपिशि ॥ 'पिशुनङ्कुङ्कुमे स्मृतम् । कपिचके च काके ना सूचक-कूरयोस्त्रिषु । पृक्कायां पिशुना स्त्री स्यात्' इति मेदिनी । मिथुनं तु द्वयो राशिभेदे स्त्रीपुंसयुग्मके' इति च । फलेः ॥ 'फल्गुनस्तु गुडाकेशे नदीजार्जुनभूरुहे । तपस्यसंज्ञमासे तत्पूर्णिमायाञ्च फाल्गुनी' इति मेदिनी । अणिति ॥ प्रज्ञादित्वात्पक्षेऽणित्यर्थः । 'फल्गुनः फाल्गुनोऽर्जुने' इति द्विरूपकोशः । अशेर्लेशश्च ॥ 'अश भोजने' । अस्मादुनन् धातोर्लेशादेशश्च । लशुनं महाकन्दः । 'उशना लशुनं वेदम कश्मलं विश्वमश्ववत्' इति मध्यतालव्येषु विश्वः । लस् चेति पाठस्तु प्रामादिकः । अर्जेर्णिलुक् च ॥ अत्र 'णेरनिटि' इति लोपेन सिद्धे णिलुक् चेत्युक्तेः फलञ्चिन्त्यम् । 'अर्जुनः ककुभे पार्थे कार्तवीर्यमयूरयोः । मातुरंकसुतेऽपि स्याद्वले पुनरन्यवत् । नपुंसकन्तुणं नेत्ररोगे चाप्यर्जुना गवि । उषायां बाहुदानद्याङ्कुट्टिन्यामपि च क्वचित्' इति विश्वमेदिन्यौ । अर्तेश्च ॥ 'अरुणोऽव्यक्तरागेऽर्के सन्ध्यारागेऽर्कसारथौ । निःशब्दे कपिले कुष्ठभेदे ना गुणिनि त्रिषु । अरुणाऽतिविषा श्यामा मज्जिष्ठा त्रिवृतासु च' इति मेदिनी । अजियमि ॥ 'विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्' इति मन्त्रे वयुनानि प्रजनानीति वेदभाष्यम् । वैदिकनिघण्टौ प्रज्ञापयार्थे प्रशस्यपयार्थे च वयुनशब्दः पठितः । वृतृ ॥ वर्सन्तर्समिति ॥ 'ति-तुत्र' इति नेट् । षत्वन्तु न भवति । बाहुलकेन षत्वे कर्तव्ये प्रत्ययसंज्ञाया अप्रवृत्तेः । कक्षशब्दे तु षत्वं भवत्येव । एतच्च सर्वम् 'आदेशप्रत्यययोः' इति सूत्रे भाष्यकैयटपदमङ्गरीषु स्पष्टमेव । उणादिवृत्ति-कृतस्तु सर्वेऽपीह षत्वमुदाजहुः । तेषामयमाशयः । अस्तु भाष्यप्रामाण्याद्वर्सन्तर्समिति दन्त्योऽपि साधुः । बाहुलकबललभ्यषत्वाभावस्य पाक्षिकत्वेऽपि बाधकाभावात् पक्षे षत्वमस्तु । वृषितृषि-भ्याङ्ग्वि प्यन्तादेरपि घञर्थे कप्रत्यये वा वर्षतर्षशब्दयोर्दुर्वारत्वात् । अज्विषौ भियादीनामुप-सङ्ख्यानं नपुंसके क्तादिनिवृत्त्यर्थम्' इत्यत्र वर्षमित्याकरे उदाहृतत्वाच्चेति । तस्मादिह द्विरूपता

३४३ । प्लुषेरच्चोपधायाः । वृक्षः ।

३४४ । मनेर्दीर्घश्च । मांसम् ।

३४५ । अशेर्देवने । अक्षः ।

३४६ । स्नुव्रश्चिकृतृषिभ्यः कित् । लुषा । वृक्षः । कृतसमुदकम् । ऋक्षं नक्षत्रम् ।

३४७ । ऋषेर्जातौ । ‘ऋक्षोऽद्विभेदे भल्लूके शोणके कृतवेधने । ऋक्ष-मुक्तञ्च नक्षत्रे’ इति विश्वः ।

३४८ । उन्दिगुधिकृषिभ्यश्च । उत्सः प्रस्रवणम् । गुत्सः स्तबकः । कुक्षो जठरम् ।

३४९ । गृधिपण्योर्दकौ च । गुत्सः कामदेवः । पक्षः ।

३५० । अशेः सरः । अक्षरम् ।

३५१ । वसेश्च । वत्सरः ।

फलिता । ‘वर्षोऽस्त्री भारतादौ स्याज्जम्बूद्वीपाब्दवृष्टिषु । प्रावृट्काले स्त्रियां भूम्नि’ इति मेदिनी । ‘तर्षो लिप्सोदन्ययोः’ इति च । ‘पुत्रादौ तर्षके वर्षे वत्सः क्लीबन्तु वक्षसि’ इति त्रिकाण्डशेषः । ‘हंसः स्यान्मानसौकसि । निर्लोभनृपविष्ण्वर्कपरमात्मसु मत्सरे । योगभेदे मन्त्रभेदे शरीरमरुदन्तरे । तुरङ्गमप्रभेदे च’ इति मेदिनी । ‘कंसोऽस्त्री तैजसे द्रव्ये कांस्ये मानेऽसुरे तु ना’ इति च । ‘कंसो दैत्यान्तरे स्मृतः । कांस्ये च कांस्यपात्रे च मानभेदे च क्रीर्तितः’ इति विश्वः । ‘कक्षा स्यादन्तरीयस्य पश्चादध्वलपल्लवे । स्पृद्धायां ना तु दोर्मूल-कच्छवीरुत्तुणेषु च’ इति मेदिनी । प्लुषेः ॥ ‘वृक्षो जटी गर्दभाण्डद्विपभित्कुञ्जराशने’ इति मेदिनी । ‘वृक्षो द्वापविशेषे स्यात्पर्कटीगर्दभाण्डयोः । पिप्पले द्वारपार्श्वे च गृहस्य परिकीर्तितः’ इति विश्वः । मनेर्दीर्घश्च ॥ मांसं स्यादामिषे क्लीबं कक्कोलीजटयोः स्त्रियाम्’ इति मेदिनी । अशेः ॥ ‘अथाक्षमिन्द्रिये । ना यत्ताज्ञे कर्षचके व्यवहारे कलिद्रुमे’ इत्यमरः । ‘अक्षो ज्ञाना-त्मशकटव्यवहारेषु पाशके । द्वादक्षेन्द्राक्षयोः सर्पे विभीतकतरावपि । चके कर्षो पुमान् क्लीबन्तु-त्थसौवर्चलेन्द्रिये’ इति मेदिनी । स्नुव्रश्चि ॥ ‘ऋक्षः पर्वतभेदे स्याद्भल्लूके शोणके पुमान् । कृतवेधनऽन्यलिङ्गं नक्षत्रे च नपुंसकम्’ इति मेदिनी । ऋषेर्जातौ ॥ नियमार्थमिदं सूत्रं ऋषेर्जातावेवेति । तेनान्येभ्यः केवलयोगिकत्वेऽपि प्रत्ययः । उन्दिगुधि ॥ ‘गुत्सः स्यात्स्तबके स्तम्बे हारभिरन्नधिपर्णयोः’ इति मेदिनी । गुच्छश्च । ‘गुत्सो गुच्छो गुच्छच्छवत्’ इति द्विरुप-कोशात् । ‘स्याद्गुच्छः स्तवके स्तम्बे हारभेदकलापयोः’ इति च वर्गद्वितीयान्तमेदिनीकोशाच्च । गृधेश्चत्वेन सिद्धे भग्भावनिवृत्तये दकारविधिः । ‘पक्षो मासाद्धके पार्श्वे ग्रहे साध्यविरोधयोः । केशादेः परतो वृन्दे बले सखिसहाययोः । चुल्लीरन्ध्रे परत्रे च राजकुञ्जरपार्श्वयोः’ इति विश्वमेदिन्यौ । अशेस्सरः ॥ अक्षरमिति ॥ ‘अक्षरं स्यादपवर्गे परमब्रह्मपर्णयोः’ इति

३५२ । सपूर्वाच्चित् । संवत्सरः ।

३५३ । कृधूमदिभ्यः कित् । बाहुलकान्न षत्वम् । ‘कृसरः स्यात्तिलौ-
दनम्’ । धूसरः । मत्सरः । ‘मत्सरा मक्षिका ज्ञेया भम्भराली च सा मता’ ।

३५४ । पते रश्च लः । पत्सलः पन्थाः ।

३५५ । तन्यृषिभ्यां कसरन् । तसरः सूत्रवेष्टनम् । ऋक्षरः । ऋत्विक् ।

३५६ । पीयूकणिभ्यां कालन्हस्वः सम्प्रसारणश्च । पीयुः सौत्रः ।
पियालो वृक्षभेदः । कुणालो देशभेदः ।

३५७ । कठिकुषिभ्यां काकुः । कठाकुः पक्षी । कुषाकुरभिः सूर्यश्च ।

३५८ । सतेर्दुक्च । ‘सृदाकुर्वातसरितोः’ ।

३५९ । वृतेर्द्विश्च । वार्ताकुः । बाहुलकादुकारस्य अत्त्वम् । वार्ताकम् ।

हेमचन्द्रः । उज्ज्वलदत्तादयस्तु अशोः सरन्निति पेठुः । तन्न । नित्स्वरापत्तेः । इष्यते तु
प्रत्ययस्वरेणाक्षरशब्दस्य मध्योदात्तत्वम् । ‘ऋचो अक्षरे परमे व्योमन् ।’ अक्षरेण निमित्ति
सप्तवाणी’ इत्याद्यृञ्जन्तेषु ‘त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि’ इति यजुषि च तथैव पाठात् । अत
एव द्वितीयाह्निकान्ते । ‘अश्रोतेर्वा सरोऽक्षरम्’ इति भाष्यकृतोक्तम् । सपूर्वाच्चित् ॥ पूर्वेण
सहितः सपूर्वः । ‘इद्वत्सराय परिवत्सराय संवत्सराय । सम्पूर्वादिति पाठस्तु लक्ष्यविरोधादुपेक्ष्यः ।
कृधू । कृसर इत्यादि हारावलीस्थम् । ‘धूसरी किन्नरीभेदे नागरे त्रिषु पाण्डुरे’ इति मेदिनी ।
‘मत्सरा मक्षिकायां स्यान्मात्सर्यक्रोधयोः पुमान् । असह्यपरसम्पत्तौ कृपाणे चाभिधेयवत्’ इति ।
मत्सरोऽन्यशुभं द्वेषे तद्वत्कृपणयोः त्रिषु’ इति अमरः । ‘असह्यपरसम्पत्तौ मात्सर्ये कृपणे क्रुधि’
इति विश्वः । वेदे तु योगं पुरस्कृत्य प्रयुज्यते । ‘इन्दुमिन्द्राय मत्सरम् । तं सिन्धवो मत्सर-
मिन्द्रपानम्’ इत्यादि । मत्सरं हर्षहेतुमिति तद्भाष्यम् । अमरोक्तिमाह । तसर इति ॥ ‘अनुदात्तो-
पदेश’ इत्यादिना अनुनासिकलोपः । ऋक्षरः, ऋत्विगिति ॥ ‘ऋक्षरन्तोयधारायामृक्षरस्तृ-
त्विजि स्मृतः’ इति मेदिनी । ‘अनृक्षरा ऋजवः सन्तु पन्थाः’ इति मन्त्रस्य वेदभाष्ये तु
ऋक्षरः कण्टक इति व्याख्यातम् । पीयूकणिभ्याम् ॥ ‘राजादनं प्रियालुः स्यात्’
इत्यमरः । ‘प्रियालुः स्यात्प्रियालवत्’ इति हि द्विरूपकोशः । बाहुलकाद्भञ्जरेपि कालन् ।
नलोपः । न्यङ्कुदित्वात्कुत्वम् । भगालं नरमस्तकम् । मत्वर्थे इनिः । ‘चण्डीकान्तो भगाली च
लेलिहानो वृषभजः’ इति राजशेखरः । कठिकुषिभ्याम् ॥ ‘कठं कृच्छ्रजीवने, कुषं निष्कर्षे’ ।
‘कठाकुः कपिवह्नयर्के ना परोत्तापिनि त्रिषु’ इति मेदिनी । उज्ज्वलदत्तस्तु कठिकुषिभ्यामिति
पठित्वा ‘कषशिष’ इति दण्डकधातुमुपन्यस्य कषाकुरित्युदाजहार । तत्कोशविरुद्धम् । मेदिनीकोशे
उकारप्रक्रमे पाठात् । सतैः ॥ ‘सृदाकुर्नानिले चक्रे ज्वलने प्रतिसूर्यके’ इति मेदिनी ।
वृतेः ॥ वार्ताकुरपि वार्ताके वृन्ताकोऽपि च दृश्यते’ इति द्विरूपे विश्वः । ‘वार्ताकी हिङ्गुली

३६० । पदेतिः पृदाकुर्वृश्चिके व्याघ्रे चित्रके च सरीसृपे ।

३६१ । स्युवचिभ्योऽन्युजागूजक्नुचः । अन्युच्, आगूच्, अक्नुच्, एते क्रमात्स्युः । ‘सरण्युर्मेषवातयोः’ । यवागूः । ‘वचक्नुर्विप्रवाग्मिनोः’ ।

३६२ । आनकः शीङ्भियः । शयानकोऽजगरः । भयानकः ।

३६३ । आणको लूधूशिङ्घिधाञ्भ्यः । लवाणकं दात्रम् । धवाणको वातः । शिङ्घाणकः श्लेष्मा । पृषोदरादित्वात्पक्षे कलोपः । ‘शिङ्घाणं नासिकामले’ । ‘धाणको दीनारभागः’ ।

३६४ । उल्मुकदर्विहोमिनः । उष दाहे । षस्य लः मुकप्रत्ययश्च । उल्मुकं ज्वलदङ्गारम् । दृणातेर्विः । दर्विः । ‘जुहोतेर्मिनिः’ । होमी ।

३६५ । ह्रियः कुग्रश्च लो वा । ह्रीकुः ह्रीकुः लज्जावान् ।

३६६ । हसिमृग्रिण्वामिदमिलूपूधुर्विभ्यस्तन् । दशभ्यस्तस्यात् । ‘तितुत्र-’ (सू ३१६३) इति नेट् । हस्तः । मर्तः । गर्तः । एतः कर्बुरः । वातः । अन्तः । दन्तः । ‘लोटः स्यादश्रुचिह्नयोः’ । ‘पोतो बालवहित्रयोः’ । धूर्तः । बाहुलकान्तुसेर्दीर्घश्च । तूस्तं पापं धूलिर्जटा च ।

मिहीं भण्टाकां दुष्प्रधर्षिणीं इत्यमरः । ‘वार्ताकं पित्तलङ्घिदङ्गारपरिपाचितम्’ इति वैद्यकशास्त्रम् । पदेः । पृदाकुर्वृत्यादि ॥ ‘पृदाकुर्वृश्चिके व्याघ्रे सर्पचित्तकयोः पुमान्’ इति मेदिनी । स्युयु ॥ ‘सरण्युस्तु पुमान् वारिवाहे स्यान्मातरिश्वनि’ इति मेदिनी । ‘सरण्युरस्यसूनुश्चः’ इति मन्त्रस्य भाष्ये तु सरण्युः शीघ्रगामीति व्याख्यातम् । ‘यवागूश्चणिका श्राणा विलेपी तरला च सा’ इत्यमरः । ‘वचक्नुस्तु पुमान् विप्रे वावदकंऽभिधेयवत्’ इति मेदिनी । ऋषि-विशेषेऽप्ययम् । यस्य कन्या वाचकवीनि प्रसिद्धा । आनकः ॥ ‘भयानकः स्मृतो व्याघ्रे रसे राट्वा भयङ्करे’ इति मेदिनी । शिङ्घाणक इति ॥ ‘शिधि आघ्राणे’ । ‘शिङ्घाणङ्घानपात्रे स्यात् लोहनासिकयोर्मले’ इति विश्वः । ‘शिङ्घाणः फेनडिण्डीरो नकरेतश्च पिच्छले’ इति विक्रमादित्यकौशः । हारावलीस्थमाह । शिङ्घाणमिति ॥ उल्मुकमिति च ॥ ‘दर्विः कम्बिः खजा काच’ इत्यमरः । ह्रियः ॥ कुक्प्रत्ययेऽयङ्कारो गुणनिषेधार्थः । हसिमृ ॥ ‘हस्तः करे करिकरे सप्रकाष्ठे करेऽपि च । ऋक्षे केशात्परो व्राते’ इति मेदिनी । मर्तो भूलोकः, तत्र भवो मर्त्यः । दिगादेराकृतितगणत्वाद्यत् । ‘गर्तस्त्रिगर्तभेदे स्यादवटे च कुकुन्दरे । एतः कर्बुर आगतः । अन्तः स्वरूपे नाशे वा न ह्री शेषेऽन्तके त्रिषु । दन्तोऽट्टकटके कुञ्जे दशने चौषधौ स्त्रियाम्’ इति मेदिनी । ‘लोटमश्रुणि चोरिते’ इति विश्वः । ‘फक्वत्’ इति सूत्रे लोटो मेष इति कैयटः । ‘पोतः शिशौ वद्धिरे च’ इति विश्वमेदिन्यौ ।

३६७ । नञ्याप इद् च । नापितः ।

३६८ । तनिमृद्भ्यां किच्च । ततम् । मृतम् ।

३६९ । अञ्जिघृसिभ्यः क्तः । अक्तम् । घृतम् । सितम् ।

३७० । दुतनिभ्यां दीर्घश्च । दूतः । तातः ।

३७१ । जेर्मूद् चोदात्तः । जीमूतः ।

३७२ । लोष्टपलितौ । लुनातेः क्तः तस्य सुद् धातोरुणः । लोष्टम् । पलितम् ।

धूर्त इति ॥ ‘धूर्वी हिंसायाम्’ । ‘लोपो व्योः’ इति वलोपः । विडतीत्यननुवृत्तिपक्षे तु ‘राहोपः’ इति लोपः । ‘हलि च’ इति दीर्घः । ‘धूर्तन्तु खण्डलवणे धुतूरे ना शठे त्रिषु’ इति मेदिनी । तनिमृद्भ्याम् ॥ ‘ततं वीणादिकं वाद्यम्’ इत्यमरः । ‘अथ ततं व्याप्ते विस्तृते च त्रिलिङ्गकम् । क्लीबं वीणादिवाद्ये स्यात् पुल्लिङ्गस्तु समीरणे । मृतन्तु याचिते मृत्यौ क्लीबं मृत्युमति लिषु’ इति मेदिनी । अञ्जिघृ ॥ अक्तं परिच्छिन्नम् । ‘अक्तपरिमाणस्य वाचकः’ इति भाष्यस्य कैयटेन तथा व्याख्यातत्वात् । अत्र ‘व्यस्तं प्राप्ते च सङ्कुले’ इति विश्वप्रकाशे लिपिभ्रमात् ‘अक्तं व्याप्ते च सङ्कुले’ इत्युदाहरन्नुज्ज्वलदत्तो भ्रान्तत्वादुपदेशः । तथा च मेदिन्यां वकारादिप्रक्रमे ‘व्यस्तन्तु व्याकुले व्याप्ते’ इत्युक्तम् । ‘घृतमाज्ये जले क्लीबं प्रदीप्ते त्वभिधेयवत् । सितमवसिते च बद्धे धवले त्रिषु शर्करायां स्त्री’ इति मेदिनी । ‘ऋ गतौ’ । बाहुलकात् क्तः । ‘ऋतमुञ्छे शिले जले । सत्ये दीप्ते पूजिते स्यात्’ इति मेदिनी । दुतनिभ्याम् ॥ दूतः प्रेष्यः । गौरादित्वात् डीष् । दूती । अथ कथं, तेन दूतिविदितं निषेदुषा’ इति रघुः । ‘दूङ् परितापे’ अस्मात् क्तिच् । ‘दूत्यान्दूतिरपि स्मृता’ इति द्विरूपकोशः । ‘तातोऽनुकम्प्ये जनके’ इति विश्वमेदिन्यौ । बाहुलकात् शीङोऽपि । शीता लाङ्गलपद्धतिः । रामपत्नी च । ‘शीता नभःसरिति लाङ्गलपद्धतौ च शीता दशाननरिपोः सहधर्मिणी च । शीतं स्मृतं हिमगुणे च तदन्विते च शीतोऽलसे च बहुवारतरौ च दृष्टः’ इति तालव्यादौ धराणिः । सीता दन्त्यादिरपि । ‘सीता लाङ्गलपद्धतिः । वैदेहीस्वर्गगङ्गासु’ इति दन्त्यादौ मेदिनीकोशात् । ‘सीता लाङ्गलरेखा स्यात् व्योमगङ्गा च जानकी’ इति दन्त्यादौ रभसकोशाच्च । अत्र त्यक्तं सूत्रम् । जेर्मूद् चोदात्तः ॥ ‘जि जये’ । अतः क्तः, तस्य मूडागमः, स चोदात्तः धातोर्दीर्घश्च । ‘जीमूतस्येव भवति’ । ‘जीमूतोऽद्वौ भूतिकरे देवताङ्गे पयोधरे’ इति मेदिनी । ‘वेणी गरागरीदेवतालो जीमूत इत्यपि’ इत्यमरः । ‘जीमूतः स्यात् वृत्तिकरे शक्रेऽद्वौ घोषके घने’ इति विश्वः । इदं सूत्रमनार्षमिति पुरुषोत्तमः । अत एव आकरे पृषोदरादिषु जीमूतशब्दः उदाहृतः । लोष्ट ॥ ‘लोष्टानि लोष्टवः पुंसि’ इत्यमरः । अत्र पुंसीत्युभयान्वयि । तेन पुनपुंसकलिङ्गोऽयम् । तथा च स्थानेऽन्तरतमसूत्रे भाष्यम् । लोष्टः क्षिप्तो बाहुवेगज्जत्वा इत्यादि । अत एव ‘लोष्टः पिण्डेऽपि लोष्टुः स्यात्’ इति पुंस्काण्डे गोपालितः । ‘पलितं

- ३७३ । हृश्याभ्यामितन् । हरितश्येतौ वर्णभेदौ ।
 ३७४ । रुहे रश्च लो वा । 'रोहितो मृगमत्स्ययोः' । लोहितं रक्तम् ।
 ३७५ । पिशेः किञ्च । पिशितं मांसम् ।
 ३७६ । श्रुदक्षिस्पृहिगृहिभ्य आय्यः । श्रवाय्यो यज्ञपशुः । दक्षाय्यो
 गरुडो गृध्रश्च । स्पृहयाय्यः । गृहयाय्यो गृहस्वामी ।
 ३७७ । दिधिषाय्यः । दधातेद्वित्वमित्वं पुक्च । 'मित्र इव यो दिधि-
 षाय्यः ।'
 ३७८ । वृञ् एण्यः । वरेण्यः ।
 ३७९ । स्तुवः क्सेय्यश्छन्दसि । 'स्तुषेय्यं पुरुवर्चसम्' ।
 ३८० । राजेरन्यः । राजन्यो वह्निः ।
 ३८१ । शूरम्योश्च । शरण्यम् । रमण्यम् ।
 ३८२ । अर्तेर्निञ्च । अरण्यम् ।
 ३८३ । पर्जन्यः । 'पृषु सेचने' षस्य जः 'पर्जन्यः शक्रमेघयोः' ।
 ३८४ । वदेरान्यः । 'वदान्यस्यागिवाग्मिनोः' ।

शैलजे तापे केशपाशे च कर्दमे' इति मेदिनी । हृश्या ॥ 'हरिता स्त्री च दूर्वायां हरिद्वर्णयुते-
 ऽन्यवन्' इति मेदिनी । रुहेः ॥ रोहितं कुङ्कुमे रक्ते ऋजुशकशरासने । पुंसि स्यान्मीनमृगयो-
 भेदे रोहितकुङ्कुमे । रोहितं रक्तगोशीर्षकुङ्कुमाजिकुचन्दने । पुमान्नदान्तरे भौमे वर्णे च त्रिषु
 तद्वति' इति मेदिनी । पिशेः ॥ 'पिशितं मांसं मांस्यां स्त्री' इति मेदिनी । मांस्याज्जटा-
 मांस्याम् । तथा च 'जटा च पिशिता पेशी' इति धन्वन्तरिः । श्रुदक्षि ॥ 'उद्यतस्रुचे
 भवसि श्रवाय्यः' इति मन्त्रे श्रवाय्यो मन्त्रैः श्रवणीयः इति वेदभाष्यम् । 'दक्षाय्यो यो दम
 आस नित्यः ।' 'विश्वरूपस्य स्पृहयाय्यस्य राजन् ।' दिधिषाय्य इति ॥ 'मित्र इव यो
 दिधिषाय्यः' इत्यादिष्वपि यौगिकार्थ एव भाष्ये पुरस्कृतः । उज्ज्वलदत्तस्तु दिधिषाय्य
 इति सूत्रं पठित्वा दधिपूर्वात्स्यतेराय्यः षत्वञ्च, दधिषाय्यो घृतमिति व्याख्ययत् । दशपादी-
 वृत्तिकारस्तु धिषशब्दे अस्य द्वित्वं गुणाभावः अत्वञ्चाभ्यासस्य निपात्यते इत्याह । प्रसाद-
 कारादयोऽप्येवमेव प्रतिपन्नाः । तदेतत्सर्वं लक्ष्यविरोधाद्वेदभाष्यविरोधाच्चोपेक्ष्यम् । स्तुवः ॥
 स्तुषेय्यं स्तोतव्यम् । बहुरूपमिति वेदभाष्यम् । यत्तूज्ज्वलदत्तेन 'स्तुवः केय्यः' इति पठित्वा
 किञ्चाद्गुणाभावे उवडादेशे स्तुवेय्यः पुरन्दरः इत्युक्तम् । तत्र । वेदतद्भाष्यादिविरोधात् ।
 तस्मादिह क्सेय्यप्रत्ययं पठन् दशपादीवृत्तिकृदेव ज्यायान् । पर्जन्यः ॥ 'पर्जन्यो मेघशब्देऽपि
 ध्वनदम्बुदशक्रयोः' इति मेदिनी । वदेः ॥ अजयकोशस्थमाह । वदान्य इत्यादि ॥

३८५ । अमिनक्षियजिवधिपतिभ्योऽत्रन् । अमत्रं भाजनम् । नक्षत्रम् ।
यजत्रः । वधत्रमायुधम् । पतत्रं तनूरुहम् ।

३८६ । गढेरादेश्च कः । कडत्रम् । डलयोरेकत्वस्मरणात्कलत्रम् ।

३८७ । वृजश्चित् । वरत्रा चर्ममयी रज्जुः ।

३८८ । सुविदेः कत्रः । ‘सुविदत्तं कुटुम्बकम्’ ।

३८९ । कृतेर्नुम्च । कृन्तत्रं लाङ्गलम् ।

३९० । भृमृदशियजिपर्विपच्यमितमिनमिहर्येभ्योऽतच् । दशभ्योऽत-
च्छ्यात् । भरतः । भरतो मृत्युः । ‘दर्शतः सोमसूर्ययोः’ । यजतः ऋत्विक् ।
पर्वतः । पचतोऽग्निः । अमतो रोगः । तमतस्तृष्णापरः । नमतः प्रह्वः । हर्यतोऽश्वः ।

३९१ । पृषिराज्जिभ्यां कित् । पृषतो मृगो बिन्दुश्च । रजतम् ।

३९२ । खलतिः । खलतेः सलोपः । अतच्चप्रत्ययान्तस्येत्वञ्च । खलति-
निष्केशशिराः ।

अमि ॥ ‘नक्ष गतौ’ । वधिः प्रकृत्यन्तरम् । नक्षत्रमिति ॥ ‘नभ्राणपात्’ इति सूत्रे नभः प्रकृति-
भाव उक्तः । क्षदेः सौत्वे त्रिनि नञ्समासे व्युत्पत्त्यन्तरं तदिति बोध्यम् । यजत्रं अग्निहोत्रमिति प्राञ्चः ।
वस्तुतस्तु यजत्रो यष्ट्यदेवता । ‘सन्तो वायुर्वातेन गच्छतां संयजत्रैरङ्गानि’ इति मन्त्रे तथा
दर्शनात् । गडेः ॥ ‘गड सेचने’ ‘कळत्रं श्रोणिभार्ययोः’ इत्यमरः । वृज ॥ चित्त्वादन्तोदात्तः ।
‘वरत्रायान्दार्वा नह्यमानः ।’ सुविदेः कत्रः ॥ इह प्रायेण कत्रन्निति नितं पठन्ति । तत्प्रामादि-
कम् । ‘बृहस्पतेः सुविदत्ताणि राज्येत्यादौ नित्स्वरादर्शनात् । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण प्रत्यय-
स्वरस्यैव दर्शनाच्च । ‘धन्वचयत्कृन्तत्रञ्च’ इति मन्त्रेऽपि तथैव । ‘कृन्तत्रङ्कर्तनीयमरण्यम्’
इति वेदभाष्यम् । भृमृदशियजिपर्विपच्य ॥ ‘भृञ् भरणे’ ‘मृड् प्राणत्यागे’ ‘दशिर-
प्रेक्षणे’ । दशापाद्यान्तु ‘भृदशीङ्’ इति पठित्वा ‘दृङ् आदरे’ । द्वियते दशतः शेते
शयतः इत्युदाहृतम् । तत्र । दशमन्तमग्निदर्शतं बृहन्तम् । तरणिर्विश्वदर्शतः । दैव्यो दशतो रथः
इत्यादिमन्त्रैस्तद्भाष्येण च विरोधात् । ‘भरतो नाख्यशास्त्रे मुनौ नटे । रामाजुजे च दौष्यन्तौ’
इति मेदिनी । यजतः ऋत्विगिति ॥ उज्ज्वलदत्ताद्यनुरोधेनोक्तम् । ‘त्रिर्नो अश्विना यजत ।
हिरण्यशम्यं यजतो बृहन्तम्’ इत्यादिषु यजतशब्दो यष्ट्यपरतयैव वेदभाष्ये व्याख्यातः । ‘पर्वतः
पादपे पुंसि शाकमत्स्यप्रभेदयोः । देवमुन्यन्तरे शैले’ इति मेदिनी । हर्यतोऽश्व इति ॥
एतदपि ‘हर्य कान्तौ गतौ च’ इति धात्वर्थे वृत्तिकारोक्तिञ्चानुसृत्योक्तम् । ‘परित्यं हर्यतं हरिम् ।
आहर्यताय धृष्णवे’ इत्यादिमन्त्रेषु हर्यतः सर्वैः स्पृहणीय इति वेदभाष्यम् । पृषिराज्जि ॥
‘पृषमृगे पुमान् बिन्दौ न द्वयोः पृषतोऽपि ना’ । अनयोश्च त्रिषु श्वेतबिन्दुयुक्तेऽप्युभाविमौ ।

३९३ । शीङ्शापि लामिवश्चिजीविप्राणिभ्योऽथः । सप्तभ्योऽथः स्यात् । शयथोऽजगरः । शपथः । रवथः कोकिलः । गमथः पथिकः पन्थाश्च । वञ्चथो धूर्तः । वन्दीति पाठे कर्मणि कर्तरि वा प्रत्ययः वन्द्यते वन्दते वा वन्दथः स्तोता स्तुत्यश्च । जीवथः आयुष्मान् । प्राणथो बलवान् । बाहुलकाच्छमिद-
मिभ्याम् । ‘शमथस्तु शमः शान्तिर्दान्तिस्तु दमथो दमः’ ।

३९४ । भृञश्चित् । भरथो लोकपालः ।

३९५ । रुदिविदिभ्यां ङित् । रोदिति रुदथः शिशुः । वेत्तीति विदथः ।

३९६ । उपसर्गे वसेः । आवसथो गृहम् । संवसथो ग्रामः ।

३९७ । अत्यविचमितमिनमिरभिलभिनभितपिपतिपनिपाणिमहिभ्यो-
ऽसच् । त्रयोदशभ्योऽसच्स्यात् । अततीत्यतसो वायुरात्मा च । अवतीत्यवसो
राजा भानुश्च । चमन्त्यस्मिश्चमसः सोमपानपात्रम् । ताम्यत्यस्मिन्निति तमसो-
ऽङ्घकारः । नमसोऽनुकूलः । ‘रभसो वेगहर्षयोः’ । लभसो धनं याचकश्च ।
नभते नभ्यति वा नभस आकाशः । तपसः पक्षी चन्द्रश्च । पतसः पक्षी ।
‘पनसः कण्टकिफलः’ । पणसः पण्यद्रव्यम् । महसं ज्ञानम् ।

३९८ । वेञस्तुट् च । बाहुलकादात्वाभावः । वेतसः ।

रजतन्त्रिषु शुक्ले स्यात् क्लीवं हारं च दुर्गणे’ इति मेदिनी । शीङ्शापि ॥ उज्ज्वलदत्तेनात्र
पञ्चमो वञ्चः पठ्यते । अन्यस्तु वन्दिः । वञ्चथवन्दथयोरन्यतरं वेदादुपलभ्य बहुश्रुतैः पाठो
निर्णयः । बाहुलकादिति ॥ ‘शमथः शान्तिमन्त्रिणोः’ इति मेदिनी । ‘दमथस्तु पुमान्
दण्डे दमे च परिकीर्तितः’ इति च । रुदिविदि ॥ ‘विदथो योगिकृतिनोः’ इति मेदिनी ।
अतोऽज्ज्वलदत्तः ‘रुदिविदिभ्याङ्गित्’ इति पठित्वा रौतीति रुवथः श्वेत्युदाजहार । दशपादी-
वृत्तिकारस्तु ‘रुदिविदिभ्याङ्गित्’ इति पपाठ । किं चोपसर्गे वसेरित्येवंरूपमुत्तरसूत्रान्नावपि न
पठतुः । तथा हि । शीङ्शापीति सूत्रानन्तरं सोपसर्गाद्वसेः भृञश्चित् रुदिविदिभ्याङ्गित् ।
इत्युज्ज्वलदत्तस्य सूत्रपाठः । अन्यस्य तु शीङ्शापीति सूत्रानन्तरम् आङ्विचसेः, भृञश्चित्,
रुदिविदिभ्याङ्गित्, इति सूत्रपाठः । तदेतत्पाठद्वयं भाष्यादिविरोधादुपेक्षितम् । तथा हि ।
गाङ्गुटादिसूत्रे के पुनश्चञ्चदयः चङ् अङ् नजिङ्अवङ्ङः इति भाष्यम् । ‘रुदिविदिभ्याङ्गित्’
इत्यनुवर्तमाने उपसर्गे वसेरित्यथप्रत्यय इति कैयटेन व्याख्यातम् । एवञ्च कुर्वतां भाष्यादिविरोधः
स्पष्ट एवेत्यास्तान्तावत् । भाष्यकैयटमतेऽपि ङित्स्यादित्युच्यतेः फलञ्चिन्त्यम् । अत्यविच-
मि ॥ गौरादित्वात् ङीष् । ‘अतसी स्यादुमा क्षुमा’ इत्यमरः । ‘चमसो यज्ञपात्रस्य भेदेऽङ्गी
पिष्टके क्षियाम् । पनसः कण्टकिफले कन्दके वानरान्तरे । क्षियां रोगप्रभेदे स्यात्’ इति